

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 18 juni 2020

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom bij deze commissie Bestuursvergadering. Het is vandaag 18 juni. Allereerst, tijdens de afgelopen vergadering van de commissie Bestuur is een tweetal toezeggingen gedaan door de burgemeester, die hij vanavond tijdens de vergadering aan de commissie zou nakomen. Dit betreft de notulen waaruit blijkt dat er afspraken zijn gemaakt ten aanzien van de efficiëncyslag die wordt gemaakt en de terugkoppeling van het gesprek dat mogelijk deze week heeft plaatsgevonden naar aanleiding van de discussie in de commissie, en dat gaat over Veilig Thuis. Een vraag aan de burgemeester: kunt u aangeven of aan deze toezeggingen kan worden voldaan? En kunt u dan ook deze commissie mededelingen doen hierover?

Burgemeester Wienen: Ja. Eerste is er nog niet. Dat heeft te maken met het feit dat het dus niet om notulen gaat van de VRK zelf, dus dat komt nog. Die vraag van de SP, van waar vind je dat dan? Er heeft een eerste overleg plaatsgevonden. Het eerste overleg, daar kan ik even mededeling van doen. Daar werd gezegd van de achtergrond van het feit dat de inderdaad afgesproken efficiencykorting, dat die niet is doorgevoerd, dat komt omdat er later ook een afspraak gemaakt is dat vanwege allerlei nieuwe taken die er afkwamen op Veilig Thuis, dat het dan toch niet mogelijk zou zijn om efficiënt, of althans, een efficiencykorting door te voeren. En daarover is afgesproken dat er nog een gesprek plaatsvindt waarin wethouder Botter ook aanwezig is, de VRK en Veilig Thuis, om dat even op een rij te zetten. Want dat zit in de periode voordat Veilig Thuis bij de VRK ondergebracht was. En we willen het gewoon helder hebben, en houden u op de hoogte.

De voorzitter: Nu is het zo dat deze commissie heeft aangegeven dat ze die informatie nog even wilde afwachten, alvorens te besluiten op welke manier dit naar de raad zal gaan. Dus ik vraag aan deze commissie of daar een oordeel over is. Ja, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik denk dat de burgemeester en de SP voor een groot deel op één lijn zitten, maar om zaken toch scherp te stellen, zullen wij toch in ieder geval met een amendement op de zienswijze komen.

De voorzitter: Dan wordt het sowieso wat u betreft een bespreekpunt.

De heer Garretsen: En ik zal ...

Burgemeester Wienen: Misschien nog één aanvulling, voorzitter, als u me toestaat. Wat ik probeer, is dat als die informatie voor de raadsvergadering is, dan zorg ik natuurlijk dat de raad geïnformeerd is vooraf en eventueel, en vergeeft u me dan als dat dan op het laatste moment is, maar het zou kunnen zijn dat het college dan op basis van die informatie een wijziging voorstelt in die brief.

De heer Garretsen: Nou, dat betekent dan ... Ik ben van plan het amendement morgen op te stellen, dan kunnen we het eventueel intrekken.

De voorzitter: Betreft het dan, mijnheer Garretsen, een amendement op de zienswijze op de begroting, of op de jaarstukken?

De heer Garretsen: Ik heb uitsluitend gesproken destijds over de begroting, daar gaat het om. Niet op de jaarstukken.

De voorzitter: Prima. Voorlopig staat hij ... Jaarverslag. Voorlopig staat hij in ieder geval als bespreekpunt op de agenda. Mocht er nog tussentijdse informatie zijn die ons anders doet besluiten, het amendement onnodig maakt, dan wordt hij afgewaardeerd naar ik denk hamerstuk met stemverklaringen. Ja? Goed.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we nu door naar het vaststellen van de agenda. Wethouder Botter heeft een verzoek gedaan om agendapunt 14 toe te voegen aan de agenda. Nog even formeel, gaat u hier inderdaad, zoals wij al verwachtten, mee akkoord? Ik hoor geen tegenwerpingen, prima. Dan is dat agendapunt 14 op dit moment formeel toegevoegd aan deze agenda. Wethouder Botter heeft een mededeling. Aangezien wethouder Botter pas om tien voor zeven hier zal zijn voor agendapunt 8, heeft hij verzocht of hij zijn mededeling voorafgaand aan dit agendapunt zou mogen doen. Dus niet nu, maar straks. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Voorzitter, van de orde. Volgens mij is punt 13 toegevoegd, en 14 stond er al op, dat was doorgeschoven de vorige keer. Dus de brief van mijnheer Botter is punt 13, als ik het goed lees.

De voorzitter: Ja, de nummering van de ... Het gaat over het verhogen van het veiligheidsniveau, en ja, dat. Dat agendapunt, dat is toegevoegd. Ja? Oké. Kunt u verder akkoord gaan met de agenda zoals die dan nu er staat? Ja.

3. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De voorzitter: Er zijn heel veel rondvragen binnen gekomen. Heel veel van die rondvragen gaan over dezelfde onderwerpen. Er zijn twee grote onderwerpen die bij vier verschillende partijen terugkomen. En dat is natuurlijk prima. De rondvragen zijn van Jouw Haarlem, Trots Haarlem, GroenLinks en D66. En ik stel voor, u kunt allemaal uw rondvragen stellen, maar er zal een zekere overlap zitten in de vragen. Dus ik neem aan dat er ook een zekere overlap zal zitten in het antwoord. Dus als u dan goed op wil letten of uw vraag niet al gesteld is door een andere partij, dan zou dat zeer welkom zijn, dan kunnen we die rondvragen aanzienlijk bekorten. De rondvragen? Die zijn aangekondigd. O, ik wil even zeggen waar het over ... Ik wil ze wel even allemaal voorlezen, maar het zijn twee kantjes. De rondvragen gaan over de gemeentes, er zijn vijftien gemeenten die een verzoek hebben gedaan om kritisch te kijken naar de kwetsbare wijken in de stad, om te kijken of er extra ondersteuning voor nodig is. Daar zijn een aantal vragen over. De corona-spoedwet. En er is, even kijken ... er zijn ook wat vragen binnen gekomen over de vergunning van de voedselbank. Dat zijn de overlappende vragen.

De heer Rutten: Voorzitter, punt van orde. Mag ik nog één rondvraag toevoegen?

De voorzitter: Ja. U wilt een vraag toevoegen. Het wordt genoteerd. Ja. Dan is er een verzoek van de heer Gün, die heeft ... er komt een aantal insprekers en naar aanleiding van die insprekers wil mijnheer Gün een aantal vragen stellen, niet alleen aan de inspreker, maar ook aan de portefeuillehouder. En dat is eigenlijk een afwijking van wat wij hier normaal gesproken doen, dus de vraag is of u daarmee akkoord gaat, ja dan nee. Dus het is een soort van rondvraag. Ja, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Welk onderwerp betreft dat?

De voorzitter: O, dat gaat over, ja, ik heb een spiekbriefje hier natuurlijk. Dat gaat over een schietpartij die heeft plaatsgevonden in Schalkwijk, bij een kinderspeelplaats. Mijnheer Gün heeft daar eerder over gesproken. Er komt nu een aantal insprekers die daarbij aanwezig was. En in plaats van dit verplaatsen naar de rondvraag aan het eind van de vergadering, wil mijnheer Gün het graag bespreken op het moment dat de insprekers aan het woord zijn geweest.

De heer Garretsen: Ik vind dit niet de gebruikelijke procedure, dus waarom ...

De voorzitter: Als u niet akkoord gaat, doen we het aan het einde van de vergadering als rondvraag, dat is prima. Maar ik wil even niet alleen de mening van de heer Garretsen, maar van deze commissie. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, op zich kan ik met deze uitzondering leven, als u erop wilt letten dat het geen debat wordt tussen de inspreker en de raad, of een deel van de raadsleden. Vorige week was dat toch een beetje, had het een beetje de schijn van het debat wat ontstond. Maar voor de rest lijkt het me prima.

Burgemeester Wienen: Voorzitter.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nou, even misschien ook informatief. Er bestaan agendapunten waar ik bij aanwezig ben en agendapunten van wethouder Botter. Is het ook nog denkbaar dat de rondvraagpunten voor mij, dat die voor de eetpauze worden behandeld?

De voorzitter: De insprekers die spreken in om half acht. Ja, tenzij deze commissie besluit dat we dat liever niet hebben dat die rondvragen na de insprekers, dat die uitzondering niet wordt toegestaan. Mevrouw De Raadt wil er nog wat over zeggen. Dan kunnen we het gewoon doen na uw onderwerpen, dan kunnen we de rondvragen behandelen. Zo niet, dan moet u inderdaad wachten tot half acht, als deze commissie akkoord gaat met het verzoek van de heer Gün. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, voor mij even een verhelderende vraag hoor, want ik weet niet of ik het nou helemaal goed begrijp. Maar er zijn insprekers, die zijn hier op verzoek van de heer Gün. Nee?

De voorzitter: Nee, het zijn gewoon insprekers over een onderwerp wat mijnheer Gün wil bespreken. Maar er komen wel vragen na van mijnheer Gün, die eigenlijk met name gericht zijn aan de portefeuillehouder. Dus het zijn eigenlijk rondvragen, maar mijnheer Gün leek het een goed idee om dat te doen nadat de insprekers hebben ingesproken, om die onderwerpen bij elkaar te houden.

Mevrouw De Raadt: Oké, dan denk ik dat ik het inderdaad goed begrijp. Dus mijnheer Gün wil de insprekers gebruiken als illustratie voor zijn rondvragen.

De voorzitter: Of de insprekers willen mijnheer Gün gebruiken om vragen te stellen aan de wethouder, dat kan ook.

Mevrouw De Raadt: Om vervolgens de rondvraag te stellen aan de wethouder. Nou gebeurt dat inderdaad wel vaker hier, dat er insprekers komen, rondvragen stellen, die kunnen ze niet rechtstreeks stellen aan de wethouder, dus dan is er altijd wel één van ons bereid om dat te doen. Ik vind het alleen wel een ingewikkelde om daar dan nu expliciet ruimte voor te bieden. Want dan denk ik dat we er nog een keer goed over moeten

spreken van gaan we dat in de toekomst altijd toestaan of niet? Dus mijn voorkeur zou zijn om het nu niet te doen en het er daarna nog een keer goed over te hebben en dan wellicht in de toekomst.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ik wil mevrouw De Raadt van het CDA daar graag in bijvallen. Mij bekruipt een beetje het gevoel dat we een tribunaal of een hoorzitting gaan organiseren en dat vind ik toch een beetje link. Daar zijn we niet voor op dit moment.

De voorzitter: Duidelijk. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Voorzitter, Trots Haarlam kan zijn eigen niet in het voorstel vinden. We zijn allemaal gelijk en we moeten allemaal weleens wachten, ook als je een winkel ingaat. Dus wij vinden dat eigenlijk niet van toepassing in een vergadering, ook omtrent de burgemeester niet. Dat hoort niet. Wij zitten hier met zijn allen, we zitten hier namens de Haarlemmers en daar moeten we respect voor hebben. Dank u.

De voorzitter: Goed, dat was niet helemaal de vraag, maar ik begrijp uw punt. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Nu ben ik er wel. Overigens, ik vind niet dat het spreekijd hoort te zijn, mevrouw de voorzitter. Ik vind het iets te veel het creëren van een podium en in ieder geval het creëren van iets nieuws en daar moeten we maar eens over nadenken of we dat willen, maar ik zou het deze keer niet willen toestaan. Dank u.

De voorzitter: Ja, duidelijk. Oké. Dan heb ik wel een voorstel. De burgemeester gaf net aan: hij is na het onderwerp, even kijken hoor, na de eetpauze, voor onderwerp 6, zijn de punten van de burgemeester aan de orde geweest. Gaat u er wel dan mee akkoord dat we direct daarna, dus nog voor de eetpauze, de rondvragen dan te stellen? Ja, want dat zijn er nogal wat, maar dan kunt u in ieder geval, bent u daarna klaar. Oké. De heer Smit, ja, ik wilde het niet zeggen, maar zo is het natuurlijk wel. Goed, eens even kijken hoor.

4. Agenda komende vergadering(en), Jaarplanning en Actielijst

De voorzitter: Dan de agenda voor de komende vergadering. Die zal plaatsvinden op 3 september. Er is nog wat ruimte. Zijn er nog ter kennisname aangeboden stukken die deze commissie wil agenderen? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, wat ons betreft zou het stuk Duurzaamheid Centraal toch echt wel even geagendeerd moeten worden. We zijn als raad vaak toch vaak wel kritisch op de indicatoren die we zo in de diverse verslagen toegestuurd krijgen. Dit is nou typisch zo'n voorbeeld waar de indicatoren geboren worden hè, aan de voorkant van het proces. Er wordt hier in dit stuk beschreven hoe we dus voortaan duurzaamheid gaan meten, namelijk eigenlijk door alleen maar naar CO₂ te kijken. Ja, daar is toch wel iets meer over op te merken, dus daarom zouden we het graag op de agenda van de volgende commissie zetten.

De voorzitter: Nu is er sprake van geweest dat dit stuk, ik weet niet of dat centraal is, maar dat dit misschien beter in de commissie Beheer geagendeerd zou kunnen worden. Dat lijkt me, het is toch redelijk inhoudelijk, ik ga er niet over, maar het is een mogelijkheid om dit te verschuiven naar de commissie Beheer. Wat vindt men daarvan? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat maakt dat het dan nu bij de ter kennisname stukken staat? Staat het er dan bij Beheer ook in, dat het daar geagendeerd wordt?

De voorzitter: U wilt het en in Bestuur en in Beheer?

De heer Trompetter: Nee, ik vraag me af wat het maakt dat als het een Bestuur-punt is, wat maakt dat het dan hier in de agenda staat. Oftewel, staat dit punt ook bij Beheer in de agenda zodat het daar geagendeerd kan worden?

De voorzitter: Nee, het staat alleen bij Bestuur in de agenda. Ja, dus het is echt een vraag: is dit stuk misschien te inhoudelijk voor deze commissie Bestuur, gaat het teveel over de inhoud van duurzaamheid, of gaat het echt over de bestuurskant ervan? Dat is een beetje de vraag. Mocht het nu zo zijn dat u zegt: nou, we hebben liever dat het inhoudelijk besproken wordt in de commissie Beheer, dan kan dat, maar dan zal de commissie Beheer dat zelf moeten agenderen. En dat kan natuurlijk, maar dan wil ik aan u vragen of u wil of het hier besproken wordt, door u, of dat het naar de commissie Beheer kan? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, het staat hier op de leeslijst, dus ik weet niet wie dat dan bedacht heeft dat het hier thuishoort, maar ik zou daar dan best aan vast willen houden, niet het weer doorschuiven naar een commissie die het misschien niet nodig vindt om het op de agenda te zetten dan.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, ik denk vanwege de inhoudelijkheid van het stuk dat het wel op zich op zijn plek is bij Beheer. En er zitten natuurlijk ook wel wat besluitpunten in die eigenlijk bij Bestuur genomen zouden moeten worden, dus het is een beetje een dubbel stuk. En ik weet ook de goede oplossing niet, maar ik weet wel dat een aantal mensen van Beheer dit graag in Beheer besproken ziet. En of we het dan ook in Bestuur nog moeten doen, mijn fractie heeft niet heel veel voorkeur om dat in Bestuur apart te bespreken.

De voorzitter: We kunnen ook afspreken dat het morgen in het presidium even besproken wordt en dat de voorzitters gezamenlijk besluiten of het in Bestuur of Beheer zal moeten. Dat kan ook, dat u daarvan op de hoogte ... Dat zou ook kunnen. Zullen we dat gewoon doen dan?

De heer IJsbrandy: Ja, als het maar ergens op de agenda komt.

De voorzitter: We zijn toch de commissie Samenleving, die hadden we nog niet gehad. Goed, dat was het qua ... Ja, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik wou nog even controleren, want ik kon dat niet zo één, twee, drie terugvinden. Ik neem aan dat wifitracking op de agenda van september staat.

De voorzitter: Zeker weten van wel. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Misschien ligt het aan mij, maar we hebben volgende week en Bestuur en raadsvergadering op dezelfde tijd geagendeerd. Dat zegt de agenda op de website. Dus daar wil ik graag wel wat weten waar we nou voor kiezen. Ik dank u.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik heb nog een mededeling. Ik ben afwezig vanwege andere werkzaamheden op de commissie Bestuur van 24 juni. Ik kan daar niet bij aanwezig zijn.

De voorzitter: U bent afwezig op ...

De heer Trompetter: Ik ben afwezig vanwege andere werkzaamheden, ja.

De voorzitter: Wanneer bent u afwezig?

De heer Trompetter: Op de commissievergadering van 24 juni, dus volgende week woensdag, in het vragenuur, vragen over de jaarstukken.

De voorzitter: Ja, het is een raadsvergadering inderdaad, over de jaarstukken, toch? Ja, volgens mij wel.

De heer Trompetter: Er staat vooraf van half zeven tot half acht staat er commissie Bestuur in de agenda. En daar kan ik niet bij zijn.

De voorzitter: Oké, staat genoteerd. Nog even wat betreft de VRK, het jaarverslag kan wel als hamerstuk naar de raad. De begroting gaan we nog over kijken of dat lukt, afhankelijk van de informatie van de burgmeester, maar jaarverslag kan wel vast door, toch, als hamerstuk naar de raad? Ja. Prima. Goed, zijn er op de jaarplanning en actielijst nog zaken waar de commissie de wethouder wil vragen naar aanleiding van de actualisering van deze stukken? In dit geval de burgemeester. Nee. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik heb het niet één, twee, drie zo kunnen terugvinden, maar er is een digitale vergadering geweest waarin wethouder Snoek heeft toegezegd om nog te gaan kijken naar wat de gemeente Haarlem doet aan ecologisch waterbeheer, zeg maar afkoppeling en dat soort zaken. Dat was wel een Bestuursvergadering, maar dat is een toezegging geweest in een digitale vergadering.

De voorzitter: Hoort dat in deze commissie, is de vraag.

De heer Trompetter: Dat was in deze commissie ook.

De voorzitter: Ecologisch waterbeheer.

De heer Trompetter: Ja. Het ging dus zeg maar over wat de gemeente zeg maar doet aan zeg maar wateropvang en al dat soort zaken. Nee, het ging over de gemeentebelastingen, daar ging het over zeg maar. Het ging over de gemeentebelastingen.

De voorzitter: Het gaat over de fiscale kant van die ...

De heer Trompetter: Ja, over de fiscale kant van water, van de waterrekening, of daar over nagedacht was of is. Dat is de vraag.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, weet u ook nog wanneer we dat besproken hebben eerder?

De heer Trompetter: Dat zou ik even terug moeten kijken in mijn agenda, maar dat moet twee vergaderingen geleden zijn, de digitale vergadering, die was voor iedereen vanaf thuis.

De voorzitter: Wij kijken hier ook nog even. En dat zou dan wat u betreft nog terug moeten komen. Dat kan inderdaad eventueel in september, als dat ... ja?

De heer Trompetter: Ja, als de wethouder, die zou daar nog naar kijken met zijn collega zeg maar, denk ik, en ambtelijk, hoe dat dan zit met de belasting.

De voorzitter: We vragen het even na, ja. Oké, dan gaan wij door ...

Burgemeester Wienen: Voorzitter, ik vrees dat ik doordat we het even over de rondvraag hadden, dat ik verzuimd heb te melden dat ik ook een mededeling wilde doen.

De voorzitter: U mag nu uw mededeling doen?

Burgemeester Wienen: Dat mag nu? Kijk.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ik wil de commissie graag even meedelen, wij hadden afgesproken, of ik had gezegd dat ik zal stoppen als voorzitter van Haarlem Marketing. Dat zal ik doen per 1 juli. En er is door de raad van toezicht een opvolger benoemd en dat is de heer Jaap Lampe, voormalig directeur van de Stadsschouwburg en de Philharmonie. Dus het leek me goed om u dat in ieder geval ook even te melden.

De voorzitter: Goed, dat betreft dus de voorzitter van de raad van toezicht van Haarlem Marketing, de heer Jaap Lampe. Vanaf deze plek, mijnheer Lampe, gefeliciteerd met deze prachtige positie.

OVERIGE PUNTEN TER BESPREKING

5. Oproep aan kabinet vluchtelingenkinderen uit Griekse kampen op te vangen (JW)

5.1 Oproep aan kabinet om vluchtelingenkinderen uit Griekse kampen op te vangen

De voorzitter: Dan gaan wij nu door met de agenda. Agendapunt 5, Oproep aan kabinet vluchtelingenkinderen uit Griekse kampen op te vangen. Dit is op verzoek van Jouw Haarlem geagendeerd. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van Reenen, gaat uw gang.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Ja, dat hebben wij inderdaad geagendeerd. De casus is bekend. Het gaat om weeskinderen die in mensonterende omstandigheden in Griekse vluchtelingenkampen verkeren. Het gaat om 2500 kinderen en dat is gemeten de grootte van dit kleine kikkerland nog steeds een druppel op een gloeiende plaat. Jouw Haarlem is dan ook erg blij met het verzoek deze kinderen op te vangen, vindt dat noodzakelijk en ziet in het voortouw dat door andere steden is genomen beslist reden om daar navolging aan te geven, mede gelet op het feit dat Haarlem terecht, en wat ons betreft wenselijk een reputatie hoog te houden heeft op het gebied van sociaal denken en vriendelijkheid naar buiten toe. Nou is het tot nog toe zo dat wij daar slecht op reageren als gemeente, wat ons betreft, en dat andere gemeenten dat beduidend beter hebben gedaan. Die hebben zich namelijk direct naar de oproep gevoegd. Zo heb ik hier twee mogelijkheden om daarmee om te gaan, van de gemeente Baarn en de gemeente Amstelveen. De gemeente Baarn die een motie indient waarbij ze het college daar vragen dit op te nemen met het kabinet en de gemeente Amstelveen die een brief laat uitgaan aan het ministerie van Justitie en Veiligheid met een oproep om de oproep te volgen. Jouw Haarlem vindt dat allebei hele mooie initiatieven. Wij kondigen daarom bij dezen een motie vreemd aan, waarvan we hopen dat hij breed gesteund gaat worden. Maar wat we erin gaan zetten, daar willen we het nog wel even met deze commissieleden over hebben. Want wij zouden eigenlijk veel zien in het sturen van zo'n

brief namens de raad aan het ministerie, meer nog dan een motie die dit college oproept dit op te nemen met het kabinet. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kan me wel aansluiten bij het betoog van Jouw Haarlem. Actiepartij is ook voorstander van de opvang van deze kinderen. Gelukkig heeft Haarlem zich aangeboden als opvanggemeente voor die kinderen op het moment dat het zeg maar langskomt. En nou ja, ik denk dat wij graag de brief tegemoet zien, zo'n oproep, of het helpt. En gezien de warme belangstelling en ervaring van de burgemeester op dit dossier denk wij ook wel dat Haarlem op zich wel haar stinkende best zal doen om dat te realiseren. Daarbij zijn ook vier weken lang al demonstraties van ongeveer tweehonderd Haarlemmers die er aandacht voor vragen op de donderdagavond. En ook de Raad van Kerken heeft zich bij die oproep geschaard, en het lijkt mij heel goed om vanuit, nou ja, de raad zo'n brief of zo'n signaal afgeeft, kan ik me wel in vinden.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, dit is natuurlijk vol in bespreking en er wordt van alle kanten druk op Den Haag of op het Rijk gevoerd. En ook vanuit Haarlem, heb ik begrepen, is er al druk uitgevoerd om kinderen op te nemen. En GroenLinks is echt van mening dat het kan toch niet waar zijn dat zo'n rijke open en sociale samenleving nee zegt tegen vijftig weeskinderen uit de kampen in Griekenland? Dat kunnen wij ons echt niet voorstellen en we horen dan ook dat elke keer de excuses vanuit Den Haag om dat niet te doen. En we vinden dat echt schokkend en dat vinden we landelijk, maar dat vinden we zeker ook lokaal in Haarlem. Dus wij willen zeker elk initiatief dat daartoe bijdraagt, steunen.

De voorzitter: Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit aan bij het inhoudelijke verhaal van mijn collega's. En de fractie van de Partij van de Arbeid ondersteunt het verzoek van de Raad van Kerken om bij de vervolgvactiteiten van de gemeente Haarlem betrokken te blijven. Voorts wenst de Partij van de Arbeid-fractie actief geïnformeerd te worden door het college over de eventuele vervolgstappen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Yerden. Mijnheer ... wacht even, niks zeggen ... mijnheer Slik. Mijnheer Slik, gaat uw gang.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. De ChristenUnie steunt vanzelfsprekend het initiatief uit de samenleving en via Jouw Haarlem dan ook in de gemeenteraad om deze zeer kwetsbare groep zo snel mogelijk op te vangen. En ja, we kijken uit naar de motie hoe dan wij het college gaan oproepen. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik heb een concrete vraag aan de burgemeester. Een aantal gemeenten hebben dus een brief geschreven naar het kabinet met een oproep. En ik neem aan dat het kabinet de beleefdheid heeft om daar inhoudelijk op te reageren. Ik ben heel benieuwd naar de argumenten van desbetreffend bewindspersoon om te weigeren. En mijn vraag aan de burgemeester is: heeft het kabinet al inhoudelijk gereageerd? En zo nee, heeft u enig idee wanneer de inhoudelijke reactie komt?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Amand, zag ik daar een hand? Gaat uw gang.

De heer Amand: Ja, dank u wel, voorzitter. Trots Haarlem zou graag willen dat de burgemeester persoonlijk een brief schrijft naar mijnheer Rutte. Dat zou nou toch weleens een beetje raar worden dat het kabinet en de overige leden daar, dat ze dat helemaal niet willen. Kijk, kinderen kunnen daar niks aan doen, dat zijn weeskinderen. En je kan altijd met andere gemeentes samen een goede oplossing vinden. Maar wij vinden het van Trots eigenlijk een beetje vreemd dat de reactie vanuit Den Haag heel erg lauw is en niet passend in deze coronatijd. Daar wil ik het even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wij zullen een motie steunen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ook D66 steunt landelijk de oproep om alleenstaande kwetsbare kinderen uit de vluchtelingenkampen op te vangen. En ik ben inderdaad heel benieuwd of de burgemeester de afgelopen weken daarover contact heeft gehad met Den Haag.

De voorzitter: Wij gaan dat nu uitvinden, denk ik. Burgemeester, het woord is aan u.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Even kijken, het is nu half zes, ja, twee uur geleden heb ik een half uur met de staatssecretaris hierover gesproken en nadrukkelijk de wens, de bereidheid en de wens van Haarlem overgebracht, maar ook gesproken over het feit dat er in heel veel Nederlandse gemeenten en uit de samenleving heel veel behoefte is aan een gebaar om juist de meest kwetsbare vluchtelingen, om daar een aantal van hier naar Nederland te halen. Zij is daar uitvoerig op ingegaan. Het kabinet is het niet van plan. Het kabinet wil het niet doen. Het kabinet ziet wel, dat is haar reactie, de problematiek, heeft met Griekenland afspraken gemaakt, en zij heeft vandaag daarover met de Griekse regering een overeenkomst gesloten dat Nederland een opvangcentrum voor alleenstaande minderjarige vluchtelingen uit die kampen in Griekenland financiert, en dat het Nidos, de voogdijinstelling in Nederland, de Grieken helpt om een goede opvangorganisatie daar op te zetten. Volgens de staatssecretaris is het zo, overigens, die groep bestaat ondertussen allang niet meer uit 2500 mensen. Een deel daarvan zou naar andere Europese landen gaan. Maar bijvoorbeeld Duitsland zou dat aantal naar beneden hebben bijgesteld, op grond van het feit dat het in de praktijk geen weeskinderen blijken te zijn, maar kinderen die een familie, meestal uit Afghanistan, soms uit Pakistan hebben en die graag willen dat die familie ook overkomt. Dus zij zijn wel alleenstaand in de kampen, maar niet weeskinderen. Nou, die discussie is lastig te voeren, want dat weten wij in ieder geval niet. Maar ik heb de staatssecretaris meegegeven dat het maken van een gebaar, ik bedoel, desnoods concentreer je dat op weeskinderen, je kunt ook zelf betrokken zijn bij de selectie, maar dat dat denk ik in de samenleving enorm zou beantwoorden aan het gevoel van betrokkenheid bij deze meest kwetsbare groep. Nou ja, zij heeft daar kennis van genomen, maar ook duidelijk gemaakt dat dit niet de keus van het kabinet is, die men maakt. Men heeft een andere keus gemaakt en wil langs die lijn hulp geven. En ja, dat is gewoon op dit moment de stand van zaken.

De voorzitter: Ik zie vier vingers. Ik ga even het rijtje af. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: De meest voor de hand liggende vraag is natuurlijk: waarom doet het kabinet het niet?

De voorzitter: Ja, ik stel voor dat u ... Ik denk dat dit van allemaal.

Burgemeester Wienen: Eerst de ... Of niet?

De voorzitter: Ja, zijn er nog andere vragen voor de burgemeester? Mijnheer Slik.

De heer Slik: Ja, ik zou graag willen weten: wat vindt de burgemeester daarvan, van de reactie van het kabinet? En ziet u nog mogelijkheden om dan, al is het maar kleinere aantallen echt hulpbehoevenden die alsnog overblijven, te hulp te kunnen schieten?

De voorzitter: Verder nog andere vragen? Nee. Ja, mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, volgens mij zijn er ook nog wel wat hulpbehoevenden in Nederland zelf. Kunnen we ons daar niet beter op concentreren? Mensen uit allerlei ...

De voorzitter: Is dat uw vraag aan de burgemeester?

De heer IJsbrandy: Aan de burgemeester, ja.

De heer Amand: Ja, voorzitter, toch een vraag aan de burgemeester. We hebben het kinderpardon gehad, en de ouderen worden ook al in de kou gelaten in dit land op heden, dus is de burgemeester bereid om een brief te sturen naar het kabinet? Want dat is mijn vraag. En dat wil Trots ook even van u weten.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik had nog wat voorbereid, maar u ging net al meteen door naar de burgemeester. Nee, wat ik nog wilde aangeven, is dat ik mij realiseer dat er, nou ja, bij de verschillende CDA-fracties wel verschillend gedacht wordt over dit onderwerp. De CDA-fractie van Haarlem is echter heel eenduidig. Wij vinden gewoon dat we er voor deze weeskinderen moeten zijn. En vandaar mijn vraag aan de burgemeester, of hij, nadat hij dus blijkbaar wel dat gesprek nog net heeft gehad met de staatssecretaris, nog andere mogelijkheden ziet om toch het kabinet te overreden.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Ja, ik wilde nog even reageren op wat er hier net gezegd werd door met name de heer Amand. Kijk, met u ... Nee, dat was niet de heer Amand trouwens. Iemand zei dat er in dit land ... O, dat zei de heer IJsbrandy, ja, sorry. Mijnheer IJsbrandy, voorzitter, het is natuurlijk zo dat niet alles perfect is in dit land, zeker, en dat moet ook allemaal aangepakt worden, maar daarnaar verwijzen terwijl we het over een heel ander probleem hebben, dat is valse argumentatie wat ons betreft. Burgemeester, wij begrijpen uit uw betoog dat het kabinet dus kiest, hernieuwd, voor het pogen opvang in de regio tot stand te brengen. Maar we weten allemaal, we hebben de beelden gezien, hoe dat daar werkt. Dat lijkt Jouw Haarlem dus een heel slecht plan om vol te houden. En mede daarom houden wij vooralsnog vast aan ons plan om een motie op te stellen hierover. Hartelijk dank, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, een kleine toevoeging. De burgemeester zegt: een deel van die kinderen, en dat is inderdaad geconstateerd in de pers ook, is geen weeskinderen. Maar een deel is het wel. En ik hoop dat we het onderscheid er langzaam in kunnen krijgen dat je in ieder geval weeskinderen kunt herkennen in die groep, en wetende dat daar dus ook nergens een ouder meer van op de wereld rondloopt,

dat je daar toch als Nederland aandacht voor geeft. Dat vind ik een plausibele gedachte. En dan moet je niet het argument gebruiken: ja, een deel is geen wees. Nee, dat weet ik, maar een deel is het wel. Ik hoop dat u dat mee wil nemen in uw dialogen met Den Haag. Dank u wel.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja. De vraag waarom de staatssecretaris en het kabinet niet voelt voor deze lijn, dat is dat men vindt dat het niet past in het beleid wat men voert, want men zegt van wij vangen hier vluchtelingen op die hier naartoe komen, dat is ook wat we hebben afgesproken. Wij nodigen jaarlijks vijfhonderd vluchtelingen uit, uit Afrika, om naar Nederland te komen. Wij nodigen jaarlijks duizend vluchtelingen uit in het kader van de Turkije-deal, dus dat zijn Syrische vluchtelingen. En wij vinden dat dat op zichzelf goed is en wij willen een bijdrage leveren aan de zorg voor deze kwetsbare kinderen door ervoor te zorgen dat ze daar gewoon niet blijven in die centra op die eilanden, maar dat ze op het vaste land in een goed centrum worden opgevangen en de goede begeleiding krijgen. En wij vinden dat dat een goede manier is om de problematiek aan te pakken. Dat is de opvatting van de staatssecretaris en van het kabinet. Dan is de vraag van wat ik daarvan vind. Ik heb de staatssecretaris gezegd dat je ... je kunt er heel lang over discussiëren van hoeveel zou je precies moeten uitnodigen, wie moet je precies uitnodigen? Maar waar het om gaat, dat is dat in de samenleving leeft dat de nood en de problematiek van vluchtelingen, dat wij daar ook als Nederland een bijdrage aan moeten leveren en dat ik denk dat er twee redenen zijn om in ieder geval nog eens te heroverwegen of je toch niet ook hier iets zou doen. Het eerste, dat is: er is een Europese afspraak gemaakt over opvang van vluchtelingen, die komen nu vooral in Griekenland terecht voor zover ze toch in Europa komen. Dat je daar Europees ook probeert een bijdrage te leveren, dat is niet alleen een kwestie van geld, maar dat is ook een kwestie van mensen opvangen. Een aantal andere landen heeft het ook gedaan, dus dat zou Nederland ook kunnen doen. En je kunt daarin ook nog je eigen selectiecriteria gebruiken. En ik denk dat het, nou, ik heb gezegd van denk er nog eens over na, maar ik weet dat uitgenodigde vluchtelingen die hier dus niet een procedure ingaan van ja, mag ik hier wel of niet blijven, die eerst maanden of zelfs jaren in een opvangcentrum zitten, maar die direct als ze hier mogen komen, ook direct weten van dan mogen ze hier ook blijven, en dan kun je direct gaan werken aan opleiding en aan inburgering, dat dat een veel betere manier is, dat blijkt ook uit allerlei onderzoeken, om ze op een goede manier in de Nederlandse samenleving terecht te laten komen. Ik heb niet de illusie dat de staatssecretaris daardoor nu op andere gedachten is gebracht. Die indruk wekte ze niet en dat denk ik ook gewoon niet. De staatssecretaris heeft er een stellige opvatting over hoe zij dit ziet en wil benaderen. Zij heeft me wel verzekerd dat Nederland daadwerkelijk hulp geeft, en dat dat ook gaat op basis van de normen die Nederland zelf stelt. En de vraag van ja, wat kunnen wij nog doen? Kijk, dat kan ik niet helemaal beoordelen. Het valt mij op dat juist als het gaat om ... Wat is er?

De voorzitter: Ik heb geen idee waar u het over heeft. O, mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Dank u wel, burgemeester. U heeft wat Jouw Haarlem betreft beslist juist gezegd tegen de staatssecretaris, en ik begrijp dat ze er nog niet gevoelig voor is. Dat ondersteunt onze gedachte, vinden wij, dat het goed zou zijn om vanuit de raad en mede door u ondertekend er nog eens een brief achteraan te sturen om hetzelfde te betogen. En ik denk dat we daar de motie op gaan inzetten. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Gehoord hebbende het verhaal van de staatssecretaris via de burgemeester, vraag ik me wel af: als we dan toch een aantal mensen zeg maar, gewoon gecontroleerd zoveel mensen per jaar naar

Nederland halen, dan zie ik een soort merkwaardige ethiek als het gaat om dan die kinderen dan niet en anderen dan wel. Dus misschien zou dat ook misschien in de brief, zo van wat doe je wel, wat doe je niet dan?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nee, ik snap dat trouwens heel goed. Het lastige van zo'n redenering is dat je hem natuurlijk ook kunt omdraaien. Dat doet u nu en dat kun je andersom ook doen. Want één ding is duidelijk. De problematiek wereldwijd is immens. Het gaat om tientallen miljoenen mensen die op drift zijn. Daar zitten veel kinderen onder. Het heeft iets van willekeur om te zeggen: deze kinderen moeten dan wel, en dan hebben wij weer onze taak volbracht. Het heeft ook iets van willekeur om te zeggen: ja, maar deze kinderen willen we niet, terwijl we wel voor Afrika en voor de Syrische vluchtelingen bepaalde mogelijkheden hebben gecreëerd. Die redenering gaat gewoon echt ... Ja, je kunt er twee kanten mee uit. Ik denk, als je nog even kijkt van heeft het nou zin, of wat heeft de meeste zin om deze problematiek toch nog eens onder de aandacht te brengen? Ik denk dat de geschiedenis laat zien dat discussies rond kinderen, dat die vaak onder invloed van met name ook de media als ze lang duren nog weleens leiden tot politieke veranderingen. Ik heb de indruk dat men nu erg vastbesloten is om het niet te doen, maar ja, het hangt voor een deel denk ik ook af van gaat dat geluid door of niet? En het tweede is: als het alleen ... en daar zou ik dan toch nog eens even over nadenken, als het alleen een herhaling is van wat anderen ook al gedaan hebben, dan is het, ja, ik weet niet precies hoe dat werkt op het ministerie, maar ik denk niet dat een brief van Haarlem, dat ze daar een apart postvak voor hebben, dus waarschijnlijk is het dan in het postvak waar ik weet niet precies hoeveel, maar laten we zeggen veertig brieven liggen, of vijftig, of zestig, komt er nog één te liggen. Dus of dat ook daadwerkelijk nog tot andere gedachten gaat leiden, weet ik niet. Maar je kunt het doen omdat je vindt van we willen het gewoon helder gezegd hebben. Wat ik in ieder geval wil benadrukken, is van het geluid is overgebracht, er is vanuit Haarlem duidelijk richting kabinet en richting staatssecretaris gecommuniceerd. Als we dat nog een keer willen herhalen, ook met een duidelijke uitspraak van de raad, dan kan dat. En misschien is het goed om even na te denken van ja, wat is dan een vorm die misschien nog een toegevoegde waarde heeft?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Amand en van mijnheer Van Reenen en van mijnheer Van den Doel en van mijnheer ... Nou, ik begin gewoon bij mijnheer Amand. Gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Eén vraag aan de burgemeester: kunt u ook niet via de MRA of via ook uw vrienden van de VNG bewerken dat daar toch eens wat gebeurt, daar in Den Haag? Of wachten ze allemaal de verkiezingen af? Want daar gaat het een beetje op lijken, en dat mag toch niet gebeuren in verband met mensenlevens. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Ja, voorzitter. Ja, er kwam de ethische afweging langs die je eventueel zou maken inzake welke kinderen je wel of niet opneemt. Die ethische afweging maken wij in dit geval natuurlijk helemaal niet. Die is namelijk al gemaakt, er ligt gewoon een verzoek. En dat verzoek is redelijk, lijkt ons. En wij zeggen, juist gezien de omvang van de internationale problematiek, zojuist gesignaleerd door de burgemeester, beter wel opnemen dan niet, en zeker als het kan. En dan over het opnieuw neerleggen van hetzelfde geluid bij het kabinet. Ja, dat doen we dan misschien wel, maar zoals de burgemeester zelf haarfijn aangeeft, dat levert ook meer mediadruk op. En meer mediadruk verandert dingen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ja, dat Nederland een Grieks centrum op het vasteland wil neerzetten en ook de begeleiding daar omheen willen regelen, dan blijft het wel vooral een exclusief Grieks probleem. En de vraag is: hoe staat Griekenland daar zelf in? Heeft Griekenland daar grond voor, heeft Griekenland daar gebouwen voor, heeft Griekenland daar mensen voor? Want ook Grieken moeten daar in staan. Met andere woorden, het klinkt heel goed hè, als je dat doet. Dan laten we een x aantal kinderen. De vraag is hoeveel, hoeveel zijn het, zijn het er 2500, zijn het er vijfduizend, zijn het er vijfhonderd? Met andere woorden, het is wel leuk dat we dat voorstellen, maar het lijkt mij toch wel dat als dat niet binnen een maand uit de grond gestampt is, we toch hier een beetje voor joker worden gezet door het Rijk in Den Haag, omdat ze dan vervolgens zeggen: we willen iets heel leuks doen, en vervolgens komt het er dan niet van, omdat of Griekenland bezwaren heeft, of er een technisch bezwaar is, of een politiek bezwaar, of een juridisch bezwaar. Enfin, dat zou wel fijn zijn als de staatssecretaris ons kan zeggen wat de datum is wanneer het geopend gaat worden, want dan weten we, voor zover dat kan, zeker dat het er komt. Een voornemen is leuk, maar daar schieten we niks mee op en dat is totaal gebakken lucht, tot het moment dat er daadwerkelijke toezeggingen en overeenkomsten zijn getekend en gedaan. Kunt u daar wat over zeggen? En dat lijkt me toch wel een terechte vraag ook richting de staatssecretaris van wel boter bij de vis.

De voorzitter: Mijnheer Slik. Mijnheer Rutten, u heeft iets van de orde?

De heer Rutten: Nou, ik heb een interruptie. Eigenlijk hoor ik mijnheer Van den Doel nu vragen of de staatssecretaris een reactie geeft in de gemeenteraadsbestuursvergadering van Haarlem.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ik vraag of dat in het gesprek naar voren gekomen is, uiteindelijk, en zo niet, dan zou ik dat toch fijn vinden als Haarlem daar dan alsnog dat punt zou willen overbrengen, omdat ik denk dat het van belang is. En het kabinet heeft zijn redenen en daar valt wat voor te zeggen, wij zijn het er niet mee eens, dan is de volgende oplossing deze. Nou, dan wil ik wel dat het gerealiseerd wordt en dat het niet blijft bij praten, zoals wel vaker is gebeurd helaas.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, ik wil toch nog even terugkomen op de vraag die ik gesteld heb en nog niet beantwoord heb gekregen. Er zitten volgens mij duizenden asielzoekers te verkommeren in allerlei centra in Nederland. Zouden we als Haarlem er niet veel beter aan doen om voor een aantal statushouders hier goede oplossingen te zoeken in de vorm van huisvesting, werkgelegenheid en dergelijke, dan dat we ons met internationale politiek lopen bezig te houden waar we geen klap over te zeggen hebben?

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u. Ja, de ChristenUnie snapt geheel de methode om opvang in de regio te zorgen. En ik snap op zich wel wat mijnheer IJsbrandy zegt, maar het lijkt me toch buiten kijf staan dat je dan daarnaast, en niet in plaats van, zeer hulpbehoevende kinderen zo veel mogelijk zo snel mogelijk zou moeten helpen. En daarnaast, mag ik de burgemeester bedanken voor de uitgebreide weergave van zijn inzet die hij daarin toont en ook ja, ik vond het leerzaam en goed om te zien hoe hij dan zijn betrokkenheid daarvoor inzet. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Ieder kind heeft een recht om fatsoenlijk leven te krijgen. Ze hebben geen oorlog gehad, ze zijn slachtoffer van de oorlog. Oorlog wordt door de volwassenen gevoerd. En Nederland is een sociaal land en we moeten ook solidair zijn met de kinderen. En ik vind het ook asociaal gedrag, politiek, van Den Haag, ten opzichte van de kinderen. Mijn vraag is aan de wethouder: is dat mogelijk, u bent actief met een andere burgemeester, een gezamenlijke brief, gezamenlijke druk uit te oefenen op het beleid van Den Haag en dat ze ook gehoor moet geven? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Yerden. Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wiene: Ja. De vragen van de heer Van den Doel. De staatssecretaris is ingegaan op hoe Griekenland hier tegenover staat. Volgens haar informatie is de Griekse regering hier bijzonder blij mee, omdat ze het gevoel heeft dat ze heel vaak er alleen voor staat. En met deze concrete hulp en het geld wat daarmee gemoeid is, zou de Griekse regering blij zijn en ook de hoge commissaris voor de Vluchtelingen zou Nederland gecompimenteerd hebben met deze stap. Maar de kritische vraag die u stelt: wanneer wordt dit dan geopend? De staatssecretaris die zei: ik ga pas als ik dat exact weet, erover communiceren hoe dat zit, want anders dan loop je het risico dat het vertraagd wordt en ik wil geen gedoe daarover hebben, dus ik kan dat op dit moment nog niet zeggen. Er is vandaag een overeenkomst met Griekenland gesloten hierover. En de intentie is om dit centrum vijfhonderd kinderen over drie jaar, want het idee is niet dat die kinderen daar blijven, die worden daar opgevangen en begeleid, maar stromen daarna of door naar een definitieve verblijfplaats, of ze moeten terug, want uiteindelijk wordt hun asielverzoek beoordeeld, maar dat uiteindelijk vijfhonderd kinderen in drie jaar daar een plek vinden. Dat is in ieder geval wat de staatssecretaris vertelde. De vraag van de heer IJbrandy, van ja, hoe zit dat nou met statushouders die al in Nederland zijn? Ik dacht dat u net meer algemeen over hulpbehoevenden sprak. Dan denk ik: dat is wel een heel ingewikkelde problematiek inderdaad om de nood van de één uit te spelen tegen de nood van de ander. Maar u maakt het nu ietsje concreter, door te zeggen: ja, in de hele vluchtelingenproblematiek, zou het niet misschien toch meer op onze weg liggen om te zeggen: wij doen iets extra's voor statushouders die in Nederland mogen blijven, dan dat we nu mensen uitnodigen die überhaupt niet in Nederland zijn. Dat is ook een punt overigens van de staatssecretaris, om haar recht te doen. Zij zei van ik vind het wel merkwaardig dat ik verzoeken krijg van gemeenten die geen plek hebben voor statushouders, want daar moet iedere gemeente in Nederland gewoon zijn aandeel in leveren, maar ja, dat lukt niet. Zij noemde zelf haar eigen woonplaats als voorbeeld, overigens. En ja, wel met bewogen oproepen van we moeten nieuwe mensen uitnodigen. Dus daar zit wel ... Ik vind dat wij onszelf op dat punt ook in de spiegel moeten kijken. Maar Haarlem doet ook zijn best. Wij hebben nog niet zo lang geleden hier afgesproken dat wij ook extra geld voor begeleiding willen inzetten, en de manier om statushouders zo goed mogelijk in de Nederlandse samenleving een plek te laten vinden. Dus als je op dat punt niet levert, dan denk ik dat u gelijk hebt dat het wel een beetje een wat merkwaardige oproep wordt van datgene wat je echt geacht wordt te doen en moet doen, dat doe je niet, maar ja, wat dan niet hoeft, daar roep je anderen toe op om dat wel te doen. Maar volgens mij is dat niet de situatie van Haarlem. Onze inzet is om onze verplichtingen na te komen en om daar ook echt inspanningen op te leveren. Tenslotte de vraag van ja, moet je gezamenlijke brieven gaan sturen? Dat is feitelijk gebeurd. Ik heb zelfs, dat heb ik u ook laten weten, geloof ik, omdat mij dat leek een interessante benadering te zijn, met een aantal van onze partnersteden in het buitenland samen brieven gestuurd aan zowel de regeringen daar als hier, zo van het is niet alleen iets hier, maar het speelt in heel Europa. Maar goed, dat heeft niet tot een andere opstelling geleid vooralsnog in Nederland. Ik denk dat ik het ook niet anders kan maken. Dit is op dit moment de werkelijkheid. Of er nog andere mogelijkheden zijn, ik vind het moeilijk te beoordelen. Het is toch een kwestie van politiek. Ik heb de indruk dat de coalitie zich in ieder geval neerlegt bij het antwoord van het kabinet. Dat is op dit

moment de situatie. En als dat verandert, ja, dan weet ik ook niet wat er gebeurt, maar dan moet het kabinet opnieuw natuurlijk gaan overwegen.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Ik denk dat we dit punt kunnen afsluiten. Ja, zijn we het hier mee eens? Dank u wel.

6. Integriteitsjaarverslag 2019 (JW)

6.1 Toezegging integriteitsverslag 2019

De voorzitter: Dan gaan wij door naar agendapunt 6. Dat betreft het integriteitsjaarverslag 2019. In het integriteitsjaarverslag 2019 doet het college verslag van de afdoening van de integriteitsmeldingen en de binnen de organisatie uitgevoerde activiteiten rondom integriteit. Het is een bespreekpunt. Dat betekent: het gaat niet door de raad. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Slik, gaat uw gang.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, de ChristenUnie vindt het een uitstekend instrument en goed uitgevoerd. We hebben een aantal opmerkingen en vragen. De conclusies vinden we meer een feitelijke samenvatting dan dat er echt conclusies in staan, en de aanbevelingen die zijn echt ondermaats. Dus ja, de vraag aan de burgemeester van ziet hij zelf nog meer actiepunten? Waaronder de paragraaf 5.3 over de rol van leidinggeevenden. Dat is een klein paragraafje, maar er staat van leidinggeevenden laten niet altijd een even professionele indruk achter. In een enkel geval werd er misbruik van een leidinggevende positie ervaren en een gevoel van onveiligheid en geïntimideerd worden. En die wordt dus ook niet bij de conclusies of bij de aanbevelingen genoemd. Daar zou ik graag een reactie op willen. Daarnaast wordt er dus opgemerkt: met het nieuwe systeem zijn er minder meldingen. En ik zou graag weten of dat inhoudt dat er minder gebeurtenissen zijn, of dat er minder bereidheid is om te melden, of dat er minder bekendheid is, of dat de bereikbaarheid minder is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, wij kunnen aansluiten bij de vragen van de ChristenUnie. Dank voor het integriteitsjaarverslag. Goed om te lezen dat er in 2019 geen integriteitsschendingen zijn vastgesteld, maar inderdaad de vraag van de ChristenUnie is hoe dat dan komt. We hebben nog wel een aantal andere vragen. Hoe zit het met de integriteit in relatie tot ambtelijke samenwerking met Zandvoort? Komt de gemeente Zandvoort tot dezelfde conclusie als gemeente Haarlem nu ambtenaren onder één dak werken? Vallen de Zandvoortse ambtenaren onder het Haarlemse integriteitsbeleid en vice versa? Als dat niet zo is, zou het dan een aanbeveling zijn om een overkoepelend integriteitsbeleid te maken, omdat ambtelijk nogal heel erg intensief samengewerkt wordt? Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Jouw Haarlem sluit zich aan bij de ChristenUnie inzake punt 5.3 in het integriteitsjaarverslag. Wij vinden het namelijk erg schokkend wat daar staat. Daar staat namelijk letterlijk: een gevoel van onveiligheid en geïntimideerd worden is door een aantal medewerkers ervaren op meerdere afdelingen binnen de gemeente. Dat leidt er bij ons toe te beginnen te denken aan een intimidatiecultuur. En wij hebben technische vragen hierover gesteld, die wij wegens eigen omstandigheden zo laat hebben moeten stellen dat we het antwoord nog niet weten. Maar wij willen wel graag een reactie van het college op deze bewering in het jaarverslag. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ik ondersteun ook de eerdere sprekers, eigenlijk allemaal, dat het op een organisatie van 1200 mensen plus dat er zes integriteitsmeldingen zijn, drie intern, drie extern, dat is een, hoe heet het, tegendraadse ontwikkeling. Dat verbaast ons wat. En als je dan 5.3 leest, dan zie je dat er inderdaad sprake zou kunnen zijn van intimidatiegedrag. Daar is mee gesproken. Dat is denk ik een topje van de ijsberg, mag je verwachten in zo'n grote organisatie.

De voorzitter: Mijnheer Van den Doel, aan deze kant van de tafel verstonden wij niet helemaal wat voor een ontwikkeling het was.

De heer Van den Doel: O, tegendraads, dat je dus hoe groter de organisatie, hoe lager het aantal klachten, dat lijkt mij niet helemaal logisch. Dat vind ik ook niet echt onderbouwd in het stuk, waarom dat is. Dus wij willen daar graag wel van de burgemeester weten wat daaraan gedaan wordt. En inderdaad, verder ga ik vragen herhalen, dus dat lijkt me wat overbodig.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Het lijkt voor de leek een heel mooi stuk. Maar ik mis toch wel de scherpte en de echte analyse. Het is natuurlijk zo, als een leek een bezwaar indient in Haarlem en degenen kennen de weg niet, dan lopen ze overal tegenaan. En dan komt ook weleens misschien het intimidatie om de hoek kijken. Er zijn verscheidene Haarlemmers die ook al protest altijd overal indienen, en die zijn ook gelukkig goed onderlegd. Daar moeten we het toch een beetje van hebben in deze stad, die ook op de kleine lettertjes letten. En dat is natuurlijk, dat mis ik in dat hele stuk. Er zit natuurlijk ook, ik heb het zelf ook gedaan, mag de burgemeester rustig weten, dat ik ook weleens een bezwaar heb ingediend en ik ben ook bij de dames en heren geweest. En dan is het wel zo, als je op het eind komt, want dat mis ik ook, dan is het: ja, maar gaat u verder, of wilt u een rechtszaak? Nee, u moet zeggen: we gaan het samen oplossen. Maar dat staat nergens. Dat staat helemaal nergens. En dat vinden wij een kwalijk punt. Je moet altijd proberen met de burger in contact te blijven gaan. Want je kan een bezwaarschrift indienen en je kan overal doen. Het is natuurlijk ook nog zo, bezwaarschriftencommissie, wat de collega's al aanhaalden, Zandvoort is natuurlijk bij Haarlem, dat is dezelfde bezwarencommissie. Daar moet je gewoon een beetje vanaf. Haarlem is gewoon Haarlem en Zandvoort is Zandvoort en basta. En daar moet je het bij houden. Of je moet zeggen: we gaan echt fuseren, en dat zou misschien voor Zandvoort en andere gemeentes er omheen ook weleens heel goed wezen, maar wij moeten gewoon zorgen dat we dat in orde houden. En dat missen wij in het hele stuk. Ja, u kan uw hand opsteken, maar het is wel de waarheid.

De voorzitter: Ja, u heeft een aantal interrupties. Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Het rapport gaat over integriteitsschendingen en niet over de bezwaarprocedure. Dus als u over de bezwaarprocedure iets te zeggen heeft, dan lijkt me dat ... u heeft uw redenen daarvoor en dat kunt u motiveren, maar het gaat hier over integriteitsschendingen. Dus dat is wel even wat anders.

De heer Amand: Ik zal u even uit de droom helpen, mijnheer Van den Doel. Kijk, er komen mensen steeds, en dat zal in uw mailbox misschien minder zijn als bij ons, dat de mensen toch overal, ja, ook ambtenaren ...

De heer Van den Doel: Dat vind ik een foute aanname. U kunt dat niet zeggen. Dat kunt u niet zeggen, mijnheer Amand.

De heer Amand: ... ambtenaren die het er niet mee eens zijn hoe het gaat. En dat kan dus ook zijn in de functie waar je zit in Haarlem. En dat wou ik u even vertellen, want u kan wel een mooi verhaal vertellen, maar daar schieten we natuurlijk niks mee op.

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u. Ja, een vraag Amand. U probeert Haarlem en Zandvoort uit elkaar te halen, maar u moet het toch met de Actiepartij eens zijn dat het eigenlijk wel relevant is? Want het gaat om personen die zich vermoedelijk matig gedragen, maar de ene keer werkt diegene voor Haarlem en de andere keer werkt diegene voor Zandvoort, dus dan is het wel ... Ja, het is dezelfde persoon.

De heer Amand: Nou, dan ga ik voor Bloemendaal werken. Ja, als dat zo ... Kijk, je bent aparte gemeentes, dus wat wil u nou? Als een gemeente nooit wil, Zandvoort heeft niet eens een ziekenhuis, die zijn afhankelijk van Haarlem, waar praten we over? We moeten gewoon zorgen apart, of je gaat samenvoegen als gemeente zijnde en dan krijg je al die dingen, integriteit, alles, met ambtenaren. En daar moet je heen. En dan heeft iedereen het voor het zeggen en nu dus niet. Nu krijgen we een heel mooi boek, prachtig allemaal, een heleboel ambtenarenuren, maar wat schieten we ermee op? Helemaal niks.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Mijnheer Slik, u wilde nogmaals reageren op mijnheer Amand? Dat mag, gaat uw gang.

De heer Slik: Dank u. Mijnheer Amand, het lijkt me toch heel relevant als een persoon die beticht wordt van integriteitsschending ... Ja, ik sta gewoon een beetje verbaasd bij uw reactie, want diegene die werkt voor beide partijen. Dus dan zou ik in ieder geval ook een formele reactie willen horen van wat nou als iemand voor de gemeente Zandvoort een schending maakt, heeft het dan gevolgen voor zijn positie binnen de werkzaamheden voor de gemeente Haarlem? Vindt u dat ook niet?

De heer Amand: Wat is uw vraag nou concreet, mijnheer Slik? Dat wil ik horen.

De heer Slik: Vindt u dat ook niet?

De heer Amand: Ik vind gewoon: als een ambtenaar iets wil zeggen, maar hij kan zijn ei niet kwijt, wat ook hier in de gemeente gebeurt, daar moeten wij op letten. Daar zijn wij voor. En daar hoor ik u helemaal niks over zeggen.

De heer Slik: Dan stel ik mijn vraag even anders.

De heer Amand: O.

De heer Slik: Vindt u het niet logisch dat als iemand zich, even heel gechargeerd, misdraagt voor de gemeente Haarlem, dat het dan ook invloed zou kunnen hebben voor de integriteitssituatie van de gemeente Zandvoort? Dus dan moeten we het wel integraal kunnen bekijken.

De heer Amand: Nou, ik denk dat u nou weer twee dingen door elkaar haalt. Het is natuurlijk gewoon zo: als we hier wat hebben in Haarlem, dan moet je een vertrouwenspersoon kunnen hebben die je echt vertrouwen kan. En daar gaat het om. En niet wat Bloemendaal of Zandvoort vindt. Haarlem is Haarlem, mijnheer Slik.

De voorzitter: Ik ga omwille van allerlei zaken, maar ook een beetje van uw eigen tijd, nu even duiden: we hebben het hier over het onderwerp integriteit, daar gaat het over. U mag daar gerust twaalf minuten met zijn allen over praten, als u dat wilt. Dan is uw spreektijd wel op. En ik ga vandaag echt handhaven op is op, zal ik maar zeggen, dus ik wil u gewoon alleen maar oproepen om niet al te veel tijd te besteden aan discussies die misschien bezijden het punt zijn. Mijnheer Yerden, dat gezegd hebbende.

De heer Yerden: Dankjewel, voorzitter. Ik sluit aan van de collega's Van den Doel, GroenLinks en ChristenUnie. En de Partij van de Arbeid-fractie is het eens met de conclusie en aanbevelingen van het integriteitsverslag 2019. Wel vinden we dat deze aanbevelingen met voortvarendheid moet worden aangepakt. Het blijven roepen over het belang van een enquête onder alle medewerkers, vinden we ook belangrijk, maar dan moet deze enquête ook echt plaatsvinden. Het dient daarbij niet alleen te gaan over de bekendheid van het meldpunt, maar ook over de veiligheid van de ambtenaren die zich over de integriteitsproblemen uitlaten. Het onderzoek zal dan door een onafhankelijk bureau dienen worden uitgevoerd. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Yerden. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ben het ook eens met de conclusie en dat er een enquête wordt gehouden. Daar staat de SP achter. Verder heb ik één vraag aan de burgemeester. Er zijn zes meldingen gedaan. Hoeveel van die zes meldingen waren afkomstig van burgers die een klacht hadden met een integriteitsaspect?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, heel veel waardering voor het jaarverslag en ook dat het dit jaar zoveel sneller is dan vorig jaar. Het valt D66 op dat het jaarverslag bijna woordelijk identiek is aan dat van vorig jaar. Dat is op zich prima, omdat je ook snel een verslag wil maken. Maar we vroegen ons wel af dat het hopelijk niet betekent dat ook de uitvoering wat sloppy is. En we hopen dat die uitvoering, om die integriteit hoog te houden, wat actiever is dan de weergave in het jaarverslag. We lezen dat er dilemmagesprekken zijn. En we vroegen ons ook af: wat gebeurt er nog meer om de integriteit levend te houden binnen de organisatie? En verder lijkt het erop alsof veel meldingen nu, misschien in antwoord op de vraag van de heer Garretsen, dat de meldingen nu van collega's komen. Daar kleeft het risico aan dat sommige afdelingen natuurlijk een manier van werken ontwikkelen van zo zijn onze manieren, zo doen we dat hier, waardoor een hele afdeling eigenlijk niet zo integer werkt als je zou willen. En ik vroeg me af: hoe borgt de gemeente dat dat voorkomen wordt? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Bij de conclusie staat, en ik lees nu voor: gesprekken bij vertrouwenspersonen. Gesprekken met de vertrouwenspersonen over integriteit blijven nagenoeg uit. En dan ga ik naar 5.1, om de burgemeester straks toch een toelichting te vragen, het gaat over integriteit: het aantal integriteitskwesaties dat met de vertrouwenspersoon wordt besproken, is laag te noemen (in relatie tot de gesprekken die gaan over psychosociale arbeidsbelasting). Het advies van de vertrouwenspersoon is om veel meer aandacht te vragen voor dit onderwerp binnen de afdelingen en teams, onder andere door dilemmagesprekken. Tot 2018 maakte voorlichting over integriteitszaken ook onderdeel uit van het introductieprogramma voor nieuwe medewerkers. En als ik dan weer terugga naar de zin waarmee ik begon: gesprekken met de vertrouwenspersonen over integriteit blijven nagenoeg uit, dan vraag ik de burgemeester of hier inderdaad aan een soort selffulfilling prophecy is gewerkt door de condities voor laten we zeggen het

bespreekbaar maken van integriteit wat te bemoeilijken, laat ik die vraag zo maar stellen. Dank u wel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Heeft iedereen zijn zegje gedaan? Dan ga ik nu ... Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem is tevreden over het rapport. Het geeft weer dat we niet zo heel veel problemen op dit terrein hebben. Het is misschien soms moeilijk om met goed nieuws om te gaan en dan zoeken we daar allerlei complotten achter waarom het misschien toch slecht nieuws is. Maar ja, volgens ons is er niet zo heel veel aan de hand op dit punt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Dan geef ik nu het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Ik denk, nou, dat het goed is om die laatste opmerking, om dat wel ook inderdaad hier neer te leggen. Integriteitsrapport doen wij omdat we het echt belangrijk vinden. En als blijkt dat het aantal klachten laag is, dan ga je wel kijken van wat is er precies aan de hand? Maar op zichzelf is de eerste reactie natuurlijk van dat is goed, dat is goed. We hebben ook jaren gehad waarin er diverse klachten waren en die ook geleid hebben tot ontslaan van medewerkers. Dat doe je omdat het nodig is, maar daar ben je niet blij mee. Dus op zichzelf, dat wij een rapport hebben waarin blijkt dat dat in ieder geval vorig jaar een laag aantal was, is wat ons betreft positief. Ik bestrijd ook echt het idee dat er op de een of andere manier pogingen zouden zijn om mensen weg te houden bij gesprekken over integriteit of bij vertrouwenspersonen. Ik kan me wel voorstellen dat die indruk zou kunnen ontstaan, maar ik denk dat u kunt zien aan het eind, waar gezegd wordt van nou, er zijn toch een aantal conclusies die wij hieruit trekken, dat het gewoon niet zo is. Wij gaan die enquête houden. Ik vind dat zelf ook een belangrijk element. Oorspronkelijk was van dat zou een idee zijn. Ik heb dat zelf veranderd en gezegd: dat is niet een idee, dat moeten we gewoon doen. En waar het om gaat is iedere medewerker te confronteren met vragen rond integriteit en tegelijkertijd hun eigen bewustzijn op dat punt weer te versterken. Want als je het niet als organisatie telkens weer aan de orde stelt, dan kan het wegzakken en dan kan het zijn dat er een drempel ontstaat voor mensen die wellicht wel degelijk een punt hebben.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Smit en van mijnheer Yerden. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ja, een interruptie, misschien ook even iets niet begrepen. Refereerde u net in dat gedeelte wat u hierover zei aan mijn vraag die ik stelde? Want ik bedoel alleen maar te zeggen: u geeft nu aan het belang van integriteit en de wijze waarop de organisatie ermee omgaat. Maar waarom is het dan uit het introductieprogramma verdwenen? Of is het er weer in teruggekomen? Mij ontbreekt een beeld, mijnheer de burgemeester.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. U heeft gezegd: de enquête zal uitgevoerd worden. Maar heeft u enig idee wanneer?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, dat staat er ook in. In de tweede helft van 2020.

De heer Yerden: Dankjewel.

Burgemeester Wienen: Dus zeg maar het eerstkomende half jaar. En voor wat betreft het introductieprogramma, ik vind dat het daarin thuishoort. Dus wat gesignaleerd is, is dat van het is daar uit weggevallen. Het zou kunnen zijn, daar is niet op gestuurd, maar nou, het programma is opnieuw herschikt en kennelijk is dat eruit gevallen, dat dat ook een invloed heeft. En ik ben van mening dat dat een ongewenste ontwikkeling is en dat het dus terug moet.

De heer Smit: Dank u, maar dan snappen wij elkaar. Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Ja. Ik vind de opmerking over de leidinggevenden ... Het is wel goed overigens om eventjes een paar dingen uit elkaar te halen. Het is net terecht opgemerkt. Dit gaat dus niet over bezwaren van burgers. Wij hebben wel, en dat hebben we ook in deze commissie afgesproken, als burgers bezwaren indienen, en u krijgt daar binnenkort het jaarverslag van, dat is afgelopen dinsdag in het college geweest, dus daar is een apart jaarverslag van, maar dan moet er ook bekeken worden of in die klachten er iets is wat aanleiding geeft om integriteitsonderzoek te gaan doen. Dus het zijn gewoon bezwaren van burgers tegen wat er gebeurt, bejegening, besluiten die genomen worden, noem maar op, maar daar dient bij de intake gekeken te worden van speelt hier mogelijk ook een integriteitkwesitie? En het is zeker niet de bedoeling om dat buiten de deur te houden. Dat is trouwens ook een antwoord op de vraag van hoeveel hebben er betrekking op burgers? Niet, want dit zijn de interne.

De heer Garretsen: Ze zijn alle zes intern?

Burgemeester Wienen: Ja. Dit zijn de interne klachten.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, er zitten mensen bij. Even uw microfoon aan en even het woord vragen. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Dus op dat vermoeden van belangenverstremgeling, dat is intern?

Burgemeester Wienen: Ja. Dus intern wordt het dan aangegeven van nou, wij vragen ons af of dit wel klopt, en dan wordt het uitgezocht.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, misschien nog even een verduidelijkende vraag hoor, want er staat hier toch duidelijk dat van die zes meldingen er twee zijn gedaan door een burger.

Burgemeester Wienen: Het is goed dat u dat ook nog even zegt. Want dat zijn meldingen die komen van voor de wijziging in het stelsel. Wij hebben dat met elkaar besproken en ik weet niet precies wanneer de datum van ingang is maar in ieder geval is het gevolg dat de ingang voor burgers loopt via de bezwaren.

De heer Garretsen: Maar waar hier staat burger, is het ook echt burger geweest?

Burgemeester Wienen: Als er burger staat, is het ook burger. Het punt is dat dat dus nu niet meer op die manier werkt, na de wijziging, maar dit is, volgens mij staat het er ook ergens in, per 1 mei 2019 is het ... Ja, ja. Dan de vertrouwenspersoon. Ik zeg dat eerste punt trouwens toch nog eventjes ook in de richting van de heer Amand. Dus uw opmerkingen horen bij dat volgende verslag. Dan de vertrouwenspersoon. Dat is ook wat

anders dan de procedure. Dus als je komt met een integriteitsklacht, dan is dat een andere procedure als een gesprek met de vertrouwenspersoon. Dat kan wel zijn, dat die vertrouwenspersoon zegt: hier moet je echt een klacht over indienen, maar het is wel iets anders. Die brengen apart verslag uit. En ik vind wat daar staat, en ik ben het geheel eens met degenen die daar wat over gezegd hebben, een uiterst, nou, verontrustend iets als zij zeggen dat bij verschillende leidinggevendenden er niet een goede houding is als het gaat om nou, hoe je omgaat met een aantal zaken, omdat dat via die vertrouwelijke gesprekken aan de orde komt. Dat hoeft ook niet direct betrekking te hebben op integriteit, het kan ook andere zaken betreffen, maar in ieder geval is er kennelijk in de bejegening, in de manier waarop met elkaar omgegaan wordt, zitten daar knelpunten. En dat is ook een onderwerp waar wij dus apart aandacht aan zullen en moeten besteden. Want die signalen van die vertrouwenspersonen die zijn anoniem, dus wij weten niet op wie dat dan precies betrekking heeft. Ik denk dat dat ook goed is, dat is eigenlijk de kracht van het stelsel. Je kunt daar heen stappen zonder dat dat ertoe leidt dat er iets te herleiden valt. De vertrouwenspersonen die hebben de professionaliteit om als het nodig is dingen door te sturen op nou, dit moet een integriteitsklacht worden. Maar ze kunnen ook het algemene signaal geven, zo van wij hebben toch de indruk, en die indruk ontstaat kennelijk zowel uit gesprekken met medewerkers als uit gesprekken die ze hebben met leidinggevendenden, dat daar niet altijd goed mee omgegaan wordt. En dat vind ik verontrustend. Dus het is goed om daar extra aandacht aan te besteden.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Rutten.

De heer Rutten: Ja, voorzitter, dank u wel. Van de week hebben we natuurlijk allemaal kunnen volgen bij de Universiteit van Amsterdam, de problemen die daar zijn gemeld en waar ook die vertrouwenspersonen en klachtenprocedure spelen. En dan zien we onderzoeken nader die men ook in NRC noemt, van het is klassiek dat we zien dat bestuurders slachtoffers soms simpelweg niet geloven of ze maken er een individueel probleem van: los het zelf maar op. De beweging die daar in zit, en ik hoor wat u zegt, en u zegt van we moeten daar naar kijken, maar ik zou daar heel graag concreet afspraken met u over willen maken hoe u dat gaat doen en wanneer u daar op terugkomt. Want mensen die naar een vertrouwenspersoon gaan, worden ook in onze systematiek op een gegeven moment uitgedaagd van ga een klacht indienen, want anders kunnen we er niks mee. En hoe wil u daarmee omgaan, om te voorkomen dat ... hè, dan maak je eigenlijk van iemand twee keer slachtoffer, want dan wordt hij slachtoffer van het systeem, want dan moet hij een klachtenprocedure in, met alle eventuele gevolgen of angsten ten aanzien van dienstverband, rechtspositie, verhouding met collega's, verhouding met die leidinggevende. Dus het is een groter dilemma wat u daar schetst. Ik zou het heel uitdagend vinden als de gemeente Haarlem daar een mooie oplossing voor vindt. Dus hoe wilt u dat aan gaan pakken?

Burgemeester Wienen: Ja, het eerste punt is overigens dat ik vind dat je een procedure moet kunnen doen en die moet heel zorgvuldig zijn. Als er geen aanleiding is, of sorry, als blijkt dat de integriteitsklacht onterecht is, nou, dan is het niet zo dat het verkeerd is dat het bekeken is, maar dan is het goed dat het bekeken is en dan blijkt dat het niet terecht is. Het heeft ook iets te maken met de manier waarop je kijkt naar een integriteitsklacht. Het is niet zo dat iemand die met een integriteitsklacht komt, daarmee direct ook een probleem heeft als het niet een integriteitszaak blijkt te zijn. Maar uw algemene punt, dat lijkt mij goed. Ik spreek met u af dat ik met de vertrouwenspersoon gewoon zelf een gesprek heb om juist dit dilemma dan eens door te praten. Jij krijgt door je gesprek met medewerkers bepaalde indrukken, je krijgt door je gesprekken met leidinggevendenden bepaalde indrukken. Dat leidt tot een aanbeveling, maar die is amorf, die is algemeen, in hoeverre is er het risico dat mensen het gevoel hebben van ja, nou blijf ik toch achter met mijn probleem, want ik voel niet zoveel voor een echte officiële procedure, maar dan gebeurt er dus verder ook niks. Dus dan wil ik gewoon eens kijken hoe die vertrouwenspersoon daar zelf naar kijkt en of dat ook

daadwerkelijk speelt, in de waarneming. En dan kunnen we ook met elkaar bespreken van wat zou nou een manier zijn om die, ja, die toch zorgelijke constatering ten aanzien van sommige leidinggevendenden in de organisatie, om dat aan te pakken? En dat zal ik samen met de gemeentesecretaris doen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, wat de heer Rutten zegt, is toch erg belangrijk. Laat ik het concreet maken. Er zijn zes medewerkers die bij een vertrouwenspersoon komen met dezelfde klacht over een persoon dat die handtastelijk is. En alle zes medewerkers die willen geen klachtenprocedure, maar ze leggen het wel bij de vertrouwenspersoon neer. Dus de vertrouwenspersoon hoort van zes medewerkers een klacht over die of die mijnheer Jansen of mevrouw Jansen, over dat die handtastelijk is, hij of zij. Dan moet er toch wat gebeuren. Dat is het dilemma wat de heer Rutten schetst.

Burgemeester Wienen: Ja, nee, zeker. En dat komt in dat gesprek dan ook zeker aan de orde. Want als er dat soort situaties zijn, dan moeten wij geen procedurele afspraken hebben gemaakt die verhinderen dat de vertrouwenspersoon dan in staat is om te zeggen: ik maak mij grote zorgen, want ik spreek diverse mensen die aangeven dat hier iets fout zit. Maar dat zal ik dus zeker bespreken. Dan ...

De heer Garretsen: Dan horen we graag de uitkomst van dat gesprek.

Burgemeester Wienen: Ja, dat heb ik gezegd. Daar kom ik op terug.

De voorzitter: U heeft nog een aantal interrupties. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, goede vragen van de heer Rutten. En ik had daar op volgend zelf ook nog een vraag. Want in eerste instantie had ik ook hè, het jaarverslag zo gelezen en geïnterpreteerd als de heer IJsbrandy. Soms is goed nieuws gewoon goed nieuws. Zes meldingen, nul integriteitsschendingen. Alleen, wat ik dan niet begrijp, is dat er staat van ja, er is wel misbruik van een leidinggevende positie ervaren. Dat is geconstateerd door de vertrouwenspersoon. Maar waarom wordt dat dan niet opgeschreven als een integriteitsschending? Want misbruik van je leidinggevende positie, dat lijkt mij toch de definitie van een integriteitsschending.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik had nog een vraag gesteld, die heb ik niet langs horen komen, over hoe dat zit met ambtenaren van Haarlem en Zandvoort en die koppel daaromtrent en of Zandvoort hetzelfde vindt als Haarlem. Oké. Excuus.

De voorzitter: Ik stel voor, ook in het belang van de tijd, dat de burgemeester nu even zijn verhaal afmaakt. En mochten er daarna nog vragen zijn, is er gelegenheid.

Burgemeester Wienen: Ja, dan zal ik even dat punt eerst even maken. Het zijn twee verschillende dingen, maar ze staan allebei in het verslag. Ik vind ook ten aanzien van het integriteitsverslag gewoon positief. Dus daar ga ik met de heer IJsbrandy mee. Op het punt van de vertrouwenspersoon vind ik het helemaal niet positief. Ik vind het zorgelijk. Als de opmerkingen die daar gemaakt worden over nou, kennelijk toch niet helemaal goed omgaan door leidinggevendenden hiermee, dan moeten we daar iets mee. Dus daarom heb ik net ook gezegd van dat ga ik in ieder geval ook oppakken op de manier die ik heb aangegeven. Ten aanzien van de

integriteitszaken, daar hebben we de procedure voor. En als die procedure een aantal keren is ingezet en die leidt uiteindelijk tot de conclusie dat er dit jaar, want het is niet zo dat we over een lange reeks van jaren terechte integriteitsklachten gehad hebben, dat is absoluut niet het geval, maar dit jaar dus dan niet. En dat is op zichzelf positief, met één kanttekening: wij zien ook dat het terugloopt en wij vragen ons af of dat mogelijk te maken heeft met het feit dat de bekendheid is afgenomen. En dus willen we via die enquête en het expliciet weer aan de orde stellen de bekendheid versterken.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, korte reactie. Dus als ik het goed begrijp, is op het moment dat misbruik van een leidinggevende positie wordt geconstateerd door een vertrouwenspersoon, dan wordt er geen streepje achter gezet als integriteitsschending. Alleen als de klacht binnenkomt bij het meldpunt en dan door een ander dan de vertrouwenspersoon wordt gekenmerkt als waar, dan pas is het een integriteitsschending. Begrijp ik het dan zo goed?

Burgemeester Wienen: Ja. Waarbij het overigens wel zo is dat de vertrouwenspersoon dus de aanbeveling doet van hier moet je echt iets mee doen, hier is sprake van, enzovoorts. Maar wat de heer Rutten en de heer Garretsen net aangaven, dat zou natuurlijk heel goed kunnen, dat mensen zeggen van ja, dat doe ik niet, om welke reden dan ook, en dat het dan blijft liggen. Dan kom je alleen de algemene aanbeveling tegen. En die is verontrustend en dus gaan we dat gesprek aan. En één van de expliciete vragen in dat gesprek is van kan het zijn dat wij een soort aparte ingang zeg maar voor toch een integriteitsonderzoek moeten hebben via deze weg, omdat kennelijk de drempel te hoog wordt gezien? En wat kunnen we er trouwens aan doen om die drempel dan lager te maken? Dan de vraag over de ambtelijke samenwerking met Zandvoort. In dit geval is dit gewoon ... dit gaat over de organisatie, en die werkt voor twee gemeenten. Dus er is hier geen verschil. Alle medewerkers van Zandvoort vallen onder dezelfde regeling. En ja, er zijn trouwens ook geen medewerkers van Zandvoort. Ik bedoel, het zijn medewerkers die werken gewoon voor de gemeente Haarlem en Zandvoort. Ja, precies. De griffier die zit hier inderdaad niet bij. Dat moet ik zeggen, ja. Dan, even kijken hoor, ik denk dat ik de meeste trouwens daarmee heb gehad. Die enquête gaat dus ook daadwerkelijk plaatsvinden. Dat is niet een kwestie van dat overwegen, maar het gaat ook echt gebeuren. Zijn we verder nog actief? Dat is de vraag van D66. Ja, en ik vind gewoon dat gelet op de signalen dat de bekendheid is verminderd, dat wij extra activiteiten op dat punt moeten ontplooiën en daarom staat dit er ook in. En ook bij de introductie van medewerkers dient het weer extra plek te hebben. Even kijken. Volgens mij zijn uiteindelijk alle vragen daarmee beantwoord.

De voorzitter: Heeft de commissie nog iets gemist? Mijnheer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Ja, een soort tweede termijn. Ik ben blij met de antwoorden van de burgemeester, en ik heb het gevoel dat hij er bovenop zit en ook zeer betrokken is bij het dossier. En ja, soms is goed nieuws gewoon te goed om waar te zijn en moet je vragen gaan stellen. En ik denk dat de burgemeester aangegeven heeft dat het omlaag gaan van het aantal meldingen wel reden is om te gaan kijken binnen een organisatie waarom dat is. En u heeft ook wezenlijke voorstellen gedaan om dat te verbeteren en daar zijn we heel erg blij mee. Dus in die zin kunnen wij ons vinden in het rapport en wat er gezegd is. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Ik heb een opmerking voor het onderzoek. Voor de betrouwbaarheid van het onderzoek zal het goed zijn als het door een onafhankelijk onderzoeksbureau uitvoert en ook voor de veiligheid van de ambtenaren of cliënten. Dat was het, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, ik sluit mij aan bij de woorden van mijnheer Van den Doel.

De voorzitter: Burgemeester, u bent klaar. Ik heb gezegd.

15. Rondvraag

De voorzitter: Goed, we hebben rondvragen, allereerst van Jouw Haarlem. Dus ik neem aan dat ik mijnheer Van Reenen het woord mag geven.

De heer Van Reenen: In zover, voorzitter, dat die gesteld zijn door de heer Aynan. De heer Aynan is vandaag helaas afwezig wegens een overlijden in de familie, dus ik weet eigenlijk helemaal niet wat hij gevraagd heeft. Het spijt me zeer, maar dat weet ik echt niet.

De voorzitter: Nou, toevallig weet ik dat wel. Dus als u het goed vindt, zal ik de vraag voorlezen aan de burgemeester.

De heer Van Reenen: Heel graag, dank u wel.

De voorzitter: Ja. Inzake het door de burgemeesters van vijftien grote en middelgrote steden getekende manifest, waarin de regering wordt opgeroepen om samen met hen extra te investeren in kwetsbare gebieden. Wat is de reden dat onze burgemeester het bovengenoemde manifest niet mede ondertekend heeft? Is hij dat alsnog van plan, of op een andere manier het manifest te ondersteunen? Dat was vraag één. Vraag twee gaat over de voedselbank, inzake het advies van de commissie beroep en bezwaar aangaande de voedselbank, met betrekking tot het intrekken van de vergunning. Daar hebben we enkele vragen over. Heeft het college overwogen om het advies van de commissie beroep en bezwaar naast zich neer te leggen? Zijn er financiële consequenties verbonden aan het intrekken van de vergunning? En zo ja, wie moet deze kosten gaan betalen? Dat waren de vragen van Jouw Haarlem. U schrijft mee hè? Goed. Dan geef ik nu het woord aan mijnheer Amand. U had ook een aantal rondvragen?

De heer Amand: Ja, voorzitter. Nou, de voedselbank is al gezegd eigenlijk. Dan hebben we natuurlijk ook nog over de bescherming van een raadslid, als je bedreigd wordt. Hoe gaat de burgemeester daarmee om? Dat willen wij natuurlijk ook weleens weten. Je hoeft natuurlijk niet alles te nemen, maar een raadslid die hoort toch wel een beetje beschermd te worden vandaag, vooral vandaag aan de dag. Dus dat willen wij ook eens even weten en hoe het college daarin staat. Want dat is ook weleens even een dingetje. En dan, wat had ik nog meer? Ja, ik moet even op mijn lijstje kijken, want ik heb een heel lijstje.

De voorzitter: Ik wil ze wel even voorlezen hoor, mijnheer Amand.

De Amand: Ja, gaat uw gang, ja.

De voorzitter: O, het was een grapje. Maar ik wil het best doen hoor. Ja? Goed. Burgemeester, kunt u ons vertellen over de corona-spoedwet t.w.n. van minister Ollongren? En gaat deze ook van toepassing zijn hier in

Haarlem? Heeft u concrete ... Don't shoot the messenger hè. Heeft u concrete signalen dat ook in Haarlem de horecabezoekers zich niet aan de anderhalve meter afstand houden? En zo ja, kunt u daar ook cijfers van overleggen? En vraag drie: waarom heeft Haarlem niet meegetekend met de andere burgemeesters? Dat was die vraag die al geweest is inderdaad. En uw andere vraag: als raadsleden bedreigd worden, wat gaat de burgemeester dan doen? Dat waren de vragen van Trots. Dank u wel. De beurt aan mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Op 13 mei jongstleden is er op een kinderspeelplaats op de hoek van de Mathilde Wredestraat en de Bertha von Suttnerstraat een auto beschoten door de politie. Tijdens deze schietpartij waren er naast twee ouders ook een tiental kinderen aan het spelen op de speelplaats en zij zijn getuigen geweest van het voorval. De GroenLinks-fractie is van mening dat de ouders en de spelende kinderen door de ingezette middelen onnodig in gevaar zijn gebracht, gegeven het feit dat de auto en de bestuurder ervan geen kant meer op kon. De auto stond namelijk vast op de speelplaats. Hij kon echt geen kant meer op. GroenLinks heeft daarom de volgende vragen. Wat zijn de redenen geweest om in het bijzijn van, oftewel naast spelende kinderen meerdere schoten op een auto te lossen? Bent u het met de GroenLinks-fractie eens dat de ingezette middelen voor groot gevaar hebben gezorgd voor de spelende kinderen en aanwezige ouders? Heeft er binnen de politie, dan wel het arrestatieteam wat aanwezig was, een evaluatie plaatsgevonden en bent u hierover geïnformeerd? En zo ja, welke conclusies zijn hieruit getrokken? Daarnaast heb ik van direct betrokken getuigen en buurtbewoners begrepen dat slachtofferhulp, en die vind ik best wel kwalijk, niet adequaat heeft plaatsgevonden. Bent u hiervan op de hoogte gesteld en wat vindt u hiervan? Bent u het met de GroenLinks-fractie eens dat na zo'n ingrijpende gebeurtenis zoals deze in een wijk dan wel buurt, er op zijn minst enige informatie van de burgemeester zelf, of namens de burgemeester vanuit het college gegeven had moeten worden aan de buurt- dan wel wijkbewoners? Wat is de reden geweest dat daar niet voor is gekozen, bijvoorbeeld een informatieavond waar iedereen bij zou kunnen zijn? En is de burgemeester het met GroenLinks eens dat het nog niet te laat is voor het houden van een informatiebijeenkomst? En is de burgemeester bereid dat alsnog te doen? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Dan heb ik nog een aantal vragen van D66. Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, de vragen over het manifest en de voedselbank zijn al gesteld, dus daar sluiten wij ons bij aan. We hadden een andere vraag. Gisteren in de Volkskrant een artikel waaruit blijkt dat Haarlem het onderzoek naar het gebruik van brandbare gevels nog niet heeft afgerond, dat is een onderzoek dat naar aanleiding van de brand in Grenfell door alle gemeentes in Nederland zou moeten worden uitgevoerd. Er waren een aantal gemeentes al wel klaar, maar Haarlem zou daar volgens de Volkskrant niet bij horen. Klopt dat? En hoeveel panden zijn inmiddels gecontroleerd en met welke uitkomst? En hoeveel panden moeten nog gecontroleerd worden en wanneer verwacht u dat dat afgerond zal zijn? Dank u wel.

De voorzitter: Duidelijk. Dank u wel, mevrouw Van der Windt. En er was nog een vraag van de heer Rutten. Gaat uw gang.

De heer Rutten: Ja, dat gaat nog even over de noodverordeningen, waarom de burgemeester er dit keer voor gekozen heeft om de nieuwe noodverordening die met ingang van 15 juni aangekondigd werd en op 12 juni door de veiligheidsregio is vastgesteld, niet zoals de noodverordeningen daarvoor rechtstreeks met de raad te communiceren, maar dat via de griffie en de Raadzaam te doen, waardoor ik hem vijf, zes dagen later krijg.

De voorzitter: Dat waren de rondvragen? Dan is het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Dan het eerste is volgens mij de voedselbank, toch? Ja hè? Ja. Er zijn een aantal vragen over gesteld. Heeft het college overwogen om een advies van de bezwaarschriftencommissie naast zich neer te leggen? Nou, laat ik heel kort even aangeven hoe dat werkt. Iedere burger heeft het recht om te zeggen van ik maak ergens bezwaar tegen, in dit geval tegen een vergunningverlening. En dat wordt niet voor niks door een onafhankelijke adviescommissie, wordt daarnaar gekeken. En vaak volgen wij het advies van die onafhankelijke adviescommissie. Die probeert gewoon zo goed mogelijk te kijken van heeft deze burger gelijk of niet? En voor het college is dat ook de enige relevante vraag. Als een burger zegt: volgens mij klopt dit niet, dan moeten wij kijken: heeft hij gelijk of heeft hij geen gelijk? En niet van komt ons dit uit of komt ons dit niet uit? Wij gaan ook met enige regelmaat contraire, dus dat betekent dat wij niet het advies van de bezwaarschriftencommissie volgen, en dan hebben wij daar een inhoudelijke reden voor, namelijk dat we vinden dat de bezwaarschriftencommissie uiteindelijk toch niet gelijk heeft. En daarvoor heeft de burger dan weer de mogelijkheid om daartegen in beroep te gaan en dan wordt dat niet meer door de gemeente, maar door een externe partij, meestal de rechter, beoordeeld. Als wij als college een ander criterium zouden gaan hanteren, dan weten we één ding zeker: dan zal een burger heel erg verontwaardigd zijn, want dan ga ik er even vanuit, in zo'n situatie zou de burger gelijk hebben, maar het college geeft hem geen gelijk. Nou, dan gaat hij vervolgens naar de rechter en dan krijgt hij alsnog gelijk. Maar we zouden het ook gewoon niet willen. Het college zegt: wij beoordelen de gegrondheid van het bezwaar. Nou, in dit geval kregen wij een advies voorgelegd. En als dan daar staat dat het niet voldoet aan onze eigen norm inzake parkeren, die wij hier zelf hebben opgelegd, ja, dan kan het college maar één ding doen, namelijk dat volgen. Vervolgens, dat is de tweede zaak, heeft het college gezegd van jongens, dit gaat over de voedselbank, een buitengewoon belangrijk maatschappelijke functie, wat gaan wij nu doen? Wij gaan ervoor zorgen dat we zo snel mogelijk een oplossing vinden voor dit probleem. Het college heeft gezegd van dat betekent dat wij dus ... Wij zeggen niet direct van je kan onmiddellijk sluiten of iets dergelijks, maar wij moeten zo snel mogelijk zorgen dat we een oplossing vinden voor dit probleem. En daarbij zijn alle richtingen, oplossingsrichtingen, mogelijk. Maar ik kan er nu nog niet op vooruitlopen van wat de uiteindelijke oplossing wordt. Maar wat wij willen, is dat er een plek is waar de voedselbank zijn belangrijke werk kan doen en dat dat ook past binnen de geldende regelgeving in deze stad. Eigenlijk is dat wat ik er op dit moment over kan zeggen. Wat we vervolgens gedaan hebben als college, is dat we de voedselbank hebben geïnformeerd over het feit dat dit, nou, het besluit was wat het college nam. Dus zij werden als eerste op de hoogte gebracht van het feit van dit gebeurt, omdat wij zelf ook hun belangrijke functie zien en hen ook niet nodeloos ongerust willen laten zijn van kunnen wij dan wel blijven werken? Dus ik heb aangegeven dat het college zich inspant om ervoor te zorgen dat dat inderdaad het geval is. En zij zijn degenen die vervolgens hebben laten weten van dat dit zo door het college is besloten. En wij hebben binnenkort een afspraak met de voedselbank, waarin we een en ander ook verder doornemen. Ik weet niet of er op dit punt verder nog vragen zijn, maar dat is de huidige situatie.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, toch een vraag. Die vergunning die afgegeven is, was die verlopen, of hoe zat dat? Was er een bepaalde limiet aan verbonden?

Burgemeester Wienen: Nee. De voedselbank is daar gekomen en toen is er gezegd: oké, dat is een wat andere bestemming, dus wij moeten voor deze bestemming een parkeernorm vaststellen. Dat is toen ook gebeurd. En op basis van het aantal verwachte uitgegeven pakketten, voldeed dat. Alleen, de behoefte aan de hulp van de voedselbank is flink gegroeid, dus het aantal pakketten wat per dag wordt uitgereikt, is fors toegenomen, voldeed niet meer aan de getallen die in de vergunning stonden en toen is er gekeken van oké, kunnen we daar een nieuwe vergunning voor maken? En tegen die nieuwe vergunning, met hoge getallen, is bezwaar

gemaakt, en daar is terecht geconstateerd van oké, dat voldoet inderdaad niet aan de parkeernorm die wij zelf gesteld hadden. Nou, als dat het geval is, dan moeten wij dat oplossen, en kunnen wij niet zeggen van ja, de klacht is onterecht.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Nog één vraag. Gaat het college B&W de kosten betalen van deze, als ze daar weg zouden moeten? Of hoe is dat geregeld?

Burgemeester Wienen: Zo werkt het niet. Ik denk, omdat het een belangrijke maatschappelijke functie is, zullen wij natuurlijk kijken van nou, wat is hier de beste oplossing, de meest adequate oplossing? En natuurlijk kijken we ook naar kostenaspecten. Het is niet zo dat als iemand een vergunning niet krijgt, dat dan vervolgens de overheid, ik praat nu dus algemeen hè, de kosten daarvan draagt. Dat zou ook denk ik niet terecht zijn. Ook voor de voedselbank geldt niet dat er een soort automatische vergoeding is van eventuele kosten. Maar natuurlijk denken wij mee, omdat wij gewoon hun maatschappelijke functie heel belangrijk vinden.

De heer Amand: Nog één vraag, burgemeester.

De voorzitter: De heer Amand.

De heer Amand: De voedselbank heeft natuurlijk geen geld, is niet financieel hoogdravend. Mij verbaast het wel, en dat wil ik u toch even meedelen, dat er een heleboel filevorming is daar, ook van mensen die daar buiten staan. En dat kan natuurlijk ook een oorzaak spelen in het hele verhaal. Ik heb dat zelf ook geconstateerd, maar ik weet niet of u dat ook zo denkt.

Burgemeester Wienen: Ik begrijp het even niet helemaal. U zegt: een filevorming van mensen die daar buiten staan. Wat bedoelt u?

De heer Amand: Nou, de filevorming ook van mensen buiten op straat. Dat is natuurlijk ook iets wat speelt hè, daar. Dat die in de rij staan in de coronatijd.

Burgemeester Wienen: Ja, dat mensen ... nou ja, dat is wat ik gezegd heb, van het aantal gebruikers of klanten, cliënten, is hoger dan oorspronkelijk ingeschat werd. En dat is de reden dat er een nu een probleem ligt.

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Is er al zicht op een oplossing of een oplossingsrichting, en zo ja, is die termijn een beetje binnen het aflopen van een vergunning of zo? Dus zal de oplossing er tijdig zijn? Is er bijvoorbeeld een extra locatie beschikbaar die toevallig leegstaat en voldoet?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ik kan alleen maar zeggen dat wij als college, dat was zeg maar dat ... we hebben eigenlijk twee besluiten genomen. Het ene besluit is van ja, dit bezwaar is terecht en het andere besluit is: wij gaan zo snel mogelijk zorgen voor een oplossing. En in de tussentijd willen we dat de voedselbank zo goed en zo kwaad als het kan, toch functioneert. Maar over termijnen heb ik op dit moment nog geen zicht. Ik bedoel, dit was een besluit van afgelopen dinsdag.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Gaat u verder.

Burgemeester Wienen: De bescherming van raadsleden. Nou, in zijn algemeenheid geldt als mensen bedreigd worden, dat we in de samenleving daar steeds voorzichtiger mee worden. We weten dat er aardig wat mensen in beschermingsprogramma's zitten, maar dat gebeurt op basis van hele stevige indicaties, dat er echt sprake is van groot gevaar. Meestal is het zo, gelukkig, dat de, nou, laat ik zeggen de bedreigingen van raadsleden, dat die toch meer in de sfeer zitten van buitengewoon onheuse bejegening, scheldkanonnades, en dat is goed om daar attent op te zijn, te kijken van of hier geen grenzen worden overschreden en of dat mogelijk aanleiding is om op te treden. En dat betekent dat als er een klacht daarover bij mij terecht komt, dat ik aan de politie vraag om daar onderzoek naar te doen. En dat gebeurt ook. Dan de corona-spoedwet. Ja, ik heb nog even een pleidooi gevoerd van ik stel voor dat hij overal geldt, behalve in Haarlem, maar hij geldt gewoon ook in Haarlem, want hij geldt gewoon voor Nederland als hij wordt aangenomen. Maar er is op dit moment nog niet eens een officieel voorstel ingediend bij de Tweede Kamer, dus ja, het duurt nog wel even. Het duurt ietsje langer, omdat er wat kritische kanttekeningen waren. Daar hebben we het vorige week over gehad. Ik weet niet wat het advies van de Raad van State is, maar dat is mogelijk ook nog vrij kritisch. Dus ik wacht af hoe het gaat. Maar ik vermoed eerlijk gezegd dat het wat langer gaat duren, op zijn minst. Want het idee was dat hij per 1 juli zou ingaan. Nou, dat gaan ze niet halen. De anderhalve meter afstand in de horeca. Ja, ook in Haarlem merken wij dat er zijn tal van bedrijven waar het uitstekend gaat, waar men zich ook heel zorgvuldig houdt aan alle voorschriften en regels en afspraken. Maar er zijn ook bedrijven waar je ziet dat op een gegeven moment het toch niet goed gaat. Dat is heel lastig. Het is de bedoeling dat de horeca-exploitant, dat die mensen erop aanspreekt. Nou, die geven ook aan dat ze dat ook lastig vinden, want als dat toch wat meer gebeurt, en mensen niet luisteren, hoe ga je er dan mee om? En dat is ook een onderwerp van gesprek wat wij in de regio hebben. Want het gaat op dit moment dus nog op basis van de noodverordening. Hoe proberen wij met elkaar een situatie te krijgen waarbij de urgentie nog steeds door mensen beleefd wordt? Want dat is het grootste probleem, naarmate dat gevoel verder wegzakt, zullen ook steeds meer mensen makkelijk omgaan met die regels en wordt het risico dat er een nieuwe ziektegolf komt groter. Nou, dat willen we met elkaar proberen te verhinderen. Er is ook het gevoel dat de consumpties in de horeca een zekere invloed kunnen hebben op het gedrag. Als mensen wat gedronken hebben, dan na verloop van tijd, dat is niet ongebruikelijk, ik bedoel, dat gebeurde vroeger ook, alleen nu zitten we wel met dat coronagebeuren, maar dan worden mensen wat, ja, wat zal ik zeggen, wat socialer, althans sommigen niet, maar sommigen wel, en zoeken elkaar wat meer op. En je merkt dat dan ook die anderhalve meter dan vrij snel sneuvelt. Dus wij zijn wel aan het kijken van kunnen wij op de een of andere manier dat gevoel van urgentie in stand houden? De vragen van de heer Gün, dat betreft een incident, een vrij ernstig incident. O, de heer Amand.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen, u heeft nog een vraag?

De heer Amand: Eén klein vraagje nog. Wij krijgen de berichten dat het in het weekend meer is dan doordeweeks. Kunt u dat ook staven dat dat zo is? Of heeft u die signalen niet ontvangen?

Burgemeester Wienen: Ja, dat is ook het signaal wat ik heb. Het is ook overigens niet massaal hè. Maar het is wel een zorgpunt. Goed, het incident waar de heer Gün vragen over stelt, dat is een ernstig incident. Er is sprake geweest van een woninginbraak met geweld, met wapens, waarvan de politie heeft geconstateerd wie dat gepleegd had. Omdat dat iemand is die gevaarlijk is, die ook wapens heeft, is er besloten om een arrestatieteam in te zetten om die persoon aan te houden, want het wordt als gevaarlijk beschouwd. Daarvoor wordt een locatie gezocht waar dat kan. Dat is nu ook gebeurd. Wat er gebeurde, dat is dat de betrokkene, dat hij, hoewel hij geen kant uitkon, toch besloot om tussen auto's door te proberen te ontsnappen aan dat

arrestatieteam. Daarbij zijn ook auto's zeer ernstig beschadigd, want er was geen plek om doorheen te rijden. Maar goed, hij reed er wel doorheen. Dat toont ook het volstrekt onverantwoord gedrag. Geeft vervolgens gas en rijdt met volle snelheid in de richting van een kinderspeelplaats. De leden van een arrestatieteam zijn buitengewoon getraind. En in een hele korte tijd moeten ze beslissen: wat gaan we hier doen? Laten we hem rijden, dan lopen we kans dat er kinderen hier, nou, door die auto gewond of erger kunnen worden, in ieder geval dat die auto kinderen aanrijdt, of anderen die daar zijn. Dat moeten we niet laten gebeuren. Men heeft er dus voor gekozen om alle vier de banden, want dat ging over gras, lek te schieten, waardoor iedere greep op het stuur en op de voortgang verliest, dus de auto kwam tot stilstand. Vervolgens is de persoon aangehouden. Er is met de slachtoffers ... Of nee, nu zeg ik het verkeerd. Er is door degenen die daar waren, die schrikken daar natuurlijk heel erg van. Daar is voor zover ik heb begrepen, kort over gesproken. Daar is later opnieuw contact opgenomen met die mensen en is met de mensen uitgebreid gesproken, is er verteld: wat is er aan de hand, wat is er precies gebeurd, wat zijn de afwegingen die de politie gemaakt heeft? En ik moet zeggen dat ik vind dat dat op een manier is aangepakt die op mij professioneel en goed overkomt. Is er een evaluatie geweest van het optreden van het arrestatieteam? Zeker, dat gebeurt altijd. Altijd als er sprake is van wapeninzet door de politie, dan wordt dat uitgebreid geëvalueerd, wordt er gekeken van is dit goed aangepakt, is er goed en adequaat opgetreden? Die leden van het arrestatieteam, dat zijn buitengewoon getrainde schutters. De enige discussie die je kan hebben, dat is: als je schat van die auto kan geen kant op, dus dit is de goede plek, en het blijkt dat de chauffeur in zijn poging om aan de arrestatie te ontkomen zo onverantwoord gedrag vertoont en dat hij dwars door een ruimte waar geen ruimte was, dus er is een auto ook echt zwaar beschadigd, gaat rijden, dan moet het arrestatieteam een keuze maken. In dit geval maak je of de keuze van de chauffeur neerschieten, met de mogelijkheid dat het zijn leven kost, of zorgen dat de auto, dat is niet altijd mogelijk, maar hier was het wel mogelijk, gewoon tot stilstand wordt gebracht. En dat is gebeurd en dat is goed gebeurd.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel. Want zoals u het brengt, zou het heel goed kunnen kloppen, zij het dat het verhaal wellicht iets genuanceerder kan zijn dan u heeft meegekregen. Want de schoten zijn pas gelost nadat de auto volledig tot stilstand stond en voor een muur en achter politieauto's, en de auto niet meer verder kon. En pas toen is er zeven tot acht keer geschoten, dus de auto stond al stil, kon al geen kant meer op, zat letterlijk vast in het zand. Dat is één. Ik ben er zeker van dat het een kundig team is geweest. Dat het een kundig team is geweest, dat het arrestatieteam zeer kundig is en wordt getraind in dit soort situaties. Daar twijfel ik echt niet aan. Waar het mij met name om gaat, is dat wanneer de auto al volledig, en dat zullen de insprekers zo ook aan u gaan vertellen, tot stilstand is gebracht, de auto geen kant meer op kan, er allerlei kinderen zich een hoedje zijn geschrokken, met ouders, die daar in de speeltuin spelen, dan alsnog wordt gekozen voor het schieten op. En misschien was dat om te voorkomen dat hij weer in zijn achteruit ... Het zou allemaal kunnen, ik weet het niet. Waar het mij om gaat, is: die persoon kon echt geen kant meer op en toch is ervoor gekozen om een aantal schoten te lossen in het bijzijn langs spelende kinderen. Het is niet zo dat ze er bovenop stonden, er is gewoon langs spelende kinderen geschoten. Dat is één. Een tweede: het klopt dat er contact is opgenomen met de betrokken mensen en de buurtbewoners voor een informatieavond, maar dat is pas gebeurd een week nadat ik vragen heb gesteld over dit incident en daarvoor niet. Nou, die vind ik een beetje vreemd, want ik zou verwachten dat we protocollen hebben dat als dit soort dingen gebeuren, dat we dan ook de moeite nemen om uit te leggen waarom dingen zijn gebeurd, want dat zou het voor de bewoners wat begrijpelijker maken. Want velen hebben niets anders gehoord hè. Er zijn getuigen die hebben er naast gestaan, maar er zijn er ook velen die hebben gewoon letterlijk hè, die speelden op straat, wat zal het zijn, een paar tientallen meters daar vanaf, of zaten voor de deur, want het was een mooie dag en die zijn allemaal toch

met vrij fors taalgebruik hun woning ingestuurd. Uiteraard om meerdere slachtoffers te voorkomen, dat snap ik ook wel, maar als er vervolgens geen enkele uitleg komt, dan blijven heel veel mensen wel met heel veel vragen zitten. Dus mijn vraag is: hebben wij daar protocollen voor? En met name dat stukje slachtofferhulp wat gewoon niet goed is gegaan, of u daarover ook bent geïnformeerd. Want het incident kunnen we niet terugdraaien, maar hebben we ervan geleerd? Want dat is mijn punt.

Burgemeester Wienen: Nou ja, in de eerste plaats even, want dat er geschoten is, komt omdat men zeker wilde stellen dat er geen risico was dat er juist gevaar voor kinderen zou zijn. Het schieten is ook niet langs de kinderen heen gebeurd. Wat ik meegekregen heb, is dat daarin een goede inschatting gemaakt is. Er is niet sprake van schieten langs kinderen, want dat zou levensgevaarlijk zijn. Maar er is rechtstreeks geschoten op die banden en die kogels kwamen niet in de buurt van de kinderen terecht. Ten aanzien van de ... Er is ook 's avonds informatie geweest met mensen daar, alleen er is niet systematisch geprobeerd om iedereen te bereiken. Dat is later wel geprobeerd, heb ik begrepen. Er is ook een avond geweest waarin informatie gegeven is, mensen verteld is wat er gebeurd is. Maar op die avond is er wel contact geweest, zijn er met een aantal mensen wel contacten geweest, maar met anderen niet. Dat is een goed punt, want ook bij andere zaken is nog weleens inderdaad interessant om te kijken van ja, hoeveel mensen ga je nu op de een of andere manier benaderen, en hoeveel niet? Over mijn eigen rol, de burgemeester wordt in een situatie als deze direct op de hoogte gebracht. Dus ik krijg te horen van er is een incident geweest, er is iemand aangehouden, daarbij is geschoten, de plek waar het is, zijn er wel of niet slachtoffers gevallen, zijn er risico's geweest voor anderen, is er sprake van een vervolg? Dat is ... de informatie die ik op dat moment kreeg, was dat dat allemaal goed verliep en werd opgepakt. Dan is er ook geen reden voor mij, naar mijn mening, om daar apart nog weer aandacht aan te besteden. Als er onrust is, want dat vind ik wel belangrijk, als er onrust is, dan sta ik als eerste ervoor open om aangesproken te worden en te kijken van jongens, wat is hier aan de hand en moet er eventueel iets gebeuren? Maar ik heb behalve de brief van GroenLinks geen enkel signaal gehad van welke inwoner van Haarlem dan ook over deze zaak.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank, want zo kennen wij u ook hè. En dank voor uw aanbod en handreiking. Want er zijn wel ouders, die hebben een brief gestuurd naar de griffie met het verzoek om dat te verspreiden. Er komen zo meteen ook ouders inspreken. Als u hun verhaal hoort, dan hou ik u graag ook aan uw toezegging, dat u zegt van ik ga graag met die ouders in gesprek. Want zij stonden erbij, zijn getuige geweest, ik niet. Ik ben er pas later gearriveerd. Maar luister alstublieft naar dat verhaal. Ze hebben tekeningen, foto's, lijnen getrokken door het arrestatieteam en de politie later hoe kogels, en ook puntjes waar hun kinderen stonden. En of die kogels dan over hun, of langs hun, en wat is het dan een meter of vijftig centimeter, of whatever, dat laat ik dan aan uw beoordeling over. Maar ik denk dat het goed is om deze ouders gewoon iets meer aandacht te geven, met name omdat ook slachtofferhulp, want die vraag die heeft u nog niet goed beantwoord, dat die niet goed is gelopen. Want die zijn ook pas ... Eén, ze hebben de verkeerde mensen bereikt, ook dat zullen we straks horen denk ik, maar twee, ze hebben ook niet de direct betrokkenen geïnformeerd of aangesproken, maar weer mensen die op een wat grotere afstand stonden. Maar goed, laten we ervan leren, dat is de boodschap, want dit mag gewoon niet nog een keer gebeuren.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Toch een aanvullende vraag. Hoe lang na de gebeurtenis bent u op de hoogte gesteld? En vond u de inhoud van het verslag niet zodanig dat u dacht: goh, ik moet even naar de buurt zelf om polshoogte te nemen?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Het exacte aantal minuten weet ik niet, maar ik word onmiddellijk op de hoogte gesteld. Dat gaat via de app, van er heeft zich een ernstig incident voorgedaan, er is een arrestatie en nou, goed, gewoon even de context. Dan is er de vraag van is er nog iets waar je op dat moment als burgemeester wat mee kan? Een enkele keer is dat zo. Vorig jaar hadden we een grote brand en daar ga ik naar toe en daar werden mensen opgevangen en daar heb je contacten met de mensen. Daar heb je op dat moment ook een zinnvolle functie. Er zijn ook heel veel incidenten, want ik krijg met enige regelmaat bericht van er is iemand omgekomen, er is een lijk gevonden, er is, nou ja, dat kan van alles zijn, maar als ik daar naar toe zou gaan, ja, dan loop ik daar, maar ik heb daar verder geen ... er is geen reden om daar te zijn. In dit geval heb ik geen informatie gekregen dat daar nog mensen waren die ongerust waren. Er was contact geweest met de mensen die in die omgeving waren. Dat is wat ik op dat moment hoor. Dus voor mij is er op dat moment geen aanleiding om er iets mee te doen. Als er nog signalen van burgers komen op enig moment, dan kan ik dat oppakken. En ik heb aan de afdeling wel gevraagd van ik denk dat het goed is dat we met de politie en met de gemeentelijke ambtenaar die ook op de hoogte gesteld wordt, nog eens even kijken naar het protocol van wat is nou een goede manier om vast te stellen van is het zinvol of niet zinvol om daarheen te gaan? Als ik er ben, dat is natuurlijk ook nog even een kwestie, want je kunt ook op dat moment wel ergens anders zijn.

De heer Gün: De buurt vindt het in ieder geval erg fijn, dat is de boodschap die ik ook vanavond meeneem. Ze zouden het zeer op prijs stellen als u daar alsnog een keer komt, al is het alleen maar om daar te zijn als burgervader de stad.

Mevrouw De Raadt: Voorzitter, van de orde.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik wil nu toch wel even ageren naar wat er hier gebeurt. Want ik begrijp dat de heer Gün graag een debat wil over dit onderwerp, en dat had ik ook helemaal prima gevonden. Maar had het hem dan gewoon laten agenderen, dan hadden we het hierover kunnen hebben en dan waren wij ook allemaal voorbereid geweest. Want ik ken deze casus niet, ik weet niks van de achtergrond. Er heeft niemand in ieder geval met mij contact hierover opgenomen. Dus nu zitten we eigenlijk twintig minuten te luisteren naar een debat tussen de heer Gün en de burgemeester waar alleen zij over informatie ... alleen zij hebben die informatie. En dat vind ik toch wel, nou, ik vind dat niet helemaal hoe het hoort, en ik zou dan toch wel, en dat is ook wat ik vooraan de agenda zei, eigenlijk willen bespreken over hoe we die rondvragen in de toekomst gaan insteken. Want dit is volgens mij in ieder geval niet de bedoeling.

De voorzitter: Ja, ik snap uw insteek. Nu is het wel zo dat meerdere partijen meerdere rondvragen hebben gesteld. Mijnheer Gün heeft toevallig vier of vijf rondvragen gesteld over hetzelfde onderwerp. GroenLinks heeft er ook drie laten vallen, omwille hiervan, die waren al door anderen gesteld, en zo regelen we dat een beetje. Maar ik hoor u en ik neem dat mee.

Mevrouw De Raadt: Ja, en neemt u dan ook mee dat een rondvraag een korte, bondige vraag is? Dat was altijd al de afspraak. En als we dat nu gaan veranderen, dan hoor ik dat graag, maar niet opeens plotseling.

De voorzitter: Prima. Het waren vijf achtereenvolgens korte, duidelijke vragen. Daar kunnen we het alsnog over hebben, of dat inderdaad de bedoeling is. Maar ik heb u gehoord, ik neem het mee. Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja. Dan waren er nog een aantal vragen over die brief van vijftien burgemeesters, die zich gewend hebben tot het kabinet, dat in de coronatijd er ook aandacht nodig is voor achterstandswijken. En waarom deed Haarlem, of de burgemeester van Haarlem, daar niet aan mee? Het antwoord is heel simpel. Deze vijftien burgemeesters hebben die brief gestuurd, omdat een aantal maanden voor de coronacrisis door het ministerie van Binnenlandse Zaken er een aantal van zestien wijken is geselecteerd, op grond van een aantal criteria die ik overigens verder niet precies ken, waar achterstanden zijn en waar ze wilden praten over investeringen. Die zestien wijken liggen in vijftien gemeenten. En die burgemeesters waren een beetje bang dat nu met al het geld voor corona en dergelijke, zij misschien niet het geld krijgen wat ze hoopten te krijgen en die hebben dus samen een brief gestuurd en hebben nu de coronacrisis ook als een extra argument op tafel gelegd. Ik vind dat het in de publiciteit eerlijk gezegd toch, en ik kan nooit natuurlijk de vinger erachter krijgen of dat aan hen ligt of dat de media bepaalde dingen wel of niet vermelden, maar ik vind het een beetje merkwaardig hoe het naar buiten is gekomen. Want de indruk ontstond: dit zijn de burgemeesters die opkomen voor achterstandswijken. Nou, ze kwamen op voor een bedrag wat ze graag als stad wilden hebben voor specifieke wijken die door het ministerie al van tevoren zijn aangewezen. En daar hoort Haarlem dus niet bij. Anders had ik daar ook bij gezeten, waarschijnlijk, en misschien mijn best gedaan om het wat preciezer in te kleuren. Er is toch ook wel wat irritatie, en ik heb dat ook aan een aantal collega's laten weten. Wij zijn namelijk ook, bijvoorbeeld in G40-verband, bezig met precies dit soort onderwerpen, te kijken van jongens, wat zijn nou mogelijk ook repercussies van die coronacrisis in bepaalde situaties in achterstandswijken en dergelijke? En als je daar samen mee bezig bent, en plotseling zie je van een groepje van in dit geval vijftien gemeenten een aparte brief, dan heb je toch wel even iets van huh, hoe kan dat? Dus ik was ook verbaasd en ik snap ook de vraag die u stelt, van waarom zitten we daar eigenlijk niet bij dan? Maar goed, het antwoord is: het is ons niet gevraagd. En het is ons niet gevraagd, omdat we niet geselecteerd waren in dat lijstje van Binnenlandse Zaken. En wij zijn zeker ook betrokken bij verdere discussies over het onderwerp. Dan de vraag van mevrouw Van der Windt over de brandbare gevels. Het klopt dat dat in Haarlem nog niet rond is. Wij hadden een afspraak met een bedrijf, en dat is tot stilstand gekomen. En vraag mij, op dit moment heb ik niet de informatie wat precies de reden is daarvoor, maar in ieder geval is het tot stilstand gekomen door de coronacrisis. En dat betekent dat het nu opnieuw opgepakt moet worden.

De voorzitter: Zijn alle vragen ... O, mevrouw Van der Windt, neem me niet kwalijk.

Mevrouw Van der Windt: Maar zijn er dan al panden gecontroleerd, of nog helemaal niet?

Burgemeester Wienen: Dat weet ik ook niet zeker. Ik weet dat ze ermee bezig waren, maar ik weet niet of er al panden klaar waren of niet. Ik weet wel dat er nu gekeken wordt van oké, dit is wat je als gemeente doet, maar ook eigenaren hebben een eigen verantwoordelijkheid en daar spreken we ze ook op aan. Dus op dit moment wordt er gekeken van hoe gaan we nou zorgen dat dit wel zo snel mogelijk weer wordt opgepakt? Maar ik heb nu niet de precieze informatie. Nog één vraag, dat is van de heer Rutten, die noodverordening. Ik ben mij er niet van bewust dat wij het nu anders gedaan hebben als de vorige keer. Het zou ook best kunnen zijn dat het verschil niet ligt dat die anders toegestuurd is, maar dat er nu voor gekozen is, omdat er geen andere brieven waren, want dat is in het verleden een keer wel zo geweest, dat er allerlei dingen waren en die werden dan apart naar de raad gestuurd, maar dat het nu gewoon meegenomen is in de Raadzaam. Maar dat weet ik niet, dat is niet mijn keuze geweest. Dus als u hem zoveel later heeft gehad. Ik denk overigens dat het niet zo is dat hij zes dagen ergens heeft gelegen hier, maar dat hij pas maandag of dinsdag is aangeleverd en dat wij hem toen direct hebben doorgestuurd aan de griffie. Dat is volgens mij hoe het gelopen is.

De voorzitter: Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, dat is dan geen vervolgvraag, maar het persbericht van de VRK is van de twaalfde, van vrijdag. Dus ik zou de burgemeester willen vragen, zeker gezien de gevoeligheid rondom het ondemocratische gehalte van de noodverordening en het gebruik daarvan, om ons gewoon terstond te berichten en direct te berichten als de noodverordening ingaat. En het ging hier over een aantal kleine wijzigingen, maar ook voor de verpleeghuizen. We hebben eerder aangegeven, en ik hoop dat u zich dat kan herinneren, heb ik toch nog een vraag, dat wij het ook prettig vinden om ook als ambassadeur voor de verlichtingen van de maatregelen te kunnen optreden en dat ik het dan ook fijn vind om dan ook op vrijdagmiddag al te weten dat er inderdaad in de noodverordening geregeld is dat mensen in de verpleeghuizen weer makkelijker in contact kunnen komen met hun familieleden.

De voorzitter: Zijn alle vragen beantwoord? Ja.

7. Eetpauze

De voorzitter: Dan is het nu tijd om te eten. Wij hebben daar 25 minuten voor uitgetrokken. Dat komt heel mooi uit, want dan zie ik u hier om half acht weer terug. Er mag ook hier in de raadzaal eventueel gegeten worden, als u de anderhalve meter niet kunt realiseren in de refter. Eet smakelijk.

De voorzitter: Dames en heren hier, leden van deze ... O, ja. Dames en heren, leden van deze commissie, en ook de kijkers thuis hartelijk welkom terug bij deze vergadering van de commissie Bestuur.

8. Raadsinformatiebrief Telefonische bereikbaarheid 14023 2019 (JB)

8.1 Gemeente Haarlem Rapport onderzoek najaar 2019

De voorzitter: Wij gaan verder. We hebben zojuist gepauzeerd, en we gaan nu verder met agendapunt 8. Dat betreft de raadsinformatiebrief Telefonische bereikbaarheid. Alvast even een disclaimer. Op de agenda staat een drietal sprekers. Dat is anders opgelost. Deze sprekers willen heel graag hun verhaal vertellen aan de burgemeester. En eigenlijk is er besloten, heeft de burgemeester aangeboden om hen nu even te ontvangen, want het gesprek is hier eigenlijk al gevoerd, en dat hoeft niet nogmaals overgedaan te worden. Dus dat is geregeld, dat agendapunt komt dus te vervallen, dat is agendapunt 9. Maar wij gaan nu eerst door naar agendapunt 8. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Ja, dank u wel, voorzitter. Helder stuk, dat is duidelijk. Jouw Haarlem heeft het aandachtig gelezen en concludeert dat hieruit een beeld oprijst dat zegt dat het aan de voorkant goed gaat, dus als de gemeente gebeld wordt, maar dat er bij eventueel doorverwijzen naar een tweede laag, de back office, eigenlijk totaal fout gaat. Nou, dat baart ons grote zorgen. Maar dat brengt ons ook nog op een ander aspect. Wij hebben eerder discussie gevoerd in deze commissie en in de raad over dienstverlening vanuit de gemeente. Wij zouden het als Jouw Haarlem op grote prijs gesteld hebben als wethouder Botter de schrikbarende rapportcijfers voor de back office, namelijk een anderhalf op tien, ja, voor die besprekingen gecommuniceerd had in plaats van erna. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik kan aansluiten bij het betoog van mijnheer Van Reenen van Jouw Haarlem, want ik heb dat punt ook al gemaakt, van dat het merkwaardig is dat we dat nu behandelen, terwijl we het verbeterplan, daar wil ik niks slechts over zeggen. En toch de vraag: hoe kan het nou dat in

contact komen met de juiste persoon zo slecht gaat en dat het cijfer zo onvoldoende is? En ook dat er niet wordt teruggebeld naar aanleiding van voicemails, want het bleek ook vaak niet een technisch probleem te zijn, maar een instellingsprobleem. En wat we vervolgens ook nog lezen in het stuk, is dat kennelijk het ook niet echt leeft bij ambtenaren als prioriteit. Nou, dat vind ik wel vrij schokkend om te zien. En de vraag is dus: hoe kan het systeem zo worden ingericht en de ambtenaren zo ervan doordrongen dat bereikbaarheid een speerpunt is van het beleid? En ja, de vraag is natuurlijk hoe, we hebben natuurlijk dat verbeterplan vastgesteld, en wat is de verwachting op welke termijn dit nou echt ook verbeterd is? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Ja, de ChristenUnie sluit zich geheel aan bij de woorden van de Actiepartij en Jouw Haarlem. Een 6,4 in het geheel, als ik het goed heb, is voldoende, maar met die anderhalf op een deelonderdeel zou ik niet durven thuiskomen, nee.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, dank u wel, voorzitter. U zult niet verbaasd zijn dat de SP zich aansluit bij de vorige sprekers. Er staat in het stuk dat teamafspraken onvoldoende bekend zijn. Dat is een verantwoordelijkheid van de afdelingshoofden, om te zorgen dat het wel voldoende bekend is. Ik vind het ook erg om te lezen dat het geen urgentie heeft, of dat een gevoel van urgentie ontbreekt, van dat men het niet zo belangrijk vindt. Men moet goed beseffen dat als ambtenaar, dat je werkt voor de burgers en dat de burgers daar belastinggeld voor hebben opgebracht, dus dit moet juist wel prioriteit hebben. En waar ik ook van ben geschrokken, is dat als de telefoon van een collega die naast je zit, of een tafeltje verder rinkelt, dan neem je de telefoon niet op. Ja, een kleine minderheid neemt dan de telefoon op. Dat vind ik echt onbegrijpelijk. Mijn hele werkzame leven, als ik ergens in een kamer zat en de telefoon rinkelde en er was verder niemand aanwezig, dan nam ik hem op, voor wie hij dan ook was. Dus mijn vraag aan de wethouder is natuurlijk van wat gaan we doen om het gevoel van urgentie, gevoel van prioriteit, de collegialiteit, om die terug te brengen en te verhogen?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. U stamt duidelijk nog uit het tijdperk van de vaste lijnen, toen was het ook gebruikelijk. Met mobiele telefoons lijkt het me een eigenaardige stijlfiguur. Maar ik ga er niet over. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik wou er eigenlijk ook net iets over opmerken, dat mijnheer Garretsen, net als ik trouwens hoor, in de tijd van de vaste telefonie ben opgegroeid. En dat is natuurlijk wel een belangrijk punt, omdat communicatiekanalen natuurlijk sterk aan verandering onderhevig zijn, de laatste jaren. En de vraag die mij bevroor bij het lezen van dit overigens prima rapport was van ja, zitten we nog wel de goede dingen meten? Omdat er natuurlijk, ja, allerlei andere communicatiemogelijkheden zijn of wellicht zouden moeten zijn, om contacten te leggen tussen burgers en ambtenaren. En hebben we die volledig in beeld? En weten we ook op elk kanaal zeg maar wat er gebeurt en of die contactmogelijkheden die wellicht via de telefoon moeilijker geworden zijn, ja, of via andere wegen wel lukken? Dat totaaloverzicht ontbreekt mij een beetje. Ik heb het idee dat we nu erg inzoomen op een wat verouderd en traditioneel communicatiemedium.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen heeft een interruptie op mijnheer IJsbrandy. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, iedere medewerker van de gemeente heeft een eigen telefoonnummer, heeft een eigen vaste telefoon. Als de griffie belt, dan bel ik ook altijd met de vaste telefoon. Dus het moet ook via de

vaste telefoon gaan in eerste instantie. Het is denk ik niet de bedoeling dat iedere burger in Haarlem de 06-nummers van alle ambtenaren kent.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy heeft nog een interruptie van de heer Smit en van de heer Van Reenen. Mijnheer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Dat wou ik mijnheer Garretsen ook bij ondersteunen, want hij en ik mogen dan misschien ietsje ouder zijn en gewend aan de vaste telefoon, maar nog sterker, ik kan alleen maar bellen met de vaste telefoon. Dus dat moet u wel meenemen in uw analyse. Bijna elke ambtenaar kan je alleen maar bellen op een vast telefoonnummer. Dus kan de buurman opnemen, dachten wij.

De voorzitter: Mijnheer Van Reenen.

De heer Van Reenen: Dank u wel, voorzitter. Twee vragen aan de heer IJsbrandy. Ik kwam in het rapport het ongelofelijke woord posterioriteit tegen. Dat was namelijk de aandacht die verleend wordt door de ambtenaren aan het opnemen van telefoons. Die gaf men posterioriteit, stond er. Mijn vraag is: mijnheer IJsbrandy, hebt u dat woord ooit eerder gehoord? Ik niet in ieder geval. En een ander. U had het over de aard van communicatiemiddelen. Ja, nog een goede, dit gaat allemaal over de telefoon. Ik vind dat goed om te onderzoeken, dat vinden wij van Jouw Haarlem als hele fractie erg goed. Maar hoe staat het eigenlijk met de rest van de mogelijkheden, mail, social media, website? Hebben we daar eigenlijk als raad weleens naar gekeken? Als college weleens naar gekeken? Dat vinden wij een interessant punt. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Reenen. Ja, ik weet eigenlijk niet zo goed, was dit nou een bijdrage? Of dit was een interruptie?

De heer Van Reenen: Nee, de vraag was of wij dit eerder gedaan hadden, of de heer IJsbrandy zich dat kan herinneren.

De voorzitter: Maar aan wie stelt u de vraag? Want het was toch een interruptie op mijnheer IJsbrandy? Aha. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Nee, ik kan mij dat niet herinneren, nee. Ik heb alleen dit rapport gezien, dat gaat over telefonie. En natuurlijk, telefonie is nog steeds een bestaand kanaal, laat daar geen misverstand over bestaan. Het is ook zo dat natuurlijk de ambtenaren de afgelopen maanden heel veel thuis hebben gewerkt, dus dan is die vaste telefonie, ja, tenzij je hem natuurlijk trouw elke keer omschakelt, al sowieso wat ingewikkelder. Maar er zijn natuurlijk gewoon andere ... misschien zijn die ambtenaren wel heel druk met het beantwoorden van mailtjes en hebben ze daarom geen tijd, dan wordt het een posterioriteit, het wordt dan geen prioriteit maar een posterioriteit om de telefoon te beantwoorden. Dat is misschien betreurenswaardig, maar dat kan wel aan de orde zijn.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Trots heeft één vraag. Ik heb vandaag weer even een test gedaan, zoals we dat altijd doen bij Trots. En de verbazing is toch wel heel erg. Je gaat bellen en dan begint dat natuurlijk met corona, nou, dat is al erg zat natuurlijk. Volgende, u moet een één, u moet dat, u moet zus. Dus dan komen de oudere mensen, die zouden dan willen bellen om wat te vertellen. U moet naar haarlem.nl, een

mail sturen, nou, dat tachtig procent denk ik die dat niet kan van boven de zeventig en tachtig. Die zeggen natuurlijk: ja, wat is dit nou? Je krijgt niemand aan de lijn, dus wethouder, gaat u daar wat aan doen?

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, voorzitter, dank u wel. Dank voor het onderzoek, dank voor de informatie. En dat sluit aan bij constatering die ik samen met de Ouderenpartij een aantal jaar geleden heb gedaan, toen wij het met name hadden over de toenemende digitalisering en dat we zeiden: click-call-face, dat wordt het nieuwe systeem, en dat we zeiden: joh, we moeten altijd ook telefonisch en persoonlijk bereikbaar blijven, naast de verdere digitalisering. Daar hebben wij toen fors, zijn we daarover in debat gegaan met de wethouder. Toen werd ook gesproken over het Klantcontactcentrum. Nou, dat had een leercurve nodig. Die zien we ook netjes terugkomen, dus dank voor die informatie, blij dat het daar goed loopt. De constatering is wel dat we verderop in de cirkels die wat dieper zitten hè, we vergelijken het met een ui, de schillen die wat meer aan de binnenkant zitten, dat het daar nog niet helemaal loopt zoals u het ook graag ziet, wethouder. Dus wij steunen het verbeterplan. De vraag die ik erbij heb, is wel: je kan het niet maken, je kan het alleen maar beïnvloeden, hoe ziet u de beïnvloedingsmogelijkheden die u gaat inzetten en is het hele beïnvloedings- en cultuurprogramma wat u erop wil zetten, onderdeel van een groter geheel? Of is dit een losstaand iets? Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, hartelijk dank voor dit rapport over de bereikbaarheid. Nou ja, er gaat eigenlijk heel veel goed, maar het cijfer kan nog iets hoger. En het is mooi om te zien dat u een verbeterplan heeft om daarmee aan de slag te gaan. En ik vroeg mij eigenlijk af: hoe snel verwacht u daarvan resultaat?

De voorzitter: Goed. Dat waren de bijdragen. Wethouder, het woord is aan u.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ben het met u eens dat de telefonische bereikbaarheid, en de heer Gün gaf dat goed aan, in de eerste cirkel, wanneer het Klantcontactcentrum belt, is verbeterd, ook ten opzichte van twee jaar geleden, toen ik er met u over sprak, maar dat de follow-up met name bij een aantal afdelingen nog onvoldoende is. Ik heb weleens gekscherend gezegd van als dat niet verbetert, daar ga ik dan de gouden mattenklopper uitdelen, maar het is mij verteld dat het belonen van goed gedrag beter is dan het optreden met de mattenklopper.

De heer Gün: Dat heeft u goed onthouden.

Wethouder Botter: Ja. Dat neemt niet weg dat het belangrijk is dat we in ieder geval in die tweede ronde, in die tweede fase dat ook verbeteren. Dat is namelijk ook iets wat ik terugkrijg in het programma nieuwe democratie. Mensen willen wel veranderen, willen wel meedoen met nieuwe democratie, maar vinden het jammer dat de overheid, met name onze gemeente, niet altijd direct antwoord geeft via de telefoon of via de mail en dergelijke. En dat is dan ook inderdaad een onderdeel van ons hele dienstverleningsconcept. Ik weet niet of u ermee bekend bent, maar volgens mij heb ik met u afgesproken dat we direct na de zomer, ergens in oktober, met elkaar komen te spreken over de nieuwe opzet van ons dienstverleningsconcept, waarbij ook een hele belangrijke cultuurparagraaf zit. Het moet weer echt tussen de oren zitten dat inderdaad wij er allemaal zijn voor de burger en dat het visitekaartje van de gemeente ook met name het opnemen van de telefoon is. Het is wel degelijk zo dat vrijwel iedereen ook een mobiele telefoon heeft. Dat merkt u niet wanneer u het callcenter belt, maar u wordt gewoon doorgeschakeld via een vaste telefoon naar dus dat

14023 en dan wordt u doorgeschakeld naar een mobiele telefoon van een ambtenaar. En soms is het zo dat die ambtenaar in vergadering is, of in overleg, en dan hoort eigenlijk de voicemail aan te staan. Dat gebeurt niet altijd. En als er is ingesproken op de voicemail, dan hoort men ook terug te bellen binnen 24 uur, en dat gebeurt ook niet in alle gevallen. En dat heeft u in het rapport kunnen lezen. Als je dan de vraag hebt van wanneer is dat verbeterd? Ik hoop dat dat binnen afzienbare termijn is. Het feit dat we nu dit rapport hier bespreken en ook, u bent gewoon mijn baas, u bent wat dat betreft ook ontevreden over hoe het gaat. Ik neem dat weer ook mee de organisatie in en we gaan daarmee aan de slag om te zorgen dat het zo snel mogelijk verbetert en dat we in ieder geval een verbeteringslag hebben gemaakt bij het volgende rapport dat uitkomt. Meer kan ik daar op dit moment niet over zeggen.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Wat in het stuk ook staat, is dat de voicemails terugverwijzen naar het Klantcontactcentrum. Dat was in ieder geval zo, dus dat het ook lastig wordt om terug te bellen voor de ambtenaar, omdat ze het nummer van de burger niet hebben. Is dat inmiddels opgelost?

Wethouder Botter: Dat is deels opgelost, maar dat moet ook worden opgelost door de ambtenaar in kwestie, die dan aangeeft van dat het noodzakelijk is dat de beller in kwestie ook het nummer nog een keertje inspreekt, zodat er inderdaad teruggebeld kan worden.

De voorzitter: Zijn alle vragen beantwoord rondom dit onderwerp? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dus dan ligt het eigenlijk dus aan de burger, of die zijn nummer inspreekt of niet, of hij dan wordt teruggebeld? En het kan niet via een technische oplossing, dat via het Klantcontactcentrum het nummer wordt doorgegeven?

Wethouder Botter: Alles kan natuurlijk via een technische oplossing, maar er zijn ook mensen die met een beschermde telefoon bellen, waarbij het niet mogelijk is om het nummer in beeld te hebben. Dus in die soort gevallen zul je toch sowieso aan de burger moeten vragen of die het nummer aangeven wat teruggebeld kan worden, want daar is geen technische mogelijkheid voor om dat dan te doen.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, dat is natuurlijk helder, dat is logisch dat dat zo is bij mensen die met een onbekend nummer bellen. Maar als mensen met een bekend nummer bellen, zou het toch logisch zijn dat dat bekende nummer ook via het Klantcontactcentrum ook op de voicemail terechtkomt van de ambtenaar? Of zie ik dat verkeerd?

Wethouder Botter: Mevrouw de voorzitter, als ik mag, nog even.

De voorzitter: Maar natuurlijk, mijnheer.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel. Ik ben van vele markten thuis, niet van de telefonische zeg maar beantwoording hoe dat werkt met telefoons. Ik zal dat voor u navragen en daar kom ik dan apart bij u op terug.

De voorzitter: U bent sinds gisteren wel veel wijzer op het gebied van 5G, heb ik begrepen. Dus dat scheelt weer. U bent er bijna. Zijn alle vragen beantwoord? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, over het programma wat u wil gaan draaien om de ambtenaren zo ver te krijgen dat ze wel gaan doen wat u van ze verlangt. Hoe gaat u dat organiseren? Want de wereld is niet maakbaar, zei ik, maar er zijn wel beïnvloedingsmogelijkheden. De vraag is: is dit een losstaand programma, of onderdeel van een breder geheel aan cultuurverandering binnen de gemeente?

Wethouder Botter: Dat is een onderdeel van een breder geheel. Daar kom ik in oktober of november met u over te spreken. Dat is het programma wat ik u al heb aangegeven wat in het verlengde ligt van nieuwe democratie en wat bedoeld is om ervoor te zorgen dat wij zeg maar de dienstverlening aan de burger verder gaan verbeteren. Daar zit ook een heel groot cultuuraspect in. Daar zitten zeg maar ook een aantal onderdelen in dat we gaan leren van de klachten die binnenkomen. Bijvoorbeeld na de zomer zullen we ook met u komen te spreken over de klachtenafhandeling die we afgelopen dinsdag in het college hebben gehad. En klachten zijn natuurlijk een heel belangrijk instrument om van te leren om te zorgen dat je minder klachten krijgt, maar ook van dat je je dienstverlening op een dusdanige manier aanpast dat er ook minder klachten binnenkomen. Wij gaan dit echt heel geïntegreerd aanpakken. En voor zover ik nu de eerste concepten en uitgangspunten heb gezien, ziet het er goed uit.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mijnheer Gün nog een kleine nabrander.

De heer Gün: Nou ja, dank voor een heel lang antwoord. Want wat ik zocht, was inderdaad: we hebben het gekoppeld aan de nieuwe democratie. Dank daarvoor.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Ik heb toch nog de vraag aan de wethouder: gaat hij er nou wat aan doen als ouderen ook wat willen bellen en iets willen melden? Want dat is natuurlijk een euvel in Haarlem. Wanneer gaat u daar nou eens mee beginnen?

Wethouder Botter: Wij hebben zeg maar zes jaar geleden de keuze gemaakt om veel meer alles via digitale kanalen te gaan doen. Daar zijn we zo langzamerhand wel voor een deel op aan het terugkomen, omdat we juist met name opmerken dat het nog niet echt mogelijk is voor iedereen om via die digitale weg ook daadwerkelijk met ons te communiceren. Dat blijft wel de hoofdmoot, de hoofddoelstelling, maar wij zullen in ieder geval ervoor zorgen dat iedereen, jong en oud, Nederlands taalvaardig en niet Nederlands taalvaardig, de overheid, in dit geval de gemeente, op een goede manier kan bereiken en dat ze te woord worden gestaan.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ja, mijnheer Yerden, ik wil dit onderwerp zo langzamerhand gaan afsluiten. Tenzij u zegt: dit moet er echt nog even uit.

De heer Yerden: Het is een hele korte vraag.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Hebben we een overzicht van hoeveel procent van de Haarlemmers kunnen niet zo makkelijk bereiken als ze willen communiceren met de gemeente? Hebben we inzicht in ieder geval?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Ja, wij hebben daar globaal inzicht in. Maar als u mij nu vraagt om dat even te reproduceren, dan kan ik dat niet. Wij weten dat sommige groepen meer moeite hebben dan anderen. En wij proberen verschillende kanalen in te zetten, ook via de Whatsapp, ook via bepaalde groepen met zelforganisaties om via die kanalen de informatie breed bekend te maken onder alle doelgroepen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik wil graag dit onderwerp afsluiten, met uw welnemen, maar niet voordat ik gezegd heb dat er volgens mij dit najaar, maar forgive me if I'm wrong, ik heb dit gehoord van de griffie, komt ook een stuk naar u toe over de bereikbaarheid van de andere aan de gemeente verbonden organisaties. Spaarnelanden, kan ik me zomaar voorstellen, dat soort organisaties, daar wordt ook een onderzoek naar gedaan. Klopt toch, wethouder?

Wethouder Botter: Als u het zegt, is dat zo.

De voorzitter: Ik zeg dat. En als het niet zo is, dan is dat bij dezen besloten, dan gaan we dat zo doen. Zo krijgen we dingen op de agenda. Goed, dus dit gezegd hebbende.

10. Toezegging informatie over opbouw personeelsbestand en uitkomsten enquête (JB)

10.1 Voortgang Plan van Aanpak Diversiteit & Inclusie

De voorzitter: Wij gaan door naar agendapunt 10, Toezegging informatie over opbouw personeelsbestand en uitkomsten enquête, wederom de heer Botter. Op verzoek van de commissie is dit geagendeerd door GroenLinks op 14 mei. De commissie heeft de wethouder gevraagd de uitkomsten van de enquête die onder medewerkers is gehouden, met hen te delen. Tevens heeft de commissie gevraagd om een meer gedifferentieerd overzicht van de opbouw van het personeelsbestand en wat de wethouder wenselijk acht daarin en op welke termijn. Ik geef het woord aan de heer Gün. Gaat uw gang.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eigenlijk een korte vraag naar aanleiding van de toegezonden resultaten. Laat duidelijk zijn dat we daar heel erg blij mee zijn. De reden dat we hem hebben willen agenderen, zit hem met name in de huidige situatie, de tijdelijk abnormale tijden, zoals we dat noemen, wat niet alleen een risico is, maar tegelijkertijd ook kansen biedt. En ik ben benieuwd hoe de wethouder aankijkt naar de mogelijkheden die zijn ontstaan om meer diversiteit en inclusiviteit toe te voegen, nu er ook mensen vooral ontslagen dreigen te worden en de, ja, vijver met vissen, in ieder geval het aantal vissen weer toeneemt en daardoor wellicht meer verleid kunnen worden om voor de gemeente Haarlem te gaan werken. En gewoon in algemene zin, hoe gaat het verder? Want we zijn tevreden met hoe u het doet, maar we zien graag dat we in de versnelling komen nu die kansen er zijn. Ziet u die ook?

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. En dank voor het overzicht wat op zich prima is. Alleen, wat mij wel opvalt als het gaat over de domeinen, mogelijkheden van het diverser maken, dat er heel vaak staat: is niet haalbaar vanwege de huidige capaciteit. Bijvoorbeeld het formuleren van visie in SMART doelen kan niet, het draagvlak diversiteitsinitiatieven in kaart brengen. En dan komt eronder nog een heel lang lijstje met: is niet haalbaar vanwege de capaciteit. Dus eigenlijk is de vraag van zou het een wens zijn om dat wel te kunnen doen met de capaciteit, of vinden we dat het in principe zo wel goed is? Ik denk dat een aantal van die punten misschien best wel zouden kunnen en dan vind ik er wel erg veel is niet haalbaar tussen staan. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik wou het in het begin even hebben over wat ik in de notitie mis, en in de onderzoeksaanbevelingen. Ik heb zelf in het verleden tot twee minderheidsgroepen gehoord die hier genoemd worden. Namelijk ik was heiden, dus ik was een kleine minderheid in het katholieke zuiden en werd daarover ook uitgescholden, voor aap ondermeer, protestantse aap, want iedereen die niet katholiek was, dat was een protestantse aap. En verder had ik een uiterlijk wat opviel, dus ik werd ook door uitzendbureaus soms niet aangenomen als werkstudent, want mijn haar was te lang. En voor mijn eindexamen gymnasium moest ik ook naar een kapper, anders mocht ik geen eindexamen doen. Dus ik heb discriminerende ervaringen gehad en ik heb zelf ook bewust of onbewust gediscrimineerd. Onder andere katholieken, Duitsers en een heel enkele keer een Surinamer, en daar schaam ik me nog steeds voor. En in al die anti-racismediscriminaties wordt er ook gezegd: kijk naar jezelf, zoek naar welke vooroordelen je zelf hebt, of je nou een kleur hebt of geen kleur. En dat is natuurlijk ook belangrijk in een inclusieve organisatie. Daar is het belangrijk dat iedereen, of hij nou een andere seksuele geaardheid heeft of een bepaalde religie heeft of een kleurtje heeft, zich veilig voelt. En wat wordt er dan gezegd op die anti-racismedemonstraties? Je moet met elkaar in gesprek. Je moet dus met elkaar je kwetsbaar durven opstellen en zeggen: ik vind deze en deze grapjes die worden gemaakt, die vind ik niet leuk. Of deze opmerking vind ik niet leuk. Dus medewerkers moeten met elkaar in gesprek. En bij sommige aanbevelingen komt dat indirect wel terug, maar ik zou toch graag willen dat afdelingen, medewerkers van afdelingen, eventueel onder begeleiding, een goed opgeleide ambassadeur, of iemand van buiten, toch af en toe, twee keer per jaar, zo'n gesprek hebben van hoe bevalt het op de afdeling, voel je je wel helemaal thuis en waarom niet, welke dingen zitten je dwars? Dus dat zou ik graag toch als een expliciete aanbeveling zien: medewerkers, ga onderling met elkaar in gesprek en probeer dat te bevorderen. En mijn vraag aan de wethouder is natuurlijk of hij dat met me eens is. En verder sluit ik aan bij het betoog van de heer Trompetter. Er is nu een medewerker van personeel en organisatie, die van strategisch arbeidsmarktbeleid, geloof ik, die werkt de helft van de tijd voor de inclusieve organisatie en er is een medewerker van werk en inkomen, die werkt acht uur in de week aan inclusiviteit. En er wordt ook een paar keer met nadruk in het rapport gezegd dat het dus niet om structurele formatie gaat. En er zijn inderdaad vrij veel aanbevelingen, en de heer Trompetter heeft er een aantal genoemd, en ik noem bijvoorbeeld van dat er geen effecten worden gemeten, meten is weten. Die kunnen niet worden opgevolgd vanwege het tekort aan de formatie. Dus ik vraag aan de wethouder: is hij bereid om te zorgen voor voldoende formatie, zodat de meeste van de aanbevelingen die nu achterin staan en niet kunnen worden opgevolgd vanwege gebrek aan formatie, toch kunnen worden opgevolgd? En mocht hij daar niet toe bereid zijn, dan denkt de SP erover om, hoe heet het tegenwoordig, bij de raadsinformatiebrief een motie in te dienen om het college te vragen om bij de begroting ervoor te zorgen dat die formatie er wel is. Want wij vinden dit met de wethouder, en we zijn de wethouder ook heel erkentelijk dat hij er zoveel aan doet, wat dat betreft herhaal ik GroenLinks, met de wethouder vinden wij dit gewoon een ontzettend belangrijk punt. Nu in 2020 mogen wij een inclusieve organisatie hebben. En zeven jaar geleden, of zes jaar geleden was het nog weleens zo dat als een ambtenaar een uitzendbureau belde, dat hij dan erbij zei: we willen geen medewerker met een hoofddoekje. Nou, dat is gelukkig verleden tijd, maar er ontbreken nog dingen, en dat zegt het rapport ook, en er kan altijd verbetering komen. Juist in deze tijd moeten wij naar een goede, veilige, inclusieve organisatie streven. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Rutten.

De heer Rutten: Ja, ik sluit me volledig aan bij het betoog van mijnheer Garretsen van de SP. En ik heb nog wel één vraag: wanneer komt er een moment voor het college, voor de wethouder, om vanuit deze stimulerende

maatregelen ook over te gaan tot meer dwang? Als je kijkt naar de gemeente Amsterdam, waar gewoon staand beleid is dat bij de selectiecommissies er altijd gewoon verplicht een diverse samenstelling is, in plaats van we nodigen de organisatie uit om daar alert op te zijn en om dat te doen. Is het denkbaar dat er zo'n kantelmoment is? Wanneer is het voor u niet voldoende en zegt u: we moeten nu daar harder beleid op maken?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, twee concrete vragen. Het is een duidelijk rapport. Wat we alleen missen, is eigenlijk een uitspraak of we de verdeling die we nu zien in deze cijferopstelling, of we die representatief genoeg vinden. Ik bedoel, is daar een zekere normering, bestaat er een zekere normering die de gemeente hanteert om te beoordelen of wat we nu zien dus inderdaad daaraan voldoet? Want dat mist in het rapport. Het tweede punt, wat trouwens ook in het rapport wel wordt gememoreerd, is dat eigenlijk het hele aspect doorstroming weinig aandacht krijgt. Het zou misschien geholpen hebben als in de enquêtes bijvoorbeeld ook de salarisschalen van de ambtenaren en de duur in de organisatie, als die waren geregistreerd en gekoppeld waren aan de andere kenmerken. Want het is natuurlijk mooi dat er zestig procent vrouwen zijn, of misschien zijn het er zelfs teveel, maar ja, als alle hogere functies vervolgens weer mannen zijn, dan is er misschien toch nog een ander soort probleem aan de hand.

De voorzitter: U heeft twee interrupties, mijnheer IJsbrandy. Eén van mijnheer Rutten en één van mijnheer Gün. Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Dank u wel. Verhelderend hoor. Bedoelt u daar streefcijfers, met die normering?

De heer IJsbrandy: Nou ja, we meten dit hè, dus waarom meten we dit als we niet ergens naar streven? We moeten toch kunnen zeggen of we het nu goed vinden of niet goed, of hoog of laag. Dus ergens moet je toch een soort normering hebben om te kunnen beoordelen of je organisatie dan zo representatief is als je hem zou willen hebben, zeg maar.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: In dezelfde lijn. Dus we worden getriggerd door dezelfde normering hè, het woord normering. We hebben eerder met elkaar in deze raad besloten dat we graag zien, en daar was breed draagvlak voor, dat we een afspiegeling van de Haarlemse samenleving terug zouden willen zien in. Dat kan per stad verschillen, maar wij hebben gezegd: voor Haarlem de Haarlemse samenstelling. Kunt u zich scharen achter zo'n normering?

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik heb ook een vraag.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, ik ga u even onder... Sorry, mijn fout. Gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, als dat de normering is, dat vind ik prima, dat is natuurlijk goed. Je kan de Nederlandse bevolking nemen, of de Haarlemse bevolking, of wat dan ook. Waarbij we overigens niet als Hart voor Haarlem nou van mening zijn dat je voor elk celletje wat je kan bedenken hè, want als je natuurlijk al deze aspecten, deze kenmerken gaat combineren, dan krijg je natuurlijk een soort waanzinnige matrix met identitaire

typologieën zeg maar, dat je die dan ook op de organisatie kan loslaten en dan voor elk celletje precies één komma zoveel personen kan vinden die daar aan voldoen. Dus dat moet ergens nog wel werkbaar blijven. Dus in die zin is natuurlijk een honderd procent ...

De heer Gün: Maar in grote lijnen kunt u zich erin vinden? Want daar gaat het om.

De heer Ijsbrandy: Ja, in grote lijnen, ja.

De heer Gün: Perfect.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Ijsbrandy, mag ik uw vraag uitleggen als een vraag om het formuleren van visie en SMART doelen? Een visie op het inclusiviteitsbeleid en SMART doelen? Of niet helemaal?

De heer Ijsbrandy: Vraagt u dat aan mij?

De heer Trompetter: Dat vraag ik aan u, ja.

De heer Ijsbrandy: Waar heb ik dat ...

De heer Trompetter: Nou, omdat dat niet haalbaar is vanwege de huidige capaciteit, die aanbevelingen zeg maar. Dus vandaar, mijn vraag is of dat uw vraag zou zijn? Want zoiets zou je verwachten in een visie en misschien in SMART doelen, maar dat gaan we niet maken.

De heer Ijsbrandy: Ja, goed, als je natuurlijk aan doorstroming een bepaalde eis gaat stellen, of dat wil je ook meten en monitoren, dan zul je dat natuurlijk ook in de organisatie, zul je daar capaciteit voor moeten hebben. Overigens is het, ja, ik vraag me af of dat nou per se heel veel tijd kost hoor. Het gaat natuurlijk gewoon om promotiebeslissingen en om aannamebeslissingen die je maakt in de diverse comités die daar normaal gesproken ook al mee bezig zijn. Dus of dat nou heel veel minder tijd vraagt, dat weet ik eerlijk gezegd niet.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt, u had een interruptie op de heer Ijsbrandy? Mijnheer Ijsbrandy, was u klaar met uw betoog? Mevrouw Van der Windt, gaat uw gang.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel. Ja, hartelijk dank voor dit rapport. Het geeft een beeld dat Haarlem serieus bezig is met diversiteit en inclusie. Gelijktijdig is het ook lastig, en daar ben ik ook wel benieuwd naar uw opvattingen over, omdat mensen ook maar bereid moeten zijn om zich in een bepaald hokje te laten labelen. Er zijn een aantal dingen waarvan je schattenderwijs wel denkt: nou, dit is een man en dit is een vrouw, daar kan je naast zitten, maar niet iedereen zit er ook op te wachten om gelabeld te worden voor een rapport dat wij aan die cijfers voldoen. En ik vroeg mij af: hoe kijkt u daar tegenaan?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. De ChristenUnie sluit zich grotendeels aan bij wat bijvoorbeeld GroenLinks, SP en VVD al gezegd hebben. Er zit wel een beetje een kwestie bij inderdaad dat SMART en dan vooral bij het lijstje wel haalbaar/niet haalbaar. Bij instroom 1 is SMART wel haalbaar om te bekijken, maar dan weer bij

inclusie doorstroom en uitstroom niet. Daar zit misschien een keuze achter, maar wij zouden als ChristenUnie graag weten van waar zijn die keuzes nou op gebaseerd van is het wel of niet haalbaar? Ook afstand tot de arbeidsmarkt en arbeidsbeperkingen, die vallen ook onder diversiteit en/of inclusie. Die komen er nog een beetje bekaaid of. Onder puntje 19.13 wordt er wel iets gezegd over de fysieke toegankelijkheid, maar daar blijft het ongeveer bij. Want als je bijvoorbeeld kijkt naar punt 19.24 dan staat er een lijst van contacten waar contacten mee worden onderhouden. Daar staan geen organisaties tussen voor arbeidsbeperkingen, zowel lichamelijk als psychisch. Dus de vraag is van zijn die organisaties wel aanwezig en worden die wel betrokken? En zo nee, is de wethouder bereid om die wel meer te gaan betrekken? Dat waren de opmerkingen, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Mijnheer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Waardering voor het college voor deze monitor en de wijze waarop de conclusie en aanbevelingen in het beleid geïmplementeerd zijn. De monitor is slechts een momentopname. De fractie van de Partij van de Arbeid vindt het daarom noodzakelijk dat deze monitor in 2021 herhaald wordt, waardoor ook duidelijk kan worden of het gevoerde beleid tot dan toe succesvol is geweest. Belangrijk is wel te weten in hoeverre binnen deze monitor eigen aandachtspunten kan benoemen. De PvdA-fractie wil van de wethouder weten aan welke acties prioriteit worden gegeven en welke acties door het personeelsgebrek niet kunnen worden uitgevoerd. In het verlengde daarvan vraagt de fractie zich af of het beschikbare budget voor het bijgestelde plan van aanpak en de uitbreiding van de actielijst voldoende zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Yerden. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik ga het kort houden, in verband met het volgende belangrijke onderwerp ook. Niet dat dit niet belangrijk is, maar er zijn al heel veel goede dingen gezegd. Dus daar kan ik me voor het grootste gedeelte gewoon bij aansluiten. De heer IJsbrandy triggerde mij wel over die percentage man/vrouw. Want er wordt inderdaad in die enquête wel gezegd: ja, je kan een doorsnede van de organisatie laten zien, en dan is zestig procent vrouw. Maar dat komt natuurlijk omdat zestig procent van de mensen die aan die enquête hebben meegedaan, ook vrouw is. Dus dan vraag ik me af: in hoeverre krijg je dan een correct beeld? Dan krijg je gewoon het beeld van de mensen die mee hebben gedaan aan de enquête. Hoeft niet altijd ook zo te zijn dat dat dan voor de organisatie geldt. Dus die zou ik in deze er eigenlijk uit halen, want dan ga je toch een verkeerde conclusie trekken. Maar wat ik wilde zeggen, en dat is dan misschien inderdaad nog wel veel belangrijker, en dat zei de heer IJsbrandy ook, het gaat er natuurlijk niet zozeer om welk percentage vrouw is en welk percentage man is, maar het gaat er ook om wie in leidinggevende functies zitten. Dus ik had dan eerder daar een uitsplitsing op willen zien, dus man/vrouw en dan uitgesplitst naar leidinggevende functies. En misschien kan er ook wel een koppeling met inkomen, met salaris gemaakt worden. En dan krijg je pas echt een goed beeld. Nou, dat eigenlijk over die medewerkersenquête. En dan met betrekking tot het plan van aanpak en diversiteit. Ja, eigenlijk, en nogmaals, nog een keer benadrukken, het is inderdaad echt een heel belangrijk onderwerp, en ik denk ook dat het voor de burgers van Haarlem heel erg belangrijk is wanneer alle ambtenaren gewoon echt een afspiegeling vormen van de maatschappij. Alleen, dan schrik ik toch echt elke keer eigenlijk van het lage bedrag dat deze gemeenteraad daar tegenover zet. Vorig jaar was dat slechts vijftienduizend euro, dit jaar ietsje meer. Maar ik wou eigenlijk wel graag van de wethouder horen van komt u uit met dit bedrag, of zou deze raad eigenlijk gewoon moeten gaan schuiven met budgetten? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Is iedereen aan het woord geweest? Wethouder, het woord is aan u.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter, en dank u wel ook, commissie, voor uw vragen en opmerkingen bij de stukken. Ik heb een paar clustertjes gemaakt als het gaat over de beantwoording. In de eerste plaats denk ik dat we ons moeten realiseren dat we op dit moment te maken hebben met een soort nulmeting. Ik kan me nog heel erg goed herinneren dat wij toen we voor het eerst spraken over diversiteit en inclusie binnen onze organisatie, het hebben gehad over van het is eigenlijk een soort drijfzand waar we op aan het bouwen zijn, er is heel erg weinig bekend over de data en de gegevens. En met de komst van de medewerker die dit heeft opgepakt, zijn we ook, in ieder geval is er een wereld voor ons open gegaan qua mogelijkheden die er waren, waaronder ook deze zeg maar aanpak zoals die hier ligt. Die heeft ons ook gewezen op de monitor die zeg maar beschikbaar is en die we ook volgend jaar willen gaan uitvoeren van Sociale Zaken, een soort scan die we veel dieper willen laten monitoren, op basis van geanonimiseerde personeelsgegevens, dat men ook kan gaan kijken van kloppen de gegevens die we hier hebben ontvangen en kan dat ook worden uitgesplitst naar de diverse functieschalen en naar de rest van de organisatie? Dus dat is iets waar wij zeker ook op terugkomen. En we gaan ook dit soort activiteiten verder monitoren. Maar hou in ogenschouw, of neem in ogenschouw, dat dit een soort start, een soort nulmeting is, terwijl we eigenlijk al een soort activiteitenplan met elkaar hadden aangenomen. Ik heb natuurlijk ook gevraagd: leidt de uitkomst van de enquête ook tot een aanpassing van het activiteitenoverzicht? Moeten we dingen echt anders doen dan we ons hadden voorgenomen? Het antwoord is nee, maar we gaan het wel ook veel meer allebei de activiteiten van de uitkomsten van deze enquête en hetgene wat we al hadden opgeschreven, met u besproken, integreren. Daarover krijgt u natuurlijk ook verder voortgang. Als het dan gaat over de vraag, en daar heeft mijnheer Garretsen natuurlijk heel erg gelijk in, het gaat met name het met elkaar in gesprek gaan over de problematiek. En wij hebben op dit moment al twintig ambassadeurs intern binnen de organisatie bereid gevonden, die als vraagbaak gelden voor de rest van de organisatie en die ook periodiek worden bijgeschoold als het gaat over de vraag: wat zijn de nieuwste ontwikkelingen op het terrein van diversiteit en inclusie, en hoe kunnen zij afdelingsmanagers, maar ook individuele medewerkers met raad en daad bijstaan om te zorgen dat dat binnen onze organisatie gewoon allemaal gemeengoed wordt? Als het gaat over de vraag van je hebt wel een heel erg beperkte staf om dit verder uit te voeren, ja, dat is zo. We hebben echt ook weer bij deze kaderbrief moeten schipperen om personeel wat eigenlijk op verschillende plekken tekort is, en dan heb ik het met name ook over problematiek wat u zult aantreffen in de kaderbrief over de informatiebeveiliging en zorgen dat we op een aantal andere terreinen voldoende mensen hebben, ja, er is meer vraag dan dat er mogelijkheden zijn om invulling te geven. Het gaat mij overigens niet alleen om de vraag: is er nou sprake van, als je puur kijkt naar de capaciteit, of dat tekort is, maar je moet wel dan inderdaad keuzes maken. En volgens mij hebben wij nu hier een plan voorliggen dat tot uitvoer leidt, maar waarbij je ook gewoon moet constateren, en dat is ook zeg maar diversiteit, als je een vrouw op dit dossier hebt die een kindje krijgt, dan is er heel veel moeite om dat dan vervolgens in te vullen of te vervangen, zodat dat op een goede manier wel door kan gaan. Dus dat maakt wel de kwetsbaarheid heel erg duidelijk op het moment dat je met een onderwerp bezig bent als dit. Als het gaat over de vrouwen in onze organisatie, wij hebben zestig procent, en dat heb ik al eerder aangegeven, daardoor is het ook wel best een representatieve agenda, of een uitkomst, wij hebben zestig procent van onze medewerkers is vrouw. En als je kijkt naar het managementteam, maar ook in de directie, daar zitten ook ongeveer meer dan vijftig procent vrouwen. Dat zie je zowel bij het managementteam als ook nu in de directie. In het college ligt dat anders, maar dat weet u. Daar is de verhouding niet zo duidelijk en positief. Als je dan vraagt over hoe kijk je aan tegen de afspiegeling van het ambtenarenapparaat naar de gemeenschap, ja, dan ben ik het met u eens. De ellende is alleen dat je niet een toverstaf kunt nemen om te zeggen van we gaan het van het een op het andere moment een dusdanige afspiegeling zijn. En dan moet ik het met de VVD eens zijn van dat de druk, als dat te lang duurt, dat je daar inderdaad verder op moet gaan drukken. Maar wij hebben niet de mogelijkheid om goed functionerende medewerkers te ontslaan omdat ze niet precies met elkaar die afspiegeling vormen van onze samenleving. En

wat we dus wel aan het doen zijn, is dat we heel duidelijk ook met geïntegreerde en ook zeg maar een brede afspiegeling sollicitatiecommissies bezig zijn om ervoor te zorgen dat we veel meer mensen kunnen aannemen, zodat uiteindelijk ons personeelsbeleid ook daadwerkelijk een afspiegeling is. Ik moet tot mijn grote schande wel bekennen dat ik vind dat we zeg maar nog wel aan het begin staan als het gaat over de ontwikkeling van dit proces. Wij hebben dat nu met verve de afgelopen tweeënhalve, drie jaar ingezet, maar, en dat is ook de kritiek van u geweest en dat is ook een terechte kritiek geweest, we zijn daar rijkelijk laat mee begonnen. Maar we zijn nu bezig met een inhaalslag. Wat ik alleen niet begrijp van mijnheer Gün, en misschien is hij zo vriendelijk om dat nog wat verder uit te leggen, het feit dat er nu andere mensen beschikbaar komen op de arbeidsmarkt, maakt niet dat ik meer mogelijkheden heb om ze bij ons te plaatsen, omdat ik gewoon die vacatures niet heb. Eerst zullen mensen zeg maar moeten doorstromen, afstromen, uitstromen, et cetera, en dan kan ik een beroep doen op mensen die in groten getale beschikbaar komen, waarschijnlijk door de economische crisis die ten gevolge van corona nu zonder werk zitten. Ik zie een ...

De voorzitter: Mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, voorzitter, dank voor de mogelijkheid om hem even wat nader te duiden. Gegeven de leeftijdsopbouw van het ambtenarenapparaat hebben we eerder gesproken dat er de komende jaren een grote uitstroom zal plaatsvinden, omdat we gewoon een groot aantal ambtenaren hebben die op leeftijd zijn, waardoor die uitstroom ervoor zal zorgen dat er sowieso ruimte ontstaat. Tegelijkertijd hebben we eerder gesproken over het feit dat ook de instroom, dat daar mogelijkheden liggen om daar wat strakker op te sturen. We staan voor de gezondheids crisis hè, daar zitten we middenin, om het maar even zo te zeggen. We verwachten dat hierna een economische crisis zal ontstaan, waardoor er ook meer ontslagen zullen vallen. We zien dat in het aantal werkloosheidsuitkeringen die worden aangevraagd bij het UWV, in april alleen al 160.000 meer dan normaal gesproken het geval zou zijn. Daar is mijn oproep op gebaseerd hè, dus we hebben de mogelijkheden aan de instroomkant, omdat we kunnen voorzien, dat kunnen we gewoon uit de systemen laten komen, dat die uitstroom zal plaatsvinden. Nou, als we daar dan op sturen enerzijds en tegelijkertijd dan ook, want die had ik eigenlijk bewaard voor de tweede termijn, maar die neem ik nu dan even, maar ook de doorstroom binnen de organisatie en dan met name bij leidinggevende posities, want daar hebben we het ook eerder over gehad. En misschien voor de nieuwkomers, toen ik zes jaar geleden begon, ik roep dit al elk jaar bij de behandeling van dit dossier, heb ik dit aangekaart en toen werd er gezegd: wij zijn een hele diverse en inclusieve organisatie, want wij hebben mannen en vrouwen ongeveer gelijk. Dat zat toen ongeveer rond de vijftig procent. Nou, toen hebben we gezegd hè, daar hebben we een beetje op doorgedrukt, er zijn gesprekken geweest even buiten de raad om en toen werd er gezegd, letterlijk: er zijn ook wel wat homo's in de organisatie. En we hebben maar blijven drukken hè, vanuit GroenLinks, maar ook vanuit al die andere partijen, het is niet alleen dat wij dat hebben gedaan, maar dat hebben we met zijn allen gedaan, dat we nu die kentering zien. En daar krijgt u de complimenten voor. We zien het, vooral sinds deze periode, dat daar een versnelling op heeft plaatsgevonden. Mijn vraag was meer omdat we nu juist aan die instroomkant kunnen sturen. We hebben het elke keer gehad van ja, ze zijn er niet, want we vragen het uit, maar er zijn geen sollicitanten met een diverse of inclusieve achtergrond die we binnen kunnen halen. Nou, daar liggen nu mogelijkheden, dat is wat ik bedoelde.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Dan verstaan wij elkaar goed. Ik was even bang dat u dacht dat ik bovenop het bestaande personeelsbestand nog nu extra mensen zou kunnen aannemen. Daarvan geeft u ook aan: dat is niet de bedoeling, het is zo dat we dat geleidelijk aan laten zwaluwstaarten, zoals dat

geloof ik deftig heet, en dat we dan kijken in hoeverre we dan ook inderdaad ... Want ik ben het met u eens hoor, er zijn gewoon heel veel mensen van goede kwaliteit, goede capaciteiten en dergelijke, vanuit allerlei pluimages, en daar moeten we veel beter naar kijken, en die moeten we in onze organisatie zien te krijgen en een plekje te geven.

De heer Gün: Ja, even verdiepend. Mag dat?

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, en dat ...

De voorzitter: Maar mijnheer Gün sprak niet, dat was namelijk de wethouder. U wilt een interruptie op mijnheer Gün, op zijn vorige bijdrage? Nou, gaat uw gang. Ik vind het een verrassende stijlfiguur, maar gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, mijnheer Gün had het over diverse en inclusieve sollicitanten. Zou u kunnen beschrijven wat een niet diverse, niet inclusieve sollicitant, wat dat voor een menstype is?

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja.

De voorzitter: Nou, mijnheer IJsbrandy, daar moet u het mee doen. Ik hoop dat u lekker slaapt vanavond.

De heer Gün: Nee, voorzitter, wat ik de wethouder wilde vragen.

De heer IJsbrandy: Dan is het probleem snel opgelost.

De heer Gün: ... wilde vragen, is met name ook te kijken naar die leidinggevende posities hè. Want we hebben eerder ook gesproken over die piramide, die hiërarchische piramide. En we zien dat er met name aan de onderkant van de salarisschalen een beetje die afspiegeling wel terugkomt, maar hoe hoger je komt in de top, met name vanuit voorbeeldrollen en kunnen optrekken aan, dat daar nog wel kansen liggen. Bent u dat met ons eens?

Wethouder Botter: Ja, dat ben ik helemaal met u eens, ja.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang. Goed, mijnheer Yerden, gaat uw gang.

De heer Yerden: Dankjewel, voorzitter. Om goede keuzes te maken, hebben we wel inzicht nodig. En ik vraag me af: in hoeverre is de gemeente Haarlem een afspiegeling van de Haarlemse samenleving qua personeel? Hebben we daarover inzicht? En de volgende vraag is: wanneer kunnen we wel zeggen: oké, de gemeente Haarlem zal volgend jaar, over twee jaar, een afspiegeling van de Haarlemse samenleving zijn? Heeft u daarover inzicht?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Ja, ik heb allerlei inzichten, maar ik ben een beetje nu van mijn à propos dat ik niet precies meer weet hoe de volgorde nu is. Want ik was nog bezig om uw eerste termijn aan het beantwoorden.

Intussen komen er allerlei extra verdiepende vragen. En volgens mij bent u al bezig met uw tweede termijn. Maar ik kan het alleen maar met u eens zijn. Want dat is een beetje de ondertoon volgens mij van uw betoog. Nee, op dit moment is het personeelsbestand nog niet echt een afspiegeling van de Haarlemse samenleving. En hoe lang dat gaat duren voordat dat wel zo is, dat kan ik u niet vertellen. Dat is van allerlei verschillende aspecten afhankelijk, wat ik u al zei. Dat heeft te maken met de uitstroom, doorstroom en afstroom van medewerkers. Mijnheer Gün geeft al aan van ja, we zullen in ieder geval op basis van de gemiddelde leeftijd, is volgens mij op dit moment 51, laat de barometer zien. Dat betekent dat als we nog steeds langer moeten werken met elkaar, en in de onzekere tijden van corona, dan kun je wel wensen dat misschien op sommige terreinen de mobiliteit wordt gestimuleerd, maar dan zoeken ook mensen naar een stukje veiligheid en geborgenheid binnen de organisatie waar ze zelf werkzaam zijn. Dus het is op dit moment gewoon heel moeilijk aan te geven van welk percentage per jaar de organisatie echt zal verlaten en of we dan inderdaad in de gelegenheid zijn om dat in te vullen met een meer diverse populatie. Dat hopen we natuurlijk van harte. Daar zijn ook alle omstandigheden voor aanwezig. Maar hoe snel dat gaat gebeuren, dat kan ik u echt gewoon nu niet zeggen. En nogmaals, we moeten ook denk ik goed kijken naar hetgene van wat er straks uit die barometer naar voren komt, die we gaan voeren. Amsterdam, Utrecht en nog een stad gaan ons voor en daar hopen we ook van te leren. Daar hopen we ook van te kijken van hoe we dat eventueel zouden moeten bijstellen om dat hier in Haarlem mogelijk te maken. Maar ja, het gaat via de weg der geleidelijkheid. En daar waar een versnelling mogelijk is, kunt u ervan op aangaan dat we daar echt samen met de directie, samen met het management aan werken om te zorgen dat die versnelling ook daadwerkelijk plaatsvindt.

De voorzitter: U heeft twee interrupties, mijnheer Rutten en mijnheer Gün. Mijnheer Rutten, gaat uw gang.

De heer Rutten: Ik kan hem ook in de tweede termijn doen, als u daar voorkeur voor heeft.

De voorzitter: Wat u wil, mijnheer Rutten, het is uw vergadering.

De heer Rutten: Nou dan ga ik toch ... Ja, ik moest even bijkomen dat mijnheer IJsbrandy niet divers en inclusief is. Maar wethouder, u zegt hè, dat u dat niet kunt zeggen, de weg der geleidelijkheid. Dat snap ik. Dat is een natuurlijk verloop, wat u daar eigenlijk schetst, met allerlei mitsen en maren. Maar u kunt wel hard die ambitie uitspreken waarvan u zegt: die is wel haalbaar en reëel. Dat is ook de uitdaging over de SMART doelstellingen. U kunt best zeggen: het is 2020, wij willen in 2030 dat zijn, en daar gaan we actie op ondernemen, en u kunt daar ook op terug rapporteren, en u kunt ook zeggen: we moeten daar hardere actie op nemen. Er zit voor mij een groot verschil tussen ik kan het niet zeggen en we hebben wel dat streven. Dan denk ik: kom op, er kan iets bij. Er kan ook een ambitie worden uitgesproken: waar wilt u nou staan op welk moment?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Als het goed is, kent u mij als iemand die probeert zo vaak als het kan ook een realistisch toekomstbeeld te schetsen. Als u van mij vraagt van wethouder, doe eens gek en geef uw ambitie aan, dan wil ik dat best doen, zeker als u het heeft over de termijn van 2030. Ik vind dat wij bij wijze van spreken in 2030 echt een afspiegeling moeten hebben van ons personeelsbestand van de Haarlemse samenleving. En zolang ik hier zit, zal ik me daarvoor inzetten. En als het ...

De heer Garretsen: U zit er in 2030 nog.

Wethouder Botter: Nou, dat is helemaal mooi. Maar dat betekent dat we daar bij wijze van spreken de komende jaren de basis voor leggen, de basis die ook gelegd moest worden, en dat we daar in de komende periode naartoe gaan werken. En gelet op het personeelsbestand zoals dat nu op dit moment samengesteld is en de uitstroom, denk ik ook dat dat zeker waar te maken is. Dus als we het over die termijn hebben, dan kan ik daarmee akkoord gaan en kunnen we elkaar de hand geven en ben ik zeker bereid om die ambitie uit te spreken.

De voorzitter: U mag elkaar de hand niet geven, u zit in coronamaatregelen. Sorry, dat komt later. Mijnheer Gün, u had ook nog een interruptie?

Wethouder Botter: Ik was nog niet klaar met mijn verhaal.

De heer Gün: Ja, dank aan de VVD, want u maait eigenlijk het gras voor mijn voeten weg.

De heer Rutten: Dat doe ik zo graag, mijnheer Gün.

De heer Gün: Nee, maar echt heel blij dat het ook een keer van anderen komt. Want ik heb het idee dat, niet dat ik alleen sta, maar soms wel dat ik een beetje roepende in de woestijn voel, want ik vind het echt voor mezelf een heel belangrijk thema. Dus dit is één van die dossiers die ik ook graag zeg maar behandel en doe. U krijgt een paar jaar extra van de VVD. Daar kan ik me bij aansluiten. Dan heeft u wat meer tijd. Maar ik ben blij dat u die ambitie uitspreekt. Maar ik wil er wel de volgende vraag aan koppelen: ik zie mogelijkheden namelijk in de 80-90-100-regeling, of de 70-80-90 hè, die we als Haarlem ook hebben omarmd. Daar liggen in ieder geval de mogelijkheden om te versnellen, dus die 2030 moet zeker haalbaar zijn. Maar ik wil u vragen om aan te geven wat u daarvoor nodig heeft. En als wij daar als raad iets in kunnen betekenen, dan wil ik me daar in ieder geval hard voor maken. Dus het is niet alleen: ik spreek een ambitie uit, maar dan mag u ook van ons verwachten dat wij u in positie brengen om dat ook waar te kunnen maken. En dat heb ik het CDA ook al horen zeggen. Als u iets nodig heeft van de raad, breng ons dan alstublieft ook in stelling, want we vinden het met zijn allen belangrijk.

De voorzitter: Wethouder, dit is het moment voor uw verlanglijstje. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, en voordat ik dat nu uit ga spreken, wil ik daar heel erg goed over nadenken. En ik beloof u dat ik daar snel ook op terug zal komen, ook schriftelijk. Maar ik ben zo reëel om te denken van ik moet daar wel ook met mijn collega's binnen het college ook over spreken, want ik vind niet dat ik zeg maar onze collegialiteit in de waagschaal moet stellen op het moment dat ik nu allerlei claims ga leggen voor extra capaciteit voor mijn portefeuille, in dit geval, terwijl we dat onvoldoende hebben afgestemd. Dus dat moet een integrale afweging zijn. Maar ik wil u heel vriendelijk bedanken voor in ieder geval de adhesie, wat dit betreft, maar ik kom daar bij u op terug. Volgens mij had ik nog een vraag voor D66.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen. En u heeft ook nog een interruptie van de heer IJbrandy. Maar ik ga eerst beginnen met mijnheer Garretsen. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: In aanvulling wat de heer Gün zei. Ik heb in eerste termijn gezegd van nou, als er bij de raadsinformatiebrief geen uitzicht komt op voldoende informatie, dan komt de SP met een motie. Dus is wat u nu toezegt aan de heer Gün, dat u op korte termijn dat afstemt met uw collega's, kan daar voor de raadsinformatiebrief nog uitsluitel over worden gegeven?

Wethouder Botter: Niet meer voor de raadsinformatiebrief, want welke raadsinformatiebrief ... Kaderbrief bedoelt u?

De voorzitter: Kaderbrief.

Wethouder Botter: De kaderbrief die is al uit. U bedoelt misschien de bespreking van de kaderbrief?

De heer Garretsen: Ja, die is begin juli. Dat bedoel ik.

Wethouder Botter: Ik ga kijken wat ik kan doen. Ik heb ook nog een paar andere dossiers op mijn bordje, dus ik ga kijken wat ik kan doen. Verder is het zo dat ik graag nog even terug wil komen op D66. Die maakte een opmerking, daar waar het ging over van ja, soms is het voor sommige mensen helemaal niet zo prettig dat ze gelabeld worden, of dat ze dat misschien niet als prettig ervaren. En dat zie je nou juist ook volgens mij terug in de monitor, want sommige mensen geven gewoon heel erg nadrukkelijk aan, ik geloof dat het zes procent is van de mensen die niet wil geplaatst worden in een hokje van cultureel divers of autochtoon. En ik zie ook dat met seksuele geaardheid ook een groep mensen is die gewoon zegt van nou ja, dat geef ik liever niet bloot. Dus in die zin is die openheid, die bestaat ook binnen de organisatie. En ik vind dat dat ook moet blijven bestaan. Ik hoor sommige mensen al praten over dat ze bezig waren met hun tweede termijn. Volgens mij, dit was in ieder geval mijn beantwoording van de eerste termijn, met interrupties. En ik weet niet wat mij nu nog te wachten staat over dit onderwerp.

De voorzitter: Ik heb ook werkelijk geen idee. Goed, mijnheer Garretsen, gaat uw gang. Is dit uw tweede termijn?

De heer Garretsen: Ja, dit is mijn tweede termijn.

De voorzitter: Ik zeg niks. Gaat uw gang, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik heb in eerste termijn gezegd over dat het heel belangrijk is dat mensen onderling, medewerkers onderling met elkaar in gesprek gaan. U heeft toen verwezen naar de afdelingshoofden, die worden getraind om met medewerkers over dit soort problemen te praten. U hebt gewezen naar de ambassadeurs, die worden ook getraind, die worden ook die vaardigheid ontwikkeld. Maar wat ik graag wil, is dat zo'n afdelingshoofd één of twee keer per jaar een middag organiseert waar hij expliciet ervoor zorgt dat medewerkers in een veilige omgeving zich kwetsbaar durven opstellen en eventueel dingen durven te zeggen, van ik vind deze grap niet zo leuk, enzovoort, enzovoort. Dus dat is wat ik in de eerste termijn bedoelde, dat bij sommige aanbevelingen of acties wordt wel aangehaakt, maar het is niet een duidelijke actie: medewerkers onderling met elkaar in gesprek. En mijn tweede punt is, dat is ook een reactie op wat u in eerste termijn heeft gezegd. U zei: u moet niet vergeten dat dit een nulmeting is. Nou, dat ben ik ontzettend met u eens. Maar als ik dan de vier domeinen zie, zowel instroom, doorstroom en uitstroom, en inclusie, dan staat er bij elk domein: meten of diversiteitsinitiatieven effect hebben. En dan staat er ook bij elk domein bij: is niet haalbaar vanwege huidige capaciteit. Ja, dan heeft een nulmeting ook geen zin, als je niet kunt meten hoe het verder gaat. Dus dat was mijn tweede termijn.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik wil graag nog even de verwachtingen van de heer Gün een beetje managen. Mijnheer Gün, let even op. Ik heb even opgezocht hoeveel ... ik zal mezelf dan even

voorstellen, ik ben een witte man, in Nederland geboren, autochtoon, zoveelste generatie. Maar van mijn type is ongeveer 38 procent van de bevolking, behoort daartoe. In het Haarlemse personeelsbestand, als we tenminste de monitor mogen geloven, is dat op dit moment 39 procent. Dus in feite is dit menstype al vrij representatief vertegenwoordigd in het huidige personeelsbestand van Haarlem. Dus als er vacatures ontstaan en het zou toevallig zo'n witte man zijn die weggaat, dan moet je hem eigenlijk door een witte man vervangen, om die representativiteit in stand te houden. Is het iemand van de andere soorten die we hebben, dan ga je winkelen in de diverse, inclusieve andere menstypen die we hebben, om de verschillende minderheden tegen elkaar uit te ruilen, om dan te kijken hoe je dan een betere match kunt krijgen. Dus het is ook een beetje van ja, hoe wil je daarmee omgaan? Hoe wil je dat kwartetten zeg maar vormgeven om uiteindelijk aan uw doelstellingen te voldoen? Daar ben ik wel een beetje nieuwsgierig naar eigenlijk.

De voorzitter: Mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Blij dat u ook mij de kans geeft, mijnheer IJsbrandy, dat toe te lichten. Want toen ik zei van ja, u bent dus niet divers en niet inclusief, was echt bedoeld als een compliment. U bent een welbespraakte, gedistingeerde, knappe man hè, u heeft alles wat u zou wensen om in deze maatschappij een carrière te maken mee, zelfs uw leeftijd, zoals u die noemt. Dus als het aan mij ligt, aan GroenLinks ligt, en daarom hadden we het eerder ook even met een kort debatje over die hoofdlijnen en daar kon u zich in vinden, dat op totaalniveau we een afspiegeling willen zijn van de samenleving. En of het dan 38,99 procent of 39,11 van de leeftijdsgroep waar u zich in bevindt, dat vindt GroenLinks niet zo belangrijk. Wat we wel belangrijk vinden, is dat we gewoon een afspiegeling zijn van de Haarlemse samenleving in alle hiërarchische lagen van ons apparaat. En dat was u volgens mij met u eens.

De voorzitter: Ja, u hoeft niet te reageren, dat hoeft niet hoor.

De heer Gün: Ja, dankjewel voor het compliment mag, want ik was wel heel lief en ik meen het ook nog.

De voorzitter: Nou, ik wou daar toch ook even wat op zeggen.

De heer IJsbrandy: Ik dank u hartelijk.

De voorzitter: Alleen al dat u dat eraan heeft toegevoegd, knappe man, dat maakt u toch wel weer divers.

De heer IJsbrandy: Dat maakt mijn avond goed, ja.

De voorzitter: Goed, mijnheer Yerden, gaat uw gang. De heer Yerden, gaat uw gang.

De heer Yerden: Dank u wel, voorzitter. Ik heb zo'n kleine opmerking. Kijk, als we naar Haarlem kijken hè, dan zien we bij de Albert Heijn, bij HEMA, bij dat soort organisaties, ze kijken naar de omgeving. Wat doen ze dan? Dan gaan ze meteen hun personeel aanschrijven aan de leefomgeving. Maar zodra je bij de overheid komt, ja, de beweging krijgen we niet. Waar ligt het echte probleem? Ik kan niet achterhalen. Misschien de wethouder, weet het wel, heeft wel langere ervaring dan ik. Kunt u misschien daarover zeggen: waarom lukt het daar en bij de overheid niet, die beweging?

De voorzitter: Goed, verder nog mensen voor de tweede termijn? Gaat uw gang, mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Allereerst aansluitend op het punt van de SP, dank voor het versterken van de vragen en de punten die ik daar ook al had, op het gebied van SMART. Als je inderdaad dingen niet SMART

hebt en je maakt de keuze dat het niet haalbaar is, dan kan je dat inderdaad vervolgens niet onderzoeken. En volgens mij stond mijn punt over mensen met een arbeidsbeperking of een afstand tot de arbeidsmarkt ook nog open. Mocht dat niet zo zijn, dan is dat waarschijnlijk doordat inderdaad allerlei termijnen en zo al door elkaar liepen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Dat waren de bijdragen in tweede termijn? Dan is nu het woord aan de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ik zal ook kort zijn. Kijk, wij organiseren, mijnheer Garretsen, allerlei verschillende activiteiten en bijeenkomsten om het zo laagdrempelig mogelijk voor iedereen te maken. Die ambassadeurs, die kun je in groepsverband aanspreken, erbij trekken, of je kunt individueel. Wij hebben diversiteitsontbijten, twee of drie keer per jaar, waarbij de mogelijkheid is om bij elkaar te komen. Dat is nu door corona even stilgezet, maar die hebben we. We doen heel veel rondom Diversity Day, op 6 oktober normaal gesproken. Dus dat zijn allemaal momenten dat we echt de mogelijkheid maken voor het personeel om met elkaar te spreken. Dus daar is men ook heel dedicated mee bezig. Dan hebben we te maken met uw opmerking inderdaad, en dat werd ook al door de ChristenUnie aangegeven, we hebben naast de inzet voor diversiteit sec, hebben wij ook een strategisch arbeidsmarktplan nu in voorbereiding. En op dat strategisch arbeidsmarktbeleid zit iemand die ook heel toegewijd is en heel druk bezig is met die instroom. Dus ik verwacht dat we op het terrein van die instroom het veel beter en veel SMART'er kunnen maken dan dat dat nu beschreven staat, maar de nulsituatie zoals die nu beschreven is, is dat we zeg maar op een aantal terreinen moeten kunnen aangeven dat we capaciteittekort hebben. Dat neemt niet weg dat ik daar gewoon heel erg goed naar ga kijken, dat met mijn collega's ga bespreken, want ik heb u heel erg goed verstaan dat u dat anders wilt, eigenlijk met elkaar, maar ik heb u ook de dilemma's uitgelegd waarin ik zelf zit. Dus daar kom ik op terug. Als het gaat over mensen met een arbeidshandicap, zowel psychisch als misschien lichamelijk, de gebouwen aan de Raakspoort en de Zijlpoort zijn relatief goed toegankelijk voor mensen met een beperking, met in ieder geval ook een lichamelijke beperking. Het gebouw aan het stadhuis, waar we nu zijn, en met name de bestuursvleugel, is dat totaal niet. Ik heb er weleens collega's in een rolstoel of met een beperking, die wethouder zijn in andere gemeenten en die dan bij ons komen, en dan schaam je je echt kapot. Als wij een wethouder zouden hebben die afhankelijk is van een rolstoel, die kan echt die vleugel daar niet betreden. En dat is echt iets waar we echt rekening mee moeten houden. En datzelfde geldt voor als je ondersteuner bent en je moet naar het college toe daar, want wij moeten dan gewoon zorgen dat we dat omdraaien en dat wij naar de mensen toegaan. Dat doen wij ook met liefde, maar het is wel iets waar je rekening mee hebt te houden. Als je kijkt naar de lijst van organisaties, ja, volgens mij hebben we met heel veel organisaties die met mensen met psychische en arbeidshandicaps te maken hebben. We doen heel veel zaken ook met Roads. We doen heel veel zaken met Ons Tweede Thuis. We zijn opleider en begeleidingsinstituut voor mensen van Tweede Thuis die bij ons helpen in een vorm van een soort stage. En we hebben natuurlijk te maken met mensen die via Paswerk bij ons werken, die ook, hoe heet het, begeleiding en ondersteuning krijgen en het gezellig vinden om met mensen die in de verschillende gebouwen werken, ook om een praatje te maken. Dus het feit van dat wij in dat opzicht niet of onvoldoende divers zouden zijn, is volgens mij iets wat niet speelt. We hebben ook een aantal medewerkers, en dat ziet u ook aan de nulmeting, aan de inventarisatie, die ook aangeven dat ze dan wel een lichamelijke of een psychische beperking hebben. Die worden daar ook in begeleid. Dus wat mij betreft is dat onderwerp niet iets wat we veronachtzamen. Volgens mij besteden we daar heel veel tijd aan en ook zijn we daarop gericht. Maar net als met de andere specifieke groepen, waar we het eerder op de avond over hebben gehad, we moeten wel nog een inhaalslag maken. En je ziet dus nu ook dat er in het land heel veel discussie plaatsvindt van dat de nieuwe manieren van werken, zoals we nu met elkaar allemaal ook vaker digitaal doen, met digitaal

vergaderen en zo, voor specifieke groepen het mogelijk maakt om op een andere wijze aan het arbeidsproces deel te nemen. En dat zal misschien ook weer een nieuwe impuls geven om ook andere groepen aan ons te binden, mensen die misschien minder valide of minder mobiel zijn. En dat is dan een aspect waar we weer opnieuw naar zullen kijken. Volgens mij heb ik ... O ja, dan mijnheer Yerden nog. Waarom lukt het niet? Ik denk omdat wij gewoon in Haarlem van heel ver moeten komen. Ik denk dat, en daar hebben we het al eerder over gehad vanavond, het is niet een onderwerp geweest buiten mijnheer Gün en een aantal anderen wat heel erg voor in de mindset zat dat we daar zo hard aan moesten werken. Want je moet er echt gewoon aan werken. Dit vraagt onderhoud, dit vraagt investering, dit vraagt continue aandacht om hiermee bezig te zijn. En nou ja, die aandacht is er langzamerhand steeds meer aan het komen. We zien dat we er nog niet zijn. Dat geef ik gewoon ook eerlijk toe. Maar ik heb wel het idee dat we op de goede weg zijn. En ik heb er alle vertrouwen in dat als we in 2030 rond de tafel willen zitten met elkaar, dat we mensen als mijnheer Gün ook niet meer als een specifieke doelgroep zullen zien. Goed, dank u wel.

De heer Yerden: 2030 heb ik genoteerd.

Wethouder Botter: Oké.

De heer Gün: ... baan aangeboden van de wethouder? Over tien jaar, prima.

De voorzitter: Goed, is dit onderwerp voldoende behandeld door deze commissie? Ja hè? Volgens mij ook. Uitvoerig. Ik heb niks gezegd, bijna niks. Ja, dat is ook weer waar.

11. Rapport tussenevaluatie ambtelijke samenwerking Zandvoort en Haarlem (JB)

De voorzitter: Goed, dus we gaan weer door met het volgende onderwerp. Er is hier ruim tijd voor uitgetrokken. Dat wil niet zeggen dat er ook echt daadwerkelijk al die tijd gebruikt moet worden. Dat hoeft niet per se hè, ik zeg het nog maar even. Maar we hebben anderhalf uur en daarna is het pauze. Ik denk: ik geef het even aan. En wij worden hierbij ... een klein moment nog. Bij ons aangeschoven is onze gemeentesecretaris, voor dit onderwerp, dat is Catrien Lenstra. Hallo, hartelijk welkom, leuk dat je er bent, want het onderwerp gaat ook haar vak aan. Goed, mijnheer Slik, u wilde iets zeggen?

De heer Slik: Ja, ik zou u graag willen meegeven, we gunnen natuurlijk het college spreektijd, maar ze zijn er al lang overheen, dus ...

De voorzitter: Ja, maar dat geeft helemaal niks.

De heer Slik: Ik vind het ook niet erg, maar ...

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik, voor deze opmerkzaamheid. We hebben ergens stilzwijgend besloten dat een wethouder in ieder geval nog iets moet kunnen zeggen in deze commissie, anders is het weinig zinvol om hier met elkaar te zitten, natuurlijk. Dus zo gaan die dingen.

De heer Slik: Maar dan wel een beetje in de geest van als het te breedsprakig wordt, willen we het wel een beetje binnen de ...

De voorzitter: Ik schop hem hier onder de tafel, als hij te breedsprakig is. Dus gaat u er maar vanuit dat dat volkomen hier in orde is. Goed, dit is agendapunt 11, Rapport tussenevaluatie ambtelijke samenwerking Zandvoort en Haarlem. In overeenstemming met de afspraken over de ambtelijke samenwerking is na twee

jaar door een onafhankelijk bureau een tussenevaluatie uitgevoerd. Het doel van de tussenevaluatie is om te beoordelen hoever Zandvoort en Haarlem zijn met het behalen van de doelstellingen die bij het aangaan van deze samenwerking zijn geformuleerd en wat er in de nabije toekomst nodig is om de doelstellingen eventueel nog beter te kunnen behalen. Dit is op verzoek van deze commissie geagendeerd. Ik zie dat mevrouw De Raadt heel graag het eerste woord wil, en dat gun ik haar van harte. Gaat uw gang, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter. Dan bent u er maar vanaf ook hè, een lange bijdrage. Ja, dit rapport bevestigt wat deze raad eigenlijk al sinds 2016 weet, en dat is dat Zandvoort gewoon een hele goede deal heeft gesloten. En dat is misschien ook wel enigszins logisch, want het was ook Zandvoort die naar ons toekwam en wij hebben vooral uit sociaal oogpunt ja gezegd. Ja, we wisten in 2016 dus al dat deze fusie weinig tot geen voordelen zou opleveren voor ons. De toenmalig wethouder die sprak wel steeds over een efficiencyvoordeel, en dat was de reden waarom Zandvoort nog eens een half miljoen extra korting kreeg, maar ik denk dat deze raad eigenlijk toen al vermoedde dat behalve het vullen van de leegstaande vleugel in de Zijlpoort er geen andere voordelen zouden optreden. Kortom, wij deden het echt vooral voor Zandvoort, omdat zij het als kleine gemeente, al die nieuwe taken niet meer konden bolwerken. Maar goed, dat we dit gedaan hebben, dat hoeft natuurlijk niet te betekenen dat we zelf ook forse financiële risico's moeten blijven lopen. Dus ik ga weer zeggen wat ik in 2016 en in 2017 ook zei. Met artikel 10 van het Dienstverleningshandvest lopen we simpelweg teveel risico. In dat artikel staat immers dat alle bedrijfsvoeringsrisico's voor rekening van de gemeente Haarlem komen. En voor de duidelijkheid, de definitie van bedrijfsvoeringsrisico's in de samenwerkingsovereenkomst die luidt: alle risico's die samenhangen met de uitvoering van de taken door de gemeente Haarlem ten behoeve van de gemeente Zandvoort. Vertaling: wij verlenen Zandvoort een gunst, en lopen ook alle risico's, maar eventueel behaald efficiencyvoordeel, dat gaat weer direct terug naar Zandvoort in de vorm van een korting. En ja, in de ogen van de vorige wethouder was dit misschien een goede deal, maar dit rapport bevestigt van niet. En dat komt vooral omdat er ook geen afspraken zijn gemaakt over wat precies bedrijfsvoeringsrisico's zijn. En daardoor vallen ze dus allemaal onze kant op. Dus alle kosten voor softwarelicenties en digitalisering: voor onze rekening. Alle overige overheadinvesteringen: voor onze rekening. Zandvoortse ambtenaren die bij overname langdurig ziek bleken te zijn: voor onze rekening. De CAO-stijging van zes en half procent: voor onze rekening. Et cetera, et cetera, et cetera. Maar ook met betrekking tot eventueel meerwerk, daar lijken ook geen duidelijke afspraken over te zijn gemaakt. Ik kan ze in ieder geval niet terugvinden. Dus alle extra werkzaamheden voor dat onverwachte Formule 1-feest, wethouder, zijn die überhaupt wel doorberekend aan Zandvoort? Is daar wel een grondslag voor? En naar dat ik heb begrepen, heeft Zandvoort ook meer dan dankbaar gebruik gemaakt van al die extra ambtenaren die ze opeens voor zich konden laten werken en konden laten rennen. En ja, dat Haarlemse zaken hier dan eventjes blijven liggen, dat is misschien niet zo'n probleem. Maar ja, ik zou dan toch wel graag van de wethouder horen van wat is voor de toekomst, wat zijn de afspraken over dit soort meerwerk? Want daar zie ik in uw brief ook niks over terug. Nou, voorzitter, ik ga afsluiten. Een beetje droge mond. Sommige bedrijfsvoeringsrisico's, zoals de CAO-stijging, die waren misschien onvoorzien. Maar dat geldt ook voor alle toekomstige bedrijfsvoeringsrisico's, voorzien en onvoorzien. En ook die zijn de komende twee jaar gewoon weer voor onze rekening. Tenminste, zolang er geen goede nieuwe afspraken over worden gemaakt. En zolang die nieuwe afspraken er niet zijn, dan moeten we dus altijd maar achteraf hopen dat Zandvoort wil meebetalen, al is hun eigen begroting, zo kunnen we lezen, inmiddels met maar liefst acht miljoen gestegen en hun overheadkosten met anderhalf miljoen gedaald. Nou, daarom vraagt het CDA deze wethouder om behalve te spreken over bedrijfsvoeringsrisico's die zich al hebben voorgedaan, zoals die stijgende loonkosten en de overheadkosten, maar ook over alle toekomstige bedrijfsvoeringsrisico's, voorzien en onvoorzien, om daar nieuwe afspraken over te maken. Meer precies: wat ons betreft moet er opnieuw worden onderhandeld

over dat artikel 10 van het Dienstverleningshandvest. En de vraag aan de wethouder is: is hij daartoe bereid? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Dank u wel. De reden dat de gemeenteraad in 2016 akkoord ging met de ambtelijke fusie, was dat een aantal grote en belangrijke partijen, dan kijk ik nu iemand ook recht in zijn gezicht aan, voorstander waren van die ambtelijke fusie, want dat was dan een voorportaal voor echt een fusie, dat we één gemeente zouden worden, en hoe groter hoe beter. Nou, de SP heeft nooit het standpunt gehad van hoe groter de gemeente, hoe beter. De SP is ook tegen de schaalvergroting die in heel Nederland de laatste acht jaar heeft plaatsgevonden, dat steeds meer gemeenten werden samengevoegd. Ook de toenmalige burgemeester, de voorganger van de huidige, die zag die ambtelijke fusie als een voorportaal voor dat we dan de gemeente Haarlem-Zandvoort zouden zijn. Nou, ik zie daar geen enkel voordeel voor de inwoners van Haarlem. Als je dan de ambtelijke fusie sec kijkt, wij zijn volksvertegenwoordigers van de Haarlemmers, die hebben ons gekozen, wat hebben Haarlemmers voor baat bij die ambtelijke fusie? En als ik het stuk goed lees, dan zijn er ook heel veel Zandvoorters die dat niet vinden, omdat er een heel andere cultuur is. In Zandvoort was het vroeger zo dat je meteen werd geholpen en op korte termijn, korte lijntjes, enzovoort, en hier in Haarlem zijn we meer van de lange termijn en strategisch denken. Verder is het zo dat politiek Zandvoort verdeeld is over of die ambtelijke fusie moet blijven bestaan. Nou, iedereen weet dat er op dit moment geen college in Zandvoort is, er moet een nieuw college worden gevormd. Dus mijn vraag aan de wethouder is: is het college van Haarlem bereid om een brief te schrijven aan de gemeenteraad van Zandvoort, met het verzoek of als er een nieuwe coalitievorming is, dat er dan ook heel duidelijk in staat of men door wil met de ambtelijke fusie of er mee op wil houden. In het rapport staat dat we in elk geval vijf jaar gebonden zijn. Nou, als Zandvoort ermee op wil houden, dan moeten we voorbereidingen treffen dat de opsplitsing, dat er weer een apart ambtelijk apparaat in Zandvoort komt, dat dat een beetje soepel verloopt. En verder heeft mevrouw De Raadt een aantal dingen opgesomd uit het rapport, en dan met name de nadelen die mogelijk voortvloeien voor Haarlem. Ik kan me ook voorstellen dat er nadelen uit voortvloeien voor Zandvoort. En verder heb ik nog een detailopmerking. Ik vind dat de gemeentesecretaris van Zandvoort wel een heel zwemmende positie heeft. Het wordt zelfs zo omschreven dat ik het niet helemaal meer begrijp, maar in elk geval moet het een schaap met zes poten wezen. En ik leid uit de stukken dat hij dan ook nog gebiedsverbinder is voor Zandvoort, en dat is gewoon een technische vraag, is dat juist of niet? Maar in elk geval, ik zou niet graag gemeentesecretaris van Zandvoort willen zijn. Tot zover.

De voorzitter: Mijnheer Slik.

De heer Slik: Dank u, voorzitter. Allereerst vind ik het vanuit het verleden een dappere stap om het in ieder geval aan te durven. Vanuit Zandvoorts oogpunt is het toch alleen maar te prijzen dat hierdoor de kwaliteit omhoog is gegaan. Dan wordt er gezegd: harmonisatie en efficiencyvoordelen staan onder druk en er wordt afstand ervaren. De vraag aan de wethouder is: wordt er ook ruimtelijke afstand ervaren, is het een ruimtelijk probleem dat de ambtenaren hier zitten en niet dichterbij een deel van de burgers? Ja, verder, ja, is het nou een soort wishful thinking geweest, of gewoon tegen beter weten in dat het efficiencydoel naar beneden moet worden bijgesteld? Ja, volgens mij is de ... ja, dat is altijd het geval achteraf. Wel vindt de ChristenUnie het een goed idee dat B&W op 3 juni al een brief gestuurd heeft. Ik weet niet of dat dan al een beantwoording is van de vraag van de SP. De vraag van de ChristenUnie aan het college is: is er al een reactie ontvangen op die brief, al dan niet in de wandelgangen? En ja, daarbij, ik weet niet of er nog wandelgangen zijn dan in het Zandvoortse gemeentehuis, of dat dat loopgraven zijn geworden, maar in dat verlengde zou ik graag het

college mee willen geven, het wordt al genoemd, de formele vorm staat niet ter discussie, dus geef dat ook vooral mee aan het college en aan de raad in Zandvoort, want Zandvoort zal over vijf jaar nog bestaan als dorp, en over tien jaar en over honderd jaar ook, dus zij zullen toch echt op de lange termijn moeten kijken. Die formele vorm staat dus de eerste vijf jaar niet ter discussie, tenzij er hele rare dingen gebeuren. Nou, die gaan er vast niet gebeuren. En een beetje in aansluiting op het punt van de SP over de gemeentesecretaris van Zandvoort, ja, dat bevreedt ons ook. Het enige is dat de SP het een schaap met zes poten noemt, maar volgens mij is het nog maar een schaap met één of twee poten. Want inderdaad, diegene kan bijna niks meer. Dus ik ben benieuwd of het ... het gaat ons als commissie en als raad niet aan, maar ik ben wel benieuwd wat ons college daarvan vindt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slik. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Actiepartij is nooit voorstander geweest van een ambtelijke fusie, evenals de SP. Wel voor onderlinge samenwerking of een fusie, maar geen ambtelijke fusie, want het is eigenlijk een ding wat eigenlijk niks is. Althans, het is onduidelijk. Zandvoort lijkt ontevreden over de samenwerking en verdeeld. Ook laat de telefonische bereikbaarheid en de dienstverlening te wensen over. De kosten in Haarlem per inwoner lopen op, en in Zandvoort nemen ze af. Dat hebben we uit de Duisenberg light kunnen vernemen. In hoeverre financiert Haarlem Zandvoort? Mede in het licht van de uitgaven, bijvoorbeeld rondom de Formule 1, eerder al genoemd. En ook dat artikel 10, waar het CDA het over had en we kunnen ons in dat betoog vinden. Er wordt geen directe besparing gerealiseerd. Sterker nog, er zijn meerkosten. Uit het Duisenberg-rapport blijkt overigens ook dat het aantal ambtenaren van de gemeente groeit, en de uitgaven aan beleidsdoelen afneemt. Inmiddels loopt in de benchmark Haarlem uit de pas, als het gaat om een heel groot aantal ambtenaren per inwoner. En de vraag is dus: heeft deze groei een relatie met de ambtelijke fusie? Dan staan er dingen in als: de efficiencyvoorwaarden staan onder druk. De Haarlemse werkwijze verhoudt zich nog lastig met de Zandvoortse situatie en de afstand tot het bestuur bestaat nog steeds. Dat zijn allemaal van die dingen die wij toen al voorzagen over die ambtelijke fusie. Dan wordt er ook gesteld: omdat er geen echte goede nulmeting heeft plaatsgevonden van de werklast voor de ambtelijke fusie, is het nu op basis van de beschikbare data niet mogelijk om het beeld te kwantificeren. Dus ook hebben we, we zijn er gewoon ingesprongen, we hebben niet een nulmeting gedaan. En dan over de genoemde waarden zoals wederzijds vertrouwen. Is dit vertrouwen er? Zoals het er staat zou je kunnen lezen dat er nog erg aan dat vertrouwen moet gewerkt worden. En de erkenning van de meerwaarde, daarvoor geldt hetzelfde. Zijn de verschillende culturen wel met elkaar te verenigen? En nou, dan wordt er ook steeds over het efficiencyvoordeel gesproken, wat we uiteraard niet gaan halen. Maar hoe verhoudt zich dat efficiencyvoordeel tot de noodzakelijke investering in de overhead? Tot zover voor de eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil me graag in grote lijnen aansluiten bij het verhaal van het CDA. Mevrouw De Raadt, u heeft een aantal punten zeer kundig en scherp neergezet, dank daarvoor. En ik wil graag even één zinsnede met u delen, die zal ik even citeren, en daar zal ik een aantal vragen aan koppelen. Het is het puntje 2.2.2, bestuurlijke dienstverlening en dan de derde bullet: desalniettemin werken de verschillen in inhoud en bestuurscultuur door op het werk dat de organisatie Haarlem-Zandvoort voor Zandvoort moet doen. Daarmee staat het slagen van het voornemen om uniform beleid op te stellen en uit te voeren, met respect voor ieders eigenheid, onder druk. Dit is zeer kundige ambtelijke taal wat op mij overkomt van het is eigenlijk toch best wel een zootje. En ik hoop dat ik er naast zit, maar dat is de interpretatie die ik eruit haal. En zo staat het rapport vol met een aantal conclusies of constateringën waar we iets mee en zeker ook iets

aan zouden moeten doen. En dan wil ik even terug naar het voornemen om te gaan fuseren, want dat haalde de SP terecht aan. GroenLinks is toen ook positief-kritisch geweest hè. Ik weet niet naar wie u keek, maar ik voelde me in ieder geval aangesproken, want u zei een grote partij en GroenLinks is de grootste.

De heer Garretsen: Ik keek u aan, want u heeft toen inderdaad gezegd: de samenwerking is tijdelijk. Eén van de voordelen van die ambtelijke fusie was dat we dan misschien samen één ...

De heer Gün: En het zat hem met name op de bedrijfsvoering en efficiencyvoordelen daarvan. En toen zijn we positiefkritisch geweest en we hebben daar vele vragen over gesteld, maar met name ook: hoe zit het op de cultuur? Want ik ben heel erg toen op twee kanten gaan zitten. Eén, de zachte kant: is er een match qua cultuur, en passen de twee organisaties bij elkaar? En toen werd er gezegd dat daar onderzoeken naar waren gedaan. Nou, dat botst hier een beetje. Dat is één. En ten tweede heb ik gevraagd om de uitspraak: geen Haarlemse euro voor Zandvoortse zaken, en dan met name de couleur locale zoals we dat toen hebben genoemd. En daarvan is gezegd dat alle kosten van Zandvoort doorberekend zouden worden aan Zandvoort. En we constateren nu dat bijvoorbeeld de CAO, en het zijn dan wel Haarlemse ambtenaren, maar die ambtenaren worden ook ingezet voor Zandvoort. En dat moet ik nog even uitzoeken, maar volgens mij heb ik zelfs dat toen even gevraagd: wat als er een CAO-verhoging komt? En het staat mij bij, maar goed, ik kan er naast zitten, dat er is gezegd: dat berekenen wij dan door in de fee die Zandvoort moet betalen. Dat is wat mij in ieder geval bijstaat. Graag uw reactie daarop.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Mijnheer Gün, bent u ervan op de hoogte dat de lasten voor de Zandvoortse burger enorm zijn afgenomen en die voor de Haarlemse burger juist zijn toegenomen sinds we die fusie zijn aangegaan?

De heer Gün: Ik denk dat het verhaal van het CDA genoeg zegt dat het een goede koop is geweest voor Zandvoort, en we blijken nu tijdens een evaluatie te constateren dat Haarlem er iets minder vanaf komt. Dus ja, in grote lijnen is dat dan zo. Waar het mij met name om gaat, is dat we van tevoren hebben gekeken van joh, wat is er op de zachte hè, de samenwerkingskant, de cultuurkant, wat is daarvoor nodig? Daar waren we op voorbereid, daar hebben we naar gekeken, dat is ons verteld. Weet je, het gaat ook niet in één keer goed, dat hoeft ook niet. Ik ben blij dat het er zo scherp ook staat in de conclusies. Weet je, misschien interpreteer ik hem, en ik hoop dat ik er naast zit, iets te scherp, maar het geeft wel een handreiking en een handvat om er ook met elkaar iets aan te doen. En dan kom ik even bij mijn laatste vraag in mijn eerste termijn: hebben we de wil aan beide kanten, want die ligt ook nogal hè, daar heeft de SP het ook over gehad, hebben we aan beide kanten de wil om er toch een succes van te maken? Want dat staat ook behoorlijk onder druk, haal ik uit het rapport.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik had het vanavond al in het begin gememoreerd over Zandvoort, dat is menigeen al opgevallen in mijn mailbox. Het is natuurlijk heel toevallig en niet toevallig dat Haarlem natuurlijk eigenlijk Zandvoort op de been houdt. Dat is ook de conclusie die ik laatst met de ambtenaar heb gehad. Dat is natuurlijk financieel voor Haarlemmers natuurlijk hartstikke slecht. En ik ben ook bang natuurlijk, met die grand prix, dat wij natuurlijk allemaal de rekening ook een gedeelte meebetalen, ook de Haarlemmers thuis die nu zitten te kijken, dus die mogen dat rustig van mij weten. Het is natuurlijk wel zo, we hebben het toentertijd al eens gezegd: Zandvoort is natuurlijk een hele aparte gemeente. Maar dat wij natuurlijk die

Haarlemse ambtenaren inzetten en misschien de uren, alles waar we geld bij leggen, wat ik niet denk dat het zo is, maar ik ga steeds meer twijfelen na vorige week dat we die sessie hadden over de financiën. En toen ik op een gegeven moment zei: zit nou Zandvoort er ook bij? En dat iedereen, of die achter mij zaten, ik ga geen namen noemen, die zei: nee, dat komt nog. En dan lees ik in de krant: ja, we hebben een meevaller voor dit, een mee... Nee, ik denk niet dat we meevallers krijgen. We krijgen denk ik dat wij zo meteen, de Haarlemmers, mee moeten betalen aan Zandvoort. Dus ik heb toen al eens gezegd, en daar blijf ik bij, Trots Haarlem ook: er moet heel consequent gekeken worden wat daar precies gebeurt. En dat mis ik echt in het hele stuk. Dus ik zou toch aan de wethouder eens willen vragen: licht dat daar eens even door? Want als wij natuurlijk Haarlemse ambtenaren en die gaan Zandvoort doen, hoe zit dat met de uren, hoe zit dat met alles financieel? En als Zandvoort wel op de Haarlemse gemeente wil rekenen, nou, maak er dan maar één gemeente van, want dan hebben we alles echt in de hand en dan weten we precies hoe het allemaal in elkaar steekt. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Wie mag ik het woord geven? Ah, mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, toen ik het las, misschien kijk ik er soms hetzelfde tegenaan als anderen, soms iets anders, toen moest ik wel lachen om de CAO-kosten. Hoe kun je in een contract opnemen dat de CAO-kosten niet worden doorbelast? Mijnheer de wethouder, ik hoop dat u wilt constateren dat dat achteraf wel erg klungelig is geweest. Maar nu toch even terug naar de samenwerking. OPHaarlem heeft zich nooit uitgesproken in ieder geval over de voordelen van een mogelijke fusie van de twee gemeentes. Dat is een ver-van-je-bedshow als je begint met een administratieve samenwerking. Maar wat wij wel weten ... Ik wacht even.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, u noemt administratieve samenwerking. Daar had ik in mijn pleidooi van gezegd dat wij daar voorstander van zouden zijn, maar dit gaat dus over de ambtelijke fusie.

De heer Smit: Sorry, ik bedoel de ambtelijke fusie, neem me niet kwalijk. Dat had ik moeten zeggen. Zandvoort en Haarlem zijn nooit gelijk geweest. Zandvoort, een vissersdorp met mensen, en als je naar elke vissersplaats kijkt, is dat herkenbaar, die hun eigen boontjes moesten doppen, door het achterland nooit geholpen zijn, op zee gevaren liepen en een keihard bestaan. En dat betekent dat de cultuur van de Zandvoorters en de cultuur van Zandvoort zelf, is eeuwenlang anders geweest als die van Haarlem. En als je dan naar ambtelijke samenwerking toegaat, en mijnheer Gün citeerde 2.2.2 met behoud van eigen identiteit, dingen hetzelfde gaan doen, prachtige onzin, maar er zit een weeffout, denken wij, in de insteek, in de ambitie van de ambtelijke samenwerking, namelijk de eigenheid van Zandvoort erkennen en constateren dat je het probeert in de aansturing op één hoop te vegen. Dat is ook, en wij hebben een aantal gevallen gehoord vanuit de raad, aardig misgegaan en dat moest soms overgedaan worden. Geen schande, maar ik zou het leuk vinden als mijnheer de wethouder wil constateren dat er inderdaad die verschillen zijn, die gewoon soms ook in de werkwijze en in de aanpak onoverbrugbaar zijn, en misschien ook wel moeten zijn, omdat Zandvoort Zandvoort blijft en Haarlem Haarlem is. Nogmaals, de ambitie om heel veel dingen in de procesvoering op één manier te doen, ik denk dat je daarmee tegen grenzen aanloopt van de haalbaarheid, maar ook tegen, ja, ik zou zeggen tegen de haren in kamt, zo ongeveer. Ook, en dat viel mij ook op, het is een detailpunt, maar de rol van de gemeentesecretaris als gebiedsmanager lijkt mij een schaap met tussen de twee en zes poten, maar geen vier. En ik vind het probleem dat je de rol van de gemeentesecretaris eigenlijk teveel devalueert. Er zit wel een praktische gedachte achter, de man kent Zandvoort goed, dus laat die maar gebiedsmanager zijn. Nee, hij is de gemeentesecretaris. Ik denk dat het goed is als we constateren dat zoals we hier zitten als commissie en als deel van de gemeenteraad, dat wij totaal niet communiceren in de formele zin met de

Zandvoortse raad, terwijl wij toch in feite de opdracht hebben goedgekeurd, de ambtelijke samenwerking hebben goedgekeurd, en wij eigenlijk er helemaal vanaf zitten en alleen wellicht sommige mensen op individuele basis eens met collega's uit Zandvoort praten. Dat vind ik een beetje zonde. Ook daarin kun je luisteren naar elkaars cultuur, kun je dingen horen die raadsleden vinden. En wat dat betreft is onze voorbereiding op deze evaluatie te beperkt geweest. We hadden gewoon met Zandvoort, met de raad ook moeten communiceren. Dan de kosten. Ik noem net even de CAO. Had er nooit in mogen staan. Vind ik zelf dat Zandvoort moet zeggen: ja, jongens, je hebt gelijk, dat moeten we betalen, ook al staat het in de overeenkomst. Maar het moet wel zo zijn dat we met elkaar gaan herkennen in een stukje evaluatie, nu na dit onderzoek, en ook we hebben onszelf uitgenodigd als college om die evaluatie te maken, dat je a) moet beseffen dat soms processen niet in één model geweven kunnen worden voor twee gemeentes samen, dat je dat dan apart doet en dat je daarmee gaat praten over een ietwat andere, meer, ik zou zeggen, meer gedetailleerde kostendoorrekening naar elkaar, omdat Zandvoort het op de Zandvoortse manier wil. Niets verkeerd mee, want we zijn twee gemeentes. En dan vind ik als OPHaarlem ...

De voorzitter: Mijnheer Smit, ik hoor een punt. U misschien niet, maar ik hoor echt een punt. U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt. Gaat uw gang, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, u zei net heel terecht: enigszins raar dat er geen afspraken gemaakt zijn over die CAO-stijging. Nou klopt dat niet helemaal, want er is wel afgesproken dat het geïndexeerd gaat worden, dus die afspraak is er wel. Alleen, deze stijging is zes en half procent, dus die is vele malen hoger. Maar wat vindt u nou van het feit dat er gewoon over bedrijfsvoeringsrisico's in zijn algemeenheid nul afspraken zijn gemaakt? Er zijn geen afspraken gemaakt over wat verstaan we precies onder een bedrijfsvoeringsrisico? Welke dan? Op welke manier worden die verdeeld? Nee, dat allemaal niet, dus het enige wat er staat op dit moment, in artikel 10, is: alle bedrijfsvoeringsrisico's zijn voor de gemeente Haarlem. En het lijkt ook alsof Zandvoort daar aan vasthoudt, dus bent u het met mij eens dat we eigenlijk gewoon dat artikel, dus daar moeten we opnieuw naar kijken. We moeten vaststellen: wat zijn bedrijfsvoeringsrisico's, welke kunnen zich gaan voordoen, en ook die we nu nog niet kunnen bedenken, en er dan een verdeelsleutel aan hangen.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw De Raadt, ik ben het met de beschrijving van u over dit technisch probleem met u eens. Het contract is ingestoken van jongens, als we Zandvoort maar bij ons hebben, dan gaan we een heleboel dingen samen doen, efficiencylagen halen we eruit, dus je kunt Zandvoort ook flink wat beloven, het wordt altijd voor ons voordeliger. Wat er nu gebeurt, is dat wij moeten beseffen dat wij een contract hebben gesloten met Zandvoort. En als je constateert dat dat wellicht vanwege de uitvoering, vanwege de specifieke wensen van Zandvoort in die uitvoering, meer moet kosten, dan moet je niet gaan dreigen. Dan moet je niet gaan zeggen van dit moet anders, dat moet anders. Uiteindelijk kan Zandvoort het contract uitzitten en aan het eind van de rit zeggen: nou, we doen het toch weer zelf. Dat laatste zal een hell of a job zijn, dus ik denk dat het goed is als je met elkaar gaat praten, in de wetenschap dat je over een paar jaar naar een nieuw contract moet, en dat je nu kijkt waar en hoe er aanpassingen gemaakt kunnen worden. Want ik ben het met u eens: het contract was eenzijdig. Maar nogmaals, daar zat ook een bedoeling van Haarlem achter, dat moeten we niet vergeten. Het contract is evenwel eenzijdig en leidt door het niet realiseren van die bedoeling tot meerkosten voor Haarlem. Moet je met elkaar gaan koffie drinken en praten en kijken hoe Zandvoort, je zou moeten zeggen van als je met elkaar blijft samenwerken, daar ook gevoelig voor moet zijn. Maar ik wil het

niet neerleggen als Zandvoort moet, nee, Zandvoort moet op zich niks. In gezamenlijkheid moeten we dit vraagstuk bespreken. Ik laat even de eerste termijn hierbij, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer IJsbrandy, had u een interruptie op de heer Smit? Gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Interruptie aan de heer Smit en dan met de vraag: u zegt, we moeten met Zandvoort gaan praten. Maar met wie praten we dan eigenlijk? Want Zandvoort heeft al zijn ambtenaren hier zitten, dus het is een beetje ... Althans, je kan natuurlijk wel praten met mensen, maar alle informatie die ze zullen moeten hebben om een gekwalificeerd gesprek te voeren, die komt hier vandaan. En dat is eigenlijk ook mijn punt, dan ga ik eigenlijk naar mijn eerste termijn over.

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Smit.

De heer Smit: Nou, wij hebben, zij het even met een kleine onderbreking, maar in principe in Zandvoort een college zitten. We hebben in Zandvoort een raad zitten, we hebben een gemeentesecretaris zitten. En kies je partners in de dialoog, maar daar zitten ze. En die zijn prima te bereiken en die hebben in de optelsom voldoende kwaliteit om met ons die dialoog aan te gaan. Ben ik van overtuigd. Als dat niet zo is, ja, nee, dat zou bijna een onzinnig beeld zijn, dat we de gemeente Zandvoort zo onthoofd hebben dat ze zelfs de dialoog met ons niet meer aan kunnen gaan. Nee, dat geloof ik niet.

De heer IJsbrandy: Nou, dat geloof ik wel, want als je natuurlijk gewoon ziet wie er feitelijk nog zitten, dat is natuurlijk een buitengewoon klein groepje. Ik heb vroeger in een grijs verleden met outsourcing te maken gehad, en je zou dit als een vorm van outsourcing kunnen zien hè, Zandvoort is een bedrijf, heeft zijn hele back office apparaat zeg maar in feite uitbesteed aan Haarlem. Dat zijn twee ongelijksoortige grootheden hè, Zandvoort is een soort MKB-bedrijf, Haarlem is toch een behoorlijk groot concern. Nou, dat is echt, en dan zeg je eigenlijk: ja, de regieorganisatie die je dan toch in je eigen organisatie moet houden om dat contract te kunnen managen, die moet aan bepaalde eisen voldoen. Daar moet voldoende kwaliteit zitten, voldoende eigen reken capaciteit om nog te weten wat je überhaupt met elkaar aan het doen bent. Die capaciteit die zit er gewoon ten enenmale niet. Dus Zandvoort heeft zich buitengewoon kwetsbaar gemaakt door eigenlijk de sleutels volledig uit handen te geven, alles wat er aan kennis is en nodig is, dat zit allemaal hier in Haarlem. Dus ja, wij kunnen die wethouders en die raadsleden, eventjes slecht gedacht, alles op de mouw spelden wat we maar willen, zonder dat ze in staat zijn om daar maar ook op welke manier dan ook nog gaten in te schieten. Dus dat betekent dat eigenlijk die hele onderhandelingspositie en die hele relatie, die is volstrekt niet houdbaar, die is niet duurzaam op deze manier.

De voorzitter: Ja, dat mag.

De heer Smit: Wat u zegt, daar zit een kern van waarheid in. Wij hebben zelf geadviseerd, ten tijde van het vormgeven van die samenwerking: zorg ervoor dat er een kern in Zandvoort blijft zitten. Dat is heel belangrijk voor de continuïteitsvraag die u stelt. Maar nou even op de man, als wij met zijn tweeën in Zandvoort zitten om de Zandvoortse belangen te verdedigen, wij met zijn tweeën, letterlijk, dan zijn wij in staat om dat aardig goed te doen, twee man. Nou, er zit een griffier, er zit een gemeentesecretaris, er zit een college, er zit een raad. En ik ken een paar mensen van die raad die echt heel erg slim zijn. Dus kortom, de kwetsbaarheid die u aangeeft, ja, ik vind dat er te weinig over is gebleven als een Zandvoortse kern om dialogen elke dag te voeren. Desalniettemin, er is voldoende kwaliteit in huis om met ons de dialoog aan te gaan. En ik hoop dat de wethouder dat ook wil beamen, anders praat hij tegen niemand, dan heeft hij de brief geschreven naar iets

van een postbus die niet geopend wordt. Dus ik wil graag ook wel van de wethouder daar een beeld van hebben.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, heeft u voldoende ... Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Wisse. Gaat uw gang.

Mevrouw Wisse: Dank u wel, voorzitter. De eerste twee jaar van de gemeenschappelijke regeling van Haarlem met Zandvoort zitten erop. En zoals reed gezegd, uit de tussenevaluatie van Berenschot lijkt Zandvoort door de fusie vooral aan kracht en kwaliteit te hebben gewonnen, terwijl Haarlem geen efficiencyvoordeel van de fusie ondervindt, tot nu toe en dat er vijf kilometer van dit stadhuis vandaan een volstrekt andere cultuur zou heersen. Tegelijkertijd blijkt uit een recente enquêtepeiling door I&O in opdracht van Berenschot dat Zandvoorters een overwegend negatief gevoel hebben bij de fusie. Haarlem heeft Zandvoort 3 juni uitgenodigd om te praten over de uitkomsten van de tussenevaluatie, juist nu, ten tijde van de formatie in Zandvoort, maar Zandvoort heeft deze uitnodiging vorige week, 11 juni, had ik toevallig al uitgevraagd bij het vragenuur, afgewezen, althans, uitgesteld tot het nieuwe Zandvoortse college is aangetreden. Mijn vraag daarover zou net als van OPH zijn: is er sinds het afslaan van de uitnodiging door Zandvoort nog contact geweest met Zandvoort, met bijvoorbeeld de burgemeester en de gemeentesecretaris? Gaat het Haarlemse college nog met goede moed voorwaarts op dit fusiepad? En nog twee vragen: hoe wil het college concreet ...

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw Wisse, u moet me even uitleggen. Voort op het fusiepad, zit daar bij u een diepere inhoudelijke gedachte achter?

Mevrouw Wisse: Ambtelijke fusiepad. Net als u net samenwerking per ongeluk zei, voeg ik nu het woordje ambtelijk toe. Nog twee vragen, voorzitter. Hoe wil het college concreet bevorderen dat deze fusie niet alleen voordeel oplevert voor Zandvoort, maar ook voor Haarlem? En hoe wil het college onze raad betrokken houden bij het oppakken van de aanbevelingen van Berenschot? Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Wisse. Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Dank u wel, voorzitter. Ja, Berenschot heeft een vrij zorgelijk rapport opgeleverd, dat ook niet helemaal als een verrassing komt voor degenen die het Duisenberg-rapport al hebben gezien. Nou ja, voorop staat dat D66 altijd een voorstander van samenwerking is. We hebben destijds ook de ambtelijke fusie met Zandvoort gesteund, en bij dat besluit hebben de volgende toezeggingen een belangrijke rol gespeeld. Dat was allereerst dat door de samenwerking de kwaliteit van de organisatie zou verbeteren, dat als gevolg hiervan een efficiencyvoordeel zou optreden en dat de kosten voor de Haarlemse bewoners niet zouden toenemen. Het rapport van Berenschot schetst dan eigenlijk een heel somber beeld, want zij zeggen dat de kwaliteit van de organisatie gelijk is gebleven, dus voor Zandvoort enorm is vooruit gegaan, maar voor Haarlem eigenlijk niet. Er is verder geen sprake van efficiencyvoordelen. En Berenschot is in een eerder rapport heel somber of die ooit zullen komen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt, u heeft een interruptie van de heer Garretsen. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Wij vonden destijds uw wethouder heel naïef, dat hij dacht dat een efficiencyvoordeel zou opleveren. Er waren ook landelijke onderzoeken dat dit soort ambtelijke fusies bijna nooit efficiencyvoordelen

oplevert. Dus de conclusie van Berenschot verbaast mij niet. En ik vind het jammer dat D66 destijds in de argeloosheid van de vorige D66-wethouder is meegegaan om te denken dat zoiets een efficiencyvoordeel op kan leveren. Nou, nogmaals, ik vind dat naïef.

Mevrouw Van der Windt: Wat is uw vraag?

De voorzitter: Goede vraag, mevrouw Van der Windt, wat is uw vraag?

De heer Garretsen: Dat wil de voorzitter altijd, maar dat doe ik niet.

Mevrouw Van der Windt: Nee, ik ben het ... Dat vind ik niet. Nou, goed, en Berenschot komt verder tot de conclusie dat door ongelukkige contractvorming de kosten voor de Haarlemse bewoners fors zijn gestegen, omdat het erop lijkt dat de ambtenaren veel meer werk voor Zandvoort doen dan waarvoor Haarlem betaald krijgt.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt, u heeft alweer een interruptie. Dit keer van de heer Smit.

De heer Smit: Een goed bedoelde. U zegt: ongelukkige contractvorming. Maar u bent het met mij eens dat we daar toch echt bij hebben gezeten, en nog sterker, het zo gewild hebben om Zandvoort binnen te halen? Ik bedoel, het lijken wel een soort krokodillentranen, terwijl dat hele contract vooropgezet is om het zo vorm te geven. En nu achteraf met de constatering: ja, sommige dingen die vallen niet zo uit als we willen. Maar dat is toch de praktijk? We zijn toch niet het contract ingetrokken door Zandvoort? Nee, heeft u het gevoel dat er twee gelijkwaardige partijen destijds het contract hebben gesloten en ieder, of misschien gezamenlijk, maar ieder ook met een afzonderlijke ambitie?

Mevrouw Van der Windt: Nou, dat is op zich een hele interessante vraag. Ik gaf alleen maar weer in mijn eigen woorden wat de conclusies van het rapport van Berenschot waren, en die zeiden: het is ongelukkige contractvorming.

De voorzitter: Ja, mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik wilde u vragen of D66 van mening is veranderd. Want wat de heer Smit zegt, dat klopt. D66 en andere partijen willen zo graag die ambtelijke fusie, dat ze wel meer dingen wilden weggeven. En uw wethouder destijds ook. En nu ineens zegt u: ja, het contract was destijds verkeerd. U heeft dat zelf als D66 gewild. Bent u dat met mij eens? En waarom bent u dan nu van mening veranderd?

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ik schets de conclusies van het rapport van Berenschot, die zeggen: het is ongelukkige contractvorming. En D66 was en is bereid om omringende gemeentes, die zeggen: nou, het is beter, zouden wij verder kunnen met een ambtelijke fusie die ons beide ten gunste komt, daar is D66 voorstander voor om daarmee te helpen.

De heer Garretsen: Deze ambtelijke fusie komt niet beiden ten gunste en dat wist u destijds ook en u wou gewoon heel graag groter worden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mevrouw Van der Windt, gaat u verder.

Mevrouw Van der Windt: Wij wisten dat destijds niet, maar nu het rapport Berenschot komt, blijkt daar wel wat op af te dingen te zijn. Nou, goed D66 heeft de brief aan het college met belangstelling gelezen, en de gemeente Haarlem wil in gesprek gaan over een aantal dingen. Allereerst een gesprek over de omgang met het efficiencyvoordeel, vervolgens over de noodzakelijke investeringen en overhead, en tot slot over de extra stijging loonkosten/CAO-afspraken. Het verrast D66 allereerst dat in de brief niet wordt gesproken over een volledige en transparante vergoeding voor de door Haarlem geleverde diensten. En wij vragen ons af of de wethouder kan vertellen of dit ook onderwerp van het gesprek is. En verder vindt D66 het opvallend dat in de brief aan het college Zandvoort nog steeds wordt gesproken over omgang met het efficiencyvoordeel. En daaruit lijkt eigenlijk te volgen dat de gemeente Haarlem nog steeds van mening is dat de ambtelijke fusie de afgelopen twee jaar tot efficiencyvoordelen heeft geleid. Dat lijkt eigenlijk niet zo te zijn. Maar waarom wordt dan gewoon niet transparant en open gesproken over omgang met een efficiëncynadeel, of een tijdelijk nadeel? Zoals net al gezegd, D66 staat op zich achter de bereidheid om Zandvoort ambtelijk te ondersteunen, maar vindt het wel belangrijk dat de kosten van die fusie niet op de bewoners van Haarlem worden afgewenteld, en zeker niet ...

De voorzitter: Ja, u heeft een interruptie. Gaat uw gang, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel. Nou ja, u zegt heel terecht hè, die efficiencyvoordeel wat ons beloofd is, dat heeft zich natuurlijk helemaal niet voorgedaan. Maar wat vindt u van de efficiencykorting die Zandvoort drie jaar achter elkaar heeft gekregen, namelijk in 2018, 2019 en in 2020 weer krijgt, van maar liefst een half miljoen euro?

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Nou ja, dat is in het licht van de informatie die Berenschot nu boven tafel haalt, verrassend.

Mevrouw De Raadt: En zou dat dan ook niet iets moeten zijn wat het college minimaal op tafel moet gaan leggen bij deze tussenevaluatie? En misschien moeten we dan, behalve, mijn betoog was om artikel 10 aan te passen, ik hoop dat u dat wellicht kunt steunen, maar dat we dan misschien ook artikel 9, waarin deze efficiencykorting wordt geregeld, dat we die misschien ook moeten herzien.

Mevrouw Van der Windt: U heeft mij net horen zeggen dat ik mij afvraag waarom er niet over efficiëncynadeel wordt gesproken, in plaats van over omgaan met efficiencyvoordeel, dus daarin is inbegrepen dat dat ook onderwerp van gesprek zou moeten zijn, ja.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Smit.

De heer Smit: Ja, met één opmerking nog, dat Berenschot, ik heb vaak rapporten van Berenschot gelezen, en ik blijf altijd kritisch op wat Berenschot schrijft. Dus Berenschot heeft geschreven dat, dus het is zo, dat gaat voor mij een stap te ver. Maar wat ik heel interessant vind, in de dialoog met u beiden zei mevrouw De Raadt: de efficiencyvoordelen die ons beloofd zijn. Nou, ik weet één ding zeker: in geen enkel notuul van Zandvoort staat dat zij ons efficiencyvoordelen beloofd hebben. Dus we praten eigenlijk tegen onszelf, van we hebben onszelf efficiencyvoordelen beloofd en nu zijn ze er niet. Maar laten we vooral dat zeggen. Laten we gewoon zeggen: wij hebben onszelf efficiencyvoordelen beloofd, maar ze zijn niet gekomen. Maar het klinkt elke keer alsof Zandvoort de schuldige is van het feit dat wij de efficiencyvoordelen niet binnen hebben gehaald. Ik denk

het niet. Ik denk dat het gewoon een misinschatting, een miscalculatie van ons geweest. Op welk gebied dan ook, maar het is onszelf aan te rekenen en niet Zandvoort.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. U heeft nog een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, een aantal jaren geleden heeft Zandvoort een bureau ingeschakeld, dat heette toevallig Berenschot, van wat moeten we verder doen met de ambtelijke organisatie? En er kwamen drie alternatieven uit. Wat stond één op het advies van Berenschot? Ambtelijke fusie met Haarlem. Vindt u het dan verstandig dat hetzelfde bureau dan evalueert hoe het met die ambtelijke fusie is gegaan? Want het is op hun advies gebeurd.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Nou ja, je kan er veel van zeggen, maar het lijkt er niet op dat ze daardoor met meel in hun mond zijn gaan praten en nadelen hebben geprobeerd weg te poetsen. Ik ga door, ja. Nou ja, op zich, zoals gezegd, D66 staat nog steeds achter de bereidheid om Zandvoort ambtelijk te ondersteunen, maar niet dat die kosten tot hogere kosten van de bewoners van Haarlem zorgen, en zeker niet nu de noodzaak om tot een fusie te komen bij Zandvoort ligt, en Zandvoort ook daadwerkelijk de vruchten heeft geplukt van die fusie. Er is net gesproken over artikel 10 van het Dienstverleningshandvest en waarin terecht wordt gezegd dat in artikel 2 staat dat bedrijfsvoeringsrisico's bij de gemeente Haarlem liggen. Ik denk eigenlijk dat veel belangrijker is artikel 9 lid 6, omdat daarin staat dat jaarlijks wordt gesproken over de hoogte en samenstelling van de financiële vergoeding. Dus dat is, het is niet zo dat we ooit in artikel 9 lid 7 een bedrag hebben afgesproken en dat dat, wat er ook gebeurt, voor eeuwig blijft staan. In artikel 9 lid 6 staat dat het gewoon elk jaar opnieuw onderhandeld kan worden. Dus ik vroeg me ook af of dit een aanknopingspunt is om het gesprek met Zandvoort aan te gaan. Tot zover, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Windt. Mijnheer IJsbrandy, u heeft nog een interruptie op mevrouw Van der Windt? O, de termijn. Gaat uw gang. U heeft nog een interruptie op mevrouw Van der Windt. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, u zegt van ik denk dat artikel 10 niet zo belangrijk is. Maar dat wordt wel degelijk gezegd in het rapport van Berenschot, die zegt van ja, de gemeente Haarlem heeft helemaal geen afspraken gemaakt over wat bedrijfsrisico's zijn. En omdat we wel de afspraak hebben gemaakt dat alle bedrijfsrisico's voor ons op onze conto komen, kan er dus heel makkelijk door Zandvoort gezegd worden: ja, dit is een bedrijfsrisico, dus hij is voor jullie. Bent u het dan niet met me eens dat we op zijn minst moeten gaan praten over wat zijn precies bedrijfsvoeringsrisico's die zich in de toekomst kunnen gaan voordoen? Dat we dat in ieder geval duidelijk hebben, in navolging van ook het rapport van Berenschot.

De voorzitter: Mevrouw Van der Windt.

Mevrouw Van der Windt: Ja, ik denk op zich dat het ook goed is om daarover te spreken. Ik bestrijd alleen dat door dit artikel het niet mogelijk is om elk jaar opnieuw te praten over gewoon een reële en toereikende vergoeding voor de kosten die door Haarlem worden gemaakt ten behoeve van Zandvoort. Dus het is zeker goed om daar ook naar te kijken. En gelijktijdig zie ik ook in artikel 9 lid 6 voldoende kapstok om elk jaar opnieuw te praten: wat is een reële vergoeding voor Zandvoort voor de dienstverlening door Haarlem?

Mevrouw De Raadt: Ja, dat ben ik met u eens.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, Haarlem is tien keer zo groot als Zandvoort. Dat is eigenlijk ook een aantal jaren geleden een beetje zo de sleutel geweest van hoeveel moet Zandvoort nou betalen aan Haarlem? Nou, doe ongeveer tien procent, dan is dat ongeveer wel genoeg. En zo zijn ze aan die tien miljoen gekomen die Zandvoort nu jaarlijks voor het apparaat betaalt, de fee voor het werk dat Haarlemse ambtenaren, of zeg maar de gecombineerde ambtenaren voor Zandvoort uitvoeren. Zoals ik net al opmerkte, dat is eigenlijk een situatie die zich daarna is gaan ontwikkelen. Haarlem maakt natuurlijk als grote gemeente allerlei keuzes. We hebben natuurlijk allerlei onderwerpen al deze avond de revue laten passeren. Maar er zijn natuurlijk allerlei keuzes die een grote gemeente als Haarlem maakt, kan maken. En de vraag die je natuurlijk moet stellen, is van is het redelijk dat die kosten die een grote gemeente maakt vanuit zijn eigen overwegingen, dat je die steeds één op één doorbelast aan een kleine gemeente, waar je dan toevallig dienstverlener voor bent, en die als het helemaal zelfstandig was geweest en eigen afwegingen had kunnen maken, misschien op al die onderdelen, ja, dat beleid niet gevoerd had, of ander beleid gevoerd had, of wat dan ook. Dus het idee dat je elk jaar kan gaan heronderhandelen om alle overhead, of alle kosten die we in Haarlem creëren, vervolgens steeds weer af te wentelen op de bewoners van Zandvoort, ja, ik denk dat dat een illusie is. Ik denk ook dat dat nou niet bepaald het vertrouwen zal versterken hè, waar Berenschot al kritische opmerkingen over maakt. Dus ja, je moet op de een of andere manier Zandvoort als kleine gemeente een veel leaner model aan kunnen bieden dan het zeg maar meer luxe model wat we als Haarlem, als grote gemeente hebben. Dus dat gaat altijd wringen, dat gaat altijd knelpunten opleveren. Dus ik denk ook de hele fusie, ambtelijke fusie, heeft natuurlijk een voorbereidingstijd gehad van waarschijnlijk ook een jaar of drie hè. We zijn volgens mij in 2015 al begonnen met het sociaal domein. We hebben nu een contract dat vijf jaar loopt, dus dat loopt over drie jaar af. Dus je moet eigenlijk nu al gaan nadenken over wat doen we dus over die drie jaar? Gaan we de boel weer aan elkaar trekken, zodat Zandvoort zijn eigen apparaat weer heeft? Dan moet je er eigenlijk nu al over na gaan denken hoe dat er dan uit moet zien en hoe je dat moet gaan oplijnen. Dan wel, gaan we naar een volledige ook bestuurlijke fusie toe, en dan, nou 2022 zijn er toevallig verkiezingen, dat zou een mooi moment zijn, maar ook daarover moet je dan nadenken hoe je dat proces dan wil oplijnen, of laat ik zeggen de alternatieven die zich daar dan in aanbieden, hoe je die tegenover elkaar zet om daar een heldere keuze in te maken. En dat is niet een keuze die je volgens mij pas over drie jaar moet maken, want dan heb je nog weer jaren nodig om het uit te voeren, dat moet je nu echt al gaan doen. Dus dat zou iets zijn wat wij willen aanbevelen. Ja, mijnheer Smit?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer IJsbrandy, kunt u zich ook voorstellen dat er een derde variant is, dat we gewoon heel lang doorgaan met die ambtelijke fusie en het daarbij houden?

De heer IJsbrandy: Nou ja, dan gaan we dus elk jaar heronderhandelen over het contract. We kunnen kijken hoe lang het goed gaat. Dat is een derde weg, inderdaad.

De heer Smit: U klinkt wat negatief, maar die voorbeelden zijn er in de wereld toch legio, waarin men jarenlang, en of je nu elk jaar onderhandelt, of elke twee, drie, vier jaar onderhandelt, maar er zijn toch meerdere voorbeelden van langdurige ambtelijke integratie in de vorm van samenwerking?

De heer IJsbrandy: Nee, volgens onze informatie is die er niet. We hebben daar ook met ambtenaren van deze gemeente over gesproken. En deze ambtenaar zei: dat kan eigenlijk, er gebeuren twee dingen, of het knalt uit elkaar, of het gaat volledig fuseren. Een tussenweg langdurig kende deze persoon eigenlijk niet.

De heer Smit: Uithoorn bijvoorbeeld.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, u heeft ook een interruptie op de heer IJsbrandy?

De heer Garretsen: Ja, u schetst twee alternatieven, en ook het alternatief dat we één gemeente worden. U heeft het dacht ik gehad over een geheel verschillende cultuur. Acht u in het belang van de inwoners van Haarlem, en die hebben u gekozen, dat wij ook een politieke fusie met Zandvoort aangaan, dat we één gemeente worden?

De heer IJsbrandy: Nou, dat moeten we natuurlijk toetsen, dat is natuurlijk niet gezegd. Maar ik denk dat we het scenario eens gewoon uit moeten werken en ja, zowel in de raad van Zandvoort als representant van de Zandvoortse bewoners, als in deze raad als representant van de Haarlemse bewoners zullen we dat moeten bespreken en eventueel in 2022 kunnen we erover stemmen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: U bent dus tegenstander ... Tenminste, ik hoor u zeggen: wij als representanten moeten erover beslissen. U wil geen referendum dan, onder alle Haarlemmers, van nou, onder de gebruikelijke condities, er moet meer dan dertig procent gestemd hebben, er moeten zoveel voorstander zijn voor een fusie met de gemeente Zandvoort?

De heer IJsbrandy: Nou, dat zou een goed procesvoorstel kunnen zijn, zeker.

De voorzitter: U was klaar met uw bijdrage? Dank u wel. Waren er verder nog bijdragen? Nee, dan is het woord aan de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik vind het eigenlijk best wel een heel, heel erg ingewikkeld onderwerp. Want het heeft zoveel verschillende kanten en facetten, en er wordt van verschillende kanten ook uitgegaan van zeg maar biasen, hoe heet dat ook alweer, vooroordelen, namelijk dat voor wat het één op één zo is geweest met hetzelfde bureau die dat drie jaar geleden heeft gedaan, dat nu ook weer heeft gedaan. Nou, ik kan u vertellen: ik heb daar bij gezeten. Er is een offerte aangevraagd gewoon aan verschillende bureaus, en op basis van turven is gewoon gekeken welk van die drie bureaus het beste was, en Berenschot had de beste propositie. Dus daarom hebben zij dit rapport gemaakt. Ik zie een vraag.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Smit

De heer Smit: Misschien is gesuggereerd, mijnheer de wethouder, dat u van tevoren Berenschot voor deze opdracht niet uit had moeten nodigen, en dan had u hem ook niet in de afweging mee hoeven nemen.

Wethouder Botter: Het kan allemaal wel zijn, maar ik ben niet degene geweest die ze heeft uitgenodigd, dat is Zandvoort geweest, en Zandvoort heeft het ook betaald en die heeft ook zeg maar het nodig gevonden om niet zeg maar een oppervlakkige evaluatie of toets te houden nu, maar eentje te doen die echt heel erg diepgaand is. En waarom is dat gebeurd? Omdat je bij verschillende trajecten die vergelijkbaar zijn in het land met deze, je gewoon merkt dat zo'n periode van twee jaar eigenlijk ook de toon zet van hoe je verder met elkaar omgaat. Als je niet na twee jaar een dergelijke evaluatie doet, en je hebt wel een afspraak gemaakt voor vijf jaar, dan gaan dingen etteren, dan gaan dingen gewoon niet worden uitgesproken en dan zit je op een gegeven moment met de problemen na vijf jaar. De ambitie van de beide colleges is nog steeds om de

samenwerking ook na vijf jaar voort te zetten. En dat er flink moet worden ingegrepen en moet worden heronderhandeld, dat zijn wij ook met u eens. In ieder geval is het zo dat ons ter ore was gekomen dat de samenwerking tussen Haarlem en Zandvoort ook één van de dossiers was die op de tafel lag van de formateur. En dat is de reden geweest waarom wij meer in haast dan in dichtheid als het gaat over van wat er nou allemaal expliciet zou moeten worden behandeld en besproken, het belangrijk vonden dat in ieder geval de brief van Haarlem bij de informateur en bij de onderhandelaars lag. En waarom hebben we dat gedaan? Omdat wij het belangrijk vonden dat er een duiding werd gegeven van onze kant. Het college van Zandvoort was demissionair, voelde zich op dat moment niet geroepen of niet in positie om het rapport aan te bieden aan de gemeenteraad met daarbij een verhaal. En men vond het belangrijk dat het nieuwe college, met een nieuwe samenstelling, in alle vrijheid vervolgens kon gaan praten over de uitkomsten van het rapport met de gemeenteraad en ook met het college van Haarlem. Ik heb natuurlijk wel gebeld met mijn ambtsgeenoot die de samenwerking met Haarlem doet, dat is Ellen Verheij. Nou ja, Ellen begreep dat het rapport de nodige vragen oproep bij het college van Haarlem. En we hebben natuurlijk ook in alle openheid besproken dat dit ook best wel de nodige vragen zal opleveren in onze gemeenteraad in Haarlem, want als je het rapport gewoon goed leest, dan merk je dat er één partij in financieel opzicht heel gunstig uitspringt, en de andere minder. Sommige dingen zijn minder zeg maar ernstig dan dat u beschrijft, maar grosso modo is over de gehele linie, moet je constateren dat inderdaad, zoals het CDA ook zegt, Zandvoort een heel erg goede deal heeft gesloten. Ik begrijp dat u vindt dat we dat niet zo kunnen laten voortbestaan, dat we daarover het gesprek aan moeten gaan. Ik heb u heel erg goed gehoord in welke richting u denkt. Maar ik kan daar nu gewoon op dit moment niet zeggen wat daar de uitkomst van wordt. Ik kan u ook op dit moment niet vertellen hoe het nieuwe college van Zandvoort daarop zal reageren. Maar ik zal een stevig gesprek daar aangaan, dat ben ik aan mijn stand verplicht en dat is ook hetgeen wat u mij nu meegeeft als opdracht. Het is overigens niet zo dat bijvoorbeeld extra kosten die gemaakt worden voor extra dossiers, dat Haarlem dat betaalt. Als er extra capaciteit moet worden ingehuurd voor de Formule 1, betaalt Zandvoort dat zelf. Dus dat is niet zo, dat dat dan door ons wordt gedaan. Ik zie dat er een vraag is.

De voorzitter: U heeft twee interrupties. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, u moet opletten met mij, want ik geloof niet dat ik me helemaal door het woord wij geroepen voel, of eigenlijk vertaald voel. U zegt: een stevig gesprek. Het ademt weer de teneur uit dat u op een bepaalde manier in een contract bent gestonken dat nu teveel geld kost. Het blijkt meer te kosten dan het oplevert, maar het is een contract dat willens door beide partijen is besproken, heeft lang geduurd, en is afgesloten. En als je dan, vind ik, een stevig gesprek gaat voeren, doe je één ding fout, namelijk een stevig gesprek voeren. Want je hoort op basis van gelijkwaardigheid, en in feite is Haarlem technisch gezien, contractueel gezien, een stukje onderliggende partij, want we hebben het gewoon met open ogen gesloten, maar we hebben nu een probleem. Dan hoor je dat te bespreken. Maar als je als Haarlem Zandvoort binnenkomt voor een stevig gesprek, dan denk ik dat je de cultuur van Zandvoort, maar misschien van elke partner waarmee je een contract hebt afgesloten, niet goed snapt.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Handig voor de wethouder, beide vragen tegelijk. U zei dat u vindt dat Zandvoort een goede deal heeft gesloten. Dat ben ik met u eens. Maar zegt u daarmee tegelijkertijd ook dat u vindt dat het vorige college in zijn onderhandelingen tekort is geschoten? En wat is daar dan de oorzaak van? Of is de oorzaak die ik vermoedde, dat het vorige college heel graag die ambtelijke fusie wou en daarom teveel water bij de wijn heeft gedaan?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Uw spreektijd is trouwens op. Wethouder gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, kijk, het mooie is altijd dat als je de tijd neemt om goed te luisteren naar wat raadsleden en commissieleden zeggen, dat het net lijkt of je ineens, als je dan antwoord geeft op iets, dat er dan iets heel anders wordt gezegd. Ik wil daarmee zeggen dat ik het begrip stevig gesprek helemaal niet de kwalificatie of de ondertoon meegeef die er wordt ingelegd door OPH. In een goede relatie, en ik ben ervan overtuigd dat wij als Haarlem en Zandvoort een heel erg goede relatie hebben, moet een goed gesprek en een stevig gesprek kunnen plaatsvinden. En ik zou geen knip voor de neus waard zijn als ik de meerderheid gehoord hebbende hier in deze raadzaal, geen recht zou doen om dat gesprek ook op die manier in te steken. Het is namelijk zo dat er een aantal dingen, dat heeft helemaal niks te maken ook met de vraag of mijn voorgangers wel of niet goed hebben onderhandeld, het gaat over de omstandigheden waarbinnen dat samenspel en dat contract tot stand is gekomen. U weet net zo goed als ik, mijnheer Garretsen, dat wij als Haarlem in een hele penibele situatie zaten, waar we een hele instabiele organisatie hadden, waar we organisatieverbeteringen aan het doorvoeren waren en vervolgens ook nog eens een keer te maken kregen met het één jaar verlate invoegen van het personeel wat van de ambtelijke organisatie van Zandvoort tot één gemeenschappelijke organisatie is gebracht. Dus wij hebben één gemeenschappelijke regeling gekregen op het moment dat we best wel heel erg instabiel waren. En daarnaast waren er net verkiezingen geweest, met een heel ambitieus college ook aan deze kant. En het is allemaal met de kennis van nu heel interessant om te kijken of er wel of geen efficiencywinst is gehaald, maar ik geef het je te doen. Als je kijkt naar de omstandigheden waar we met elkaar mee te maken hebben gehad, dan is het zeg maar, ik wil niet zeggen een wonder, maar wel heel erg fijn dat er zoveel dingen ook goed zijn gegaan. En als we dan nu terugkijken naar de uitkomst van deze zaken, dan hebben wij zelf ook een enorme investeringsspurts gedaan op het terrein van ICT, eigenlijk die tijdens het moment van de fusie helemaal niet zodanig echt zo expliciet gepland stond. In ieder geval, die niet voldoende teruggekomen is in de hoe heet het, hele overheeddiscussie. Want als je gaat kijken wat wij de afgelopen jaren hebben geïnvesteerd, ik heb echt miljoenen toestemming van u gevraagd of we allerlei werkplekken konden veranderen, of we servers anders konden inrichten en of we, hoe heet het, dat hele Any uitrollen, waar we vanavond ook nog over komen te spreken. Dus we zijn ontzettend aan de slag gegaan met extra investeringen. Dus ja, er zijn verschillende dingen die we moeten bespreken. En als u vindt misschien dat ik niks van Zandvoort weet, dan bent u helemaal verkeerd. Want ik ken het klappen van de zweep van Zandvoort heel erg goed. Ik heb als wethouder van Heemstede en Bloemendaal ook meegemaakt hoe het is om te functioneren in een kleine of middelgrote gemeente, en ook met een andersoortige gemeenschap dan de Haarlemse. En wat ik dus ook merk nu in het ongeduld wat bij bestuurders zit uit Zandvoort, dat ze de korte lijntjes missen, ja, dat heb ik ook af en toe als wethouder van Haarlem, omdat ik ook weet hoe anders het kan zijn in een kleinere gemeente. Dat werkt gewoon anders. En als je van het een op het andere dag niet meer te maken hebt met een ambtenarenapparaat wat heel nabij en dichtbij je eigen kantoor zit, waar je heel makkelijk naartoe loopt om nog even wat te vragen, is dat wel iets waar je aan moet gaan wennen. Dus dat zijn allemaal aspecten die meespelen, die ook zeg maar wat dat betreft anders zijn dan dat we van tevoren misschien hadden ingeschat. Een andere optiek is natuurlijk het ambtenarenapparaat. Die zijn hier gekomen, die zijn geïntegreerd. Het merendeel zou niet anders meer willen, die voelen zich hier heel fijn en plezierig en ontdekken ook de mogelijkheden van een grotere gemeente, hetgeen niet inhoudt dat dat voor iedereen zo geldt. Want voor sommige teammanagers is het best wel heel erg ingewikkeld om dat bestuur van Haarlem en dat bestuur van Zandvoort maar te bedienen en al dat werk, wat soms ook verschillend is, uit te zetten. Ja, dat zijn dingen waar je echt moet inkomen en wat de eerste anderhalf jaar heel veel tijd en energie heeft gekost. Niet de tien procent tijd, zoals we dat van tevoren hadden bedacht en op de tekentafel hadden uitgerekend, maar sommige managers hebben twee jaar lang wel misschien veertig procent van hun tijd moeten besteden aan de samenwerking met Zandvoort. Maar we moeten ook niet

vergeten dat er echt voor Zandvoort een situatie was dat ze eigenlijk geen kant meer opkonden. Want nou ja, kijk, als je naar de bestuurskrachtmeting keek, dan waren er best wel een aantal kanttekeningen te maken of Zandvoort met de constellatie en de ambities die er lagen, om dat waar te kunnen maken. En dan is het natuurlijk niet vreemd dat op een gegeven moment, wanneer er bij je aan de deur wordt geklopt, dat je daar serieus naar gaat kijken. En nogmaals, dat betekent niet dat je alles moet accepteren. Dat betekent ook niet dat, zoals mijnheer Garretsen zegt, het zo moet zijn dat onze Haarlemmers en onze Haarlemse kiezers het gevoel hebben dat er een niet evenredige vergoeding wordt betaald voor hetgeen wat geleverd wordt. Dus daar moeten we over praten.

De heer Garretsen: Voorzitter, ik heb geen tijd meer, maar nu legt de wet...

De voorzitter: Ho, ho, ho, ho, ho, ho, mijnheer Garretsen. A, u heeft geen tijd meer. En b, zie ik daar een aantal mensen die al heel erg geduldig met hun hand omhoog zitten te wachten. Als ik mensen het woord ga geven, ga ik eerst even mijnheer Amand en dan mijnheer Smit en dan uit coulance, en dan uit coulance, mijnheer Garretsen, mag u ook nog even het woord. En niet achterlangs de wethouder benaderen. Mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. U bent een vrouw naar mijn hart, dat mag ook weleens gezegd worden. Kijk, het is natuurlijk wel zo, we hebben altijd in Haarlem juristen, we hebben iedereen die met besprekingen, en dat wij natuurlijk in principe zo meteen, de Haarlemmers, het gelag betalen van dat hele gedoe daar in Zandvoort. En ik maak me toch sterk, en Trots Haarlem denkt er heel erg aan, dat er toch eens met Zandvoort heel erg goed gesproken moet worden over de financiën, hoe het allemaal gaat. Ik heb het laatst al gezegd, ik ben een paar weken geleden bij die sessie geweest, en ik ben toch wel een beetje geschrokken, wethouder. Ik vind het raar dat je moet vragen om stukken en financiële dingen en daar ben ik niet blij mee. Onze fractie zeker niet. Wij willen gewoon precies eens weten: waarom zijn die kosten voor die Haarlemmer gestegen en voor die Zandvoorters niet? Dat wil ik van u eens horen. Maar dat hoor ik niet en dat heb ik toen die avond ook niet gehoord, dus ik wacht op u.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. U heeft het woord stevig denk ik teruggenomen en een heel genuanceerde toelichting gegeven op voordelen die we hebben, en nadelen, in groei, het oppakken van. Ik denk dat dat het verhaal ook ongeveer is. Maar volgens mij, en de trots van de Haarlemmers is vergelijkbaar met de trots van de Zandvoortenaars, raad ik u aan om met een appeltaart naar Zandvoort te gaan en rond de koffie die dingen te bespreken. En dan is er volgens mij een gelijkwaardig gesprek. En ik had even het gevoel met een stevig gesprek dat hier de verhouding even de verhouding tien op één even er te dik bovenop gelegd werd. En dat mag, in deze besprekingen over contractaanpassingen moet altijd in de één-op-één-verhouding gebeuren. Ik hoop dat u dat gevoel met mij deelt.

De voorzitter: Wethouder. Mijnheer Garretsen, heel kort dan hè.

De heer Garretsen: De wethouder heeft mij verkeerd geciteerd. Het enige wat ik heb gezegd, was het belang van Haarlem in 2016 om een ambtelijke fusie voor de Haarlemmers aan te gaan, wat is het belang nu?

Wethouder Botter: Dan neem ik dat helemaal terug, mijnheer Garretsen. Ik zal uw naam ook verder niet meer noemen, want dan lok ik u uit en dat is ook niet aardig natuurlijk. Ik wil met alle liefde met een appeltaart naar Zandvoort gaan. Maar wat ik al zeg, de verhoudingen zijn bestuurlijk heel erg goed en ik ga er vanuit dat mij

dit niet ook euvel wordt geduid als ik dit zo zeg. En ik kies vaak mijn woorden niet zorgvuldig, maar dat doe ik vanavond bij dit onderwerp wel, dus in die zin, terugnemen doe ik helemaal niks. Het is wat mij betreft zo dat er een goed gesprek moet plaatsvinden tussen de bestuurders om te kijken of we hier met elkaar uit kunnen. Welke artikelen we daarbij gaan behandelen, wat mij betreft gaan we alle artikelen behandelen. We gaan ook geen onderwerpen schuwen, we gaan gewoon met elkaar in gesprek. En dan zal ook op een gegeven moment voor Trots duidelijk worden van hoe die verschillen lopen. Volgens mij zijn die verschillen tamelijk helder. Ik denk dat het alleen best wel ingewikkeld is om dat uit die hele rijstebrij van dat rapport allemaal te halen, maar er staat best wel redelijk duidelijk van waar het gaat over de verschillende kostenposten, waarom dat verschil zit tussen dat Haarlem meer is gaan betalen en Zandvoort minder. En volgens mij staat er ook heel duidelijk iets in over die gemeentesecretaris. Volgens mij staat er in het stuk dat het de bedoeling was van de Haarlemse raad om een soort combifunctie te hebben, omdat de functie van gemeentesecretaris in Zandvoort, omdat daar geen apparaat wordt aangestuurd, een andersoortige zou kunnen worden. Dat is in de praktijk, is er toch een gebiedsmanager gekomen. En als je kijkt naar de gemeentesecretaris, is het de eerste adviseur van het college van Zandvoort, die ook participeert in het directieteam hier binnen de ambtelijke organisatie Haarlem-Zandvoort. En als je kijkt naar het rapport, en dat was een hele nadrukkelijke opdracht ook van het rapport, was juist om te kijken van hoe die functie van gemeentesecretaris van Zandvoort nou in de toekomst zou moeten worden ingevuld. Dus op basis van het rapport en het eindrapport zou er worden gekeken door het college van Zandvoort en de gemeenteraad van Zandvoort of en zo ja hoe en in welke vorm de gemeentesecretaris ingevuld zou moeten worden. Er zit nu een interim-gemeentesecretaris, misschien dat u dat weet, de oud-gemeentesecretaris van Heemstede zit daar, iemand met jarenlange ervaring, maar die gaat op een gegeven moment daar ook weer weg, en dan is het de bedoeling dat die functie op een andere manier wordt ingevuld. Niet als zijnde gebiedsmanager, niet als schaap met zes of vijf of vier of drie poten, nee, gewoon de rol die daar past in die constellatie en in die verhoudingen. Volgens mij, u heeft veel meer in detail gevraagd denk ik dan dat ik nu globaal heb beantwoord. Ik heb ook geen spreektijd meer. Maar weest u er zich van bewust dat dat gesprek met Zandvoort gevoerd gaat worden, dat de punten die u heeft meegegeven om te gaan praten over nadelen, voordelen, alle artikelen, met name 9 en 10, die genoemd zijn, de vragen over wat nou precies in de toekomst verstaan moet worden over bedrijfsrisico's, over efficiencymogelijkheden, of we dat nog wel of niet zien als de organisatie ... In mijn optiek, ik ga u nu geen gouden bergen beloven en ik ga ook helemaal niet zeggen van dat we die efficiencyvoordelen alsnog zullen behalen, maar ik denk wel dat onze organisatie, de gezamenlijke organisatie Haarlem-Zandvoort, Zandvoort-Haarlem, in een rustiger vaarwater is terechtgekomen dan waar ze zich drie jaar geleden in bevond, of tweeënhalf jaar geleden toen we begonnen. En ik hoop dat u mij het vertrouwen mee wilt geven van dat zodra ik na het zomerreces weer bij u terugkom, dat ik u dan uitsluitel kan geven over hetgene van wat wij hebben besproken. Ik wil nog wel ook even een opmerking maken over de opmerking die door de Partij van de Arbeid is gemaakt, namelijk dat we een beetje afgepoeierd zijn, omdat er niet zou zijn ingegaan op onze uitnodiging. Nou, dat is volgens mij helemaal niet het geval, daar is keurig netjes een ontvangstbevestiging gestuurd waarin staat dat zodra het nieuwe college geïnstalleerd is, dat we dan met elkaar in gesprek gaan. Op dit moment is de burgemeester van Zandvoort alleenheerser. Vanaf twaalf uur zondagavond zijn de wethouders niet meer in charge, is het zo dat het ook geen zin heeft, denk ik, om met hem alleen in gesprek te gaan. Dus zodra het college daar geïnstalleerd is, ga ik met een appeltaart, samen met de gemeentesecretaris en de burgemeester daar naartoe om ze te feliciteren en zullen we meteen het gesprek beginnen.

De heer Smit: Mag die taart erbij, die appeltaart, is dat een ...

Wethouder Botter: Ja, dat zullen we doen.

De voorzitter: Dank u wel.

Wethouder Botter: Een appeltaart van Roads, hebben we meteen nog een goed doel ook.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Serieus, gaan we het nu over het merk appeltaarten hebben in deze commissie? Dan zijn we zo diep gezonken. Goed.

12. Pauze

De voorzitter: Het is bijna tien uur. We hebben nog twee onderwerpen op het programma staan. Ik stel voor dat we even tien minuten pauzeren en dan zie ik u zo meteen weer terug, om tien over tien. Dank u wel.

13. Verhogen beveiligingsniveau en opwaarderen huidige technologische omgeving

De voorzitter: Dames en heren hier en thuis, hartelijk welkom terug bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Wij zijn toegekomen aan agendapunt 13. Er heeft een kleine agendawisseling plaatsgevonden, er is een punt tussengevoegd. En dit agendapunt is ter advisering straks in de raad. Wat is er? Nee. Het gaat over het verhogen van het veiligheidsniveau en het opwaarderen van de technische omgeving. Goed, feitelijk gaat het over een technische verplaatsing van een aantal middelen die gereserveerd zijn voor deze taak binnen het IP van beleidsvelden. Wie mag ik het woord geven hierover? Of gaan we gelijk nu zeggen: weet je wat, we maken er gewoon een hamerstuk van? Wel. Wel. Dat zei jij. Goed, het gaat niet naar de raad. Nee, want er wordt pas over besloten bij de programmabegroting, heb ik begrepen. Dus wil iemand hier het woord over voeren? Ja, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja hoor, ja, ik wil het wel even doen. Kijk, ik denk: als het moet en als het nodig is, dan ontkomen we er ook niet aan, denk ik. En ja, het gaat dus over een krediet, zeg maar. En mijn vraag is dan nog: is het dan extra geld, of is het geld wat vanuit een andere investeringspost die er al stond, waar ik nu van uitga, wat anders wordt geoormerkt? Maar wat moet, dat moet.

Wethouder Botter: Mag ik daar antwoord op geven?

De voorzitter: Ja, gaat uw gang, wethouder. Er is hier enige verwarring over de status van dit agendapunt. Maar gaat uw gang, wethouder.

Wethouder Botter: Het is niet zo dat er sprake is van extra geld. Het is gewoon een technische omzetting. Het zat in het IP en wij hebben het als college, kunnen wij tot een bepaald niveau dat zelf wel omzetten, maar dit ging het net te boven. En vanwege de urgentie en de uitrol van Any is het de bedoeling dat dit nog voor het zomerreces geaccordeerd wordt, zodat er kan worden doorgedaan, ook tijdens de zomer, zodat ik niet na afloop bij u terug moet komen, na het reces, dat ik iets heb gedaan wat eigenlijk niet mag.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dan heb ik nog één vraag. Is het daarvoor nodig dat dit als hamerstuk naar de gemeenteraad gaat, om daar formeel een klap op te geven?

Wethouder Botter: Ja, ik heb begrepen van wel. Met die boodschap ben ik ook op pad gestuurd, moet ik u eerlijkheidshalve zeggen. Maar ik hoor nu bij de griffie dat er misschien een andere optie is om het bij de jaar...

De voorzitter: Misschien kan ik de griffie zelf beter aan het woord laten.

Commissiegriffier Taets van Amerongen-Ingram: Volgens mij betreft het hier gewoon een melding conform hetgeen in de verordening staat, financiële verordening, dat je iets vooraf al meldt aan de commissie Bestuur dat je op een later moment gaat herstellen, en dat is dan volgens mij het moment dat de programmabegroting wordt vastgesteld. Dan is het zo dat het geld wat al door de raad was geaccordeerd, dat het dan een verschuiving krijgt naar beleidsveld 7.3, en het is nu geregeld in het IP, waardoor het geactiveerd is, dat geld, en daarna wordt het dus in de programmabegroting verwerkt. Zo heb ik het begrepen.

Wethouder Botter: Maar dat is dus wel zo dat dit nog voor het zomerreces dan geregeld kan worden?

Commissiegriffier Taets van Amerongen-Ingram: Volgens mij betreft het nu alleen een melding, die u formeel doet aan de commissie Bestuur. En er zit ook geen raadsstuk bij de stukken, dus het is gewoon een collegebesluit geweest.

Wethouder Botter: Goed. Nou, voor mij is dit ook nieuw, dames en heren. Het spijt me voor de verwarring, maar als het goed is dan hebben we het nu behandeld en is het nu in orde zo.

De voorzitter: Er is dus melding van gedaan. Op deze manier, kunnen we het daar allemaal over eens zijn?

14.1 Te tekenen documenten in verband met verticale ENSIA verantwoording (JB)

14.2 ENSIA 2019 duiding

14.3 Stand van zaken informatiebeveiliging

14.4 Memo wethouder Botter inzake Suwinet en DigiD

De voorzitter: Goed, dan gaan wij door naar het laatste agendapunt van vandaag. Dat is agendapunt inmiddels 14. Dat gaat over stand van zaken informatiebeveiliging. De raad heeft bij de behandeling van het RKC-onderzoek informatiebeveiliging opdracht gegeven om naast de verplichte paragraaf en de ENSIA-verklaring de gemeenteraad middels een nota inhoudelijk te informeren over de mate van compliancy aan de wet- en regelgeving van het eigen beleid. Tevens is er door de wethouder gerapporteerd over de stand van zaken op het gebied van de informatiebeveiliging. Dit stuk is geagendeerd op verzoek van deze commissie. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel. Dank voor de stukken. Het valt Actiepartij op dat er hard gewerkt wordt aan de veiligheid en de volledigheid van de digitale gegevens. Rond november waren er nog 25 beveiligingsproblemen, het ging toen ook om de privacy, waarvan er zeventien zijn opgelost. Zijn nu alle gebreken opgelost?, is de eerste vraag. Dan is er nog een uitvalkans van 35 procent. Hoe staat het daarmee? En dan nog de volgende opmerkingen en vragen. Het is merkwaardig dat de score voor de Basisregistratie Personen vijftig procent was in het onderzoek, en dat de afdeling zelf tot 78 procent komt. Als de algemene antwoorden aan de BRP zijn toegekend, wat betekent dit dan voor de overige onderdelen? Wat zijn de waarden van de percentages? Dus als er verschil zit tussen wat de onderzoekers vaststellen en wat de afdeling vaststelt. Dus de onderzoekers zeggen vijftig procent en de afdeling bijna tachtig. Dan de BAG, de Basisregistratie Adressen en Gebouwen. Er wordt gesteld dat er vertraging is in het aanleveren van gereedmeldingen van gebouwen, en dat dit ligt aan de capaciteit en de prioriteit bij handhaving, vanwege

eerdere bezuinigingen. Hoe is het capaciteitstekort mogelijk als uit het Duisenberg-onderzoek dat Haarlem in vergelijking met andere gemeenten veel ambtenaren heeft? Dan blijft toch de vraag van de prioriteit over. Wat is daar de status van? En tot slot verwacht onze fractie in een volgend rapport een grote verbetering als het gaat om de Basisregistratie Ondergrond, dat is dan ook één van de registraties, mede gelet op de beoogde ontwikkelingen zoals warmtenetten. En heeft de wethouder een idee of de kennis van onze ondergrond verbeterd? Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Om u heel eerlijk te zeggen, vind ik eigenlijk zelf dat sommige vragen wel heel erg technisch zijn. En ik kan ze dan ook niet allemaal beantwoorden. Dus ik kom, in ieder geval kan ik ingaan op de problematiek die door zeg maar ook de rekenkamer is geschetst, wanneer het gaat over 23 problemen, waarvan er zeven niet zijn opgelost. Er zijn er inmiddels nog drie van opgelost, en er staan er nog drie van open. En dat gaat dus de goede kant op. En ik heb er alle vertrouwen in dat we nog voor het eind van het jaar ook die andere zaken kunnen oplossen. Als het gaat over de Basisregistratie over de Ondergrond, dat is een thema waar de afdeling DIA, informatie en advies, zich mee bezighoudt. Die probeert daar een inhaalslag te maken, maar daar lopen we inderdaad achter, omdat het best wel ook vol is in de ondergrond. Dus wil je dat allemaal goed doen, dan is er ook een heleboel capaciteit voor nodig en die hebben we op dit moment vooral ook nodig om ja, in te zetten om te zorgen dat onze zeg maar, hoe heten die dingen ook alweer, streefwaardes en ook de verschillende normen worden gesteld waaraan we willen voldoen. Dus dat is lastig om dat te combineren bij elkaar. Ik zal het bespreken in de afdeling waar het gaat over de BAG en of we daar een versnelling in kunnen aanbrengen en u daarover op de hoogte te brengen. Maar u vond ook nog iets merkwaardig, en daar ben ik u kwijtgeraakt.

De heer Trompetter: Wat merkwaardig was, is dat in het rapport staat een score van 50,5 procent van de Basisregistratie Personen die op zich helemaal compleet was, de BRP. Maar de afdeling zelf komt tot 78 procent wat goed is. Dus er zit een verschil tussen wat de afdeling vindt en wat de rapporteurs hebben geconstateerd.

Wethouder Botter: Is het goed als ik daarop schriftelijk terugkom?

De heer Trompetter: Prima.

Wethouder Botter: Want dat weet ik echt niet.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Een verlate eerste termijn, noem het ook een tweede termijn. Twee korte vragen. We hebben het eerder gehad over de informatiebeveiliging en de acties die daarop lopen. U heeft daarop geacteerd, u heeft daarvoor extra middelen gevraagd als college, die heeft u ook gekregen. Toen heb ik ook heel duidelijk benoemd dat de zwakste schakel, dat je zo sterk bent als je zwakste schakel, en dat is dan de mens die wat dingen soms onbewust of te naïef doet, of daarin te naïef handelt. Dat staat ook in de stukken hè, we hebben een coronacrisis waar we eigenlijk nog steeds middenin zitten, maar wat ook maakt dat heel veel ambtenaren thuis hebben gewerkt, maar wellicht ook zaken mee hebben genomen hè. IV-middelen, wat documenten, hard copy dan wel digitaal. Het hangt er niet direct mee samen, maar dit is het enige moment dat ik het nog even kan stellen. Zijn er datalekken geweest, omdat de coronacrisis ook zo duidelijk wordt benoemd, die daarmee te maken hebben? En is er ook genoeg aandacht voor vanuit de lijn,

het management, om daarop te blijven hameren dat het gaat om gegevens van Haarlemmers en dat je die niet onbeveiligd de organisatie moet uitdragen? Dat is hem eigenlijk, dat is de belangrijkste.

Wethouder Botter: Dank u wel. Bij mijn weten is door die problematiek geen datalek ontstaan. Er is in de afgelopen periode wel een klein datalek geweest en daar zal ik u later ook over informeren, maar er is geen probleem daardoor opgetreden. Als het gaat over de mens is de zwakste schakel daarin, kan ik u wel zeggen dat we op dit moment heel veel discussie hebben onderling in de organisatie, omdat alles eigenlijk klaar is voor die dubbele beveiliging, dat je dus met je telefoon een code krijgt om te kunnen inloggen en allerlei van dat soort zaken, dat je je pasje zichtbaar moet dragen, kortom, alle maatregelen zeg maar die zijn aanbevolen, om daarmee aan de slag te gaan. En we merken wel dat sommige medewerkers het lastig vinden om daaraan onderworpen te worden. En dat is nog wel een aspect waar we binnen de organisatie in gesprek zijn dat dat er echt gewoon bij hoort, want tegenwoordig weet je ook haast niet anders dan dat je dat voor je eigen privé zaken allemaal doet. Dus dat zal een kwestie zijn van inslijten. En we hopen in ieder geval daar ook al een begin mee te maken binnenkort.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Zijn er verder nog vragen, opmerkingen, behoefte aan een tweede termijn? Nee. Dan zijn wij aan het einde gekomen ... Maar bent u er? Dat is de vraag. Nou, vooruit wethouder, gaat uw gang, u mag uw mededeling doen.

Wethouder Botter: Ja. Even in aansluiting op wat ik net aangaf over DIA. Onze afdeling die zou het heel erg leuk vinden, en daar moet u maar eens over nadenken, daar hoeft ik nu niet een antwoord op te hebben, maar die zou u heel graag een keertje meenemen in hun activiteiten die ze doen voor de organisatie, hoe ze datagestueerd aan het werk zijn, datagericht werken, onder andere ook bezig zijn met die gronden in kaart brengen, een soort sessie zoals we ook hebben gehad met de afdeling informatievoorziening. Dus als u zoiets op prijs stelt, dan zal ik zorgen dat dat voor u geregeld wordt. Misschien dat daar ook een raadsinformatiemarkt van kan worden gemaakt, want dan bent u de baas daarin, dan kunt u dat met twee mensen aan trekken, maar dat regel ik dan wel in het eerstvolgende gesprek met uw griffie.

De voorzitter: Heeft u nog iets over appeltaart? Of bij dit onderwerp niet. Nee, goed. Kijk, daar hou ik u aan.

16. Sluiting

De voorzitter: Goed, dan is deze avond ten einde. Dan wil ik u allemaal hartelijk bedanken voor uw komst en de mensen thuis: bedankt voor het kijken. En tot de volgende keer. Fijne avond.